

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ 2025-2035

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສປປ ລາວ
ຕຸລາ 2024

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ເລກທີ 7592-SSK

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 14 ຕຸລາ 2024

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ບຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ.

- ອີງຕາມ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສະບັບເລກທີ 633/ນຍ ລົງວັນທີ 18 ພະຈິກ 2021;
- ອີງຕາມ ການສະເໜີຂອງ ສູນເຕັກໂນໂລຊີຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານການສຶກສາ ແລະ ກິລາ, ສະບັບເລກທີ 291/ຕຂສ, ລົງວັນທີ 5 ກັນຍາ 2024 ແລະ ການສະເໜີຂອງກົມແຜນສະບັບເລກທີ 5117/ຜກ, ລົງວັນທີ 11 ຕຸລາ 2024

ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 01: ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ບຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ 2025-2035 ຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 02: ມອບໃຫ້ ສູນເຕັກໂນໂລຊີຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ເປັນເຈົ້າການ ໃນການປະສານ ສົມທົບ ກັບບັນດາກົມວິຊາການ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄົ້ນຄວ້າຜົນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຊາບ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 03: ມອບໃຫ້ຫ້ອງການກະຊວງ, ບັນດາກົມ, ອົງການທຽບເທົ່າ, ສະຖາບັນ, ສູນ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ, ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ/ນະຄອນ, ສະຖານການສຶກສາ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 04: ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ຮສ. ປອ. ພຸດ ສິມມາລາວົງ

ສາລະບານ

1. ບົດຄັດຫຍໍ້	3
2. ຄໍາຂອບໃຈ	5
3. ຄວາມເປັນມາ	8
3.1 ການສຶກສາດິຈິຕອນ	9
3.2 ສະພາບລວມຂອງສາກົນ	10
3.3 ສະພາບລວມຂອງພາກພື້ນ	11
3.4 ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ທີ່ສໍາຄັນ	11
3.5 ສະພາບລວມ ຂອງ ສປປ ລາວ	13
3.6 ສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ	15
3.7 ການວິເຄາະສະພາບການສຶກສາດິຈິຕອນ ໃນ ສປປ ລາວ	16
4. ຍຸດທະສາດ 10 ປີ ຂອງວຽກງານ ICT ສໍາລັບການສຶກສາ 2025 - 2035	24
4.1 ວິໄສທັດ	25
4.2 ຂົງເຂດບຸລິມະສິດຂອງຍຸດທະສາດ	25
4.3 ເປົ້າໝາຍລວມ	26
4.4 ທິດສະດີການປ່ຽນແປງ	27
4.5 ວິທີການທາງຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ	28
4.5.1 ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ	28
4.5.2 ທັກສະດິຈິຕອນ	36
4.5.3 ການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ	42
4.5.4 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດິຈິຕອນ	48
4.5.5 ຂົງເຂດເພີ່ມເຕີມ	54
5. ການກະກຽມເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	55
6. ການຈັດຫາແຫຼ່ງທຶນ	59
7. ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ	66
8. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ	72
9. ສະຫຼຸບ	78
10. ບັນນານຸກົມ	80

ບົດຄັດຫຍໍ້

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

01

ບົດຄັດຫຍໍ້

ເອກະສານສະບັບນີ້ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງແນວທາງຍຸດທະສາດ ໃນການຫັນປ່ຽນ ການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ຜ່ານເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ (ໄອຊີທີ) ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ເຊິ່ງກວມເອົາທຸກຊັ້ນທຸກສາຍຂອງການສຶກສາ, ນັບແຕ່ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນຈົນເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ລວມທັງການສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນ, ນອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ. ນອກນີ້ຍັງລວມເຖິງການຫັນປ່ຽນ ໃນທົ່ວທຸກຊັ້ນຂອງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ.

ພວກເຮົາມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໄອຊີທີ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລະ ຍົກສູງປະສິດທິຜົນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ເອກະສານສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ອະທິບາຍເຖິງແນວທາງຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງສະພາບປັດຈຸບັນຂອງໄອຊີທີ ໃນ ສປປ ລາວ, ຂອບວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນພາກພື້ນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

ຍຸດທະສາດ ໄດ້ກ່າວເຖິງສະຖານະການໃນປະຈຸບັນ ຂອງການພັດທະນາໄອຊີທີ ໃນ ສປປ ລາວ, ຂອບວຽກໃນຂົງເຂດພາກພື້ນ, ແລະ ການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ. ພວກເຮົາໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດພາກພື້ນອາຊີ-ປາຊີຟິກຂອງອົງການ ອຸຍເນສໂກບາງກອກ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ໄອຊີທີ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃນການບັນລຸຜົນສຳເລັດການສຶກສາ 2030 ເຊິ່ງເປັນແນວທາງໃນການຕອບສະໜອງ ຕໍ່ກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານ ໄອຊີທີ ແລະ ກາລະໂອກາດໃນການສຶກສາ. ຍຸດທະສາດນີ້ ຈະຖືກຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍ ແຜນປະຕິບັດງານ 5 ປີ ໃນທົ່ວທຸກໆຂະແໜງການຍ່ອຍການສຶກສາ.

ອົງປະກອບຕົ້ນຕໍຂອງຍຸດທະສາດມີຄືດັ່ງນີ້:

ສະພາບການດ້ານໄອຊີທີ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປັດຈຸບັນ: ສະພາບໂດຍລວມດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໄອຊີທີ ທີ່ມີຢູ່, ລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ໃນຂົງເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ.

ແຜນຍຸດທະສາດການເຊື່ອມສານດ້ານດິຈິຕອນ: ແຜນຍຸດທະສາດນີ້ແມ່ນສຸມໃສ່ການເຊື່ອມສານດ້ານໄອຊີທີ ຫຼື ດິຈິຕອນ ເຂົ້າໃນລະບົບການສຶກສາ ເຊິ່ງປະກອບມີ:

- **ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ:** ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ໃນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອຸປະກອນ ໄອຊີທີ.
- **ທັກສະດ້ານດິຈິຕອລ:** ເສີມສ້າງຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກສຶກສາ, ນັກຮຽນ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ.
- **ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ:** ເສີມຂະຫຍາຍການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ ເຂົ້າໃນການຕັດສິນໃຈ.
- **ລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້:** ນຳໃຊ້ແພລັດຟອມດິຈິຕອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຮຽນ-ການສອນ.

ຍຸດທະສາດນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຊ້ເປັນແນວທາງໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອນໃນການສຶກສາ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນສຳລັບການພັດທະນາດິຈິຕອນ, ກຳນົດເສັ້ນທາງສຳລັບອະນາຄົດ ທີ່ນັກຮຽນທຸກຄົນໃນ ສປປ ລາວ ຈະສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກການນຳໃຊ້ ໄອຊີທີ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ຄໍາຂອບໃຈ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

02

ຄຳຂອບໃຈ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງສູງ ມາຍັງບັນດາບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນອັນລ້ຳຄ່າໃນການພັດທະນາໄອຊີທີ ສຳລັບການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ. ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈເປັນພິເສດມາຍັງ ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ແລະ ກະຊວງ ອົງການພາກລັດອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ລວມທັງ ສະມາຄົມໄອຊີທີ ແລະ ດິຈິຕອນລາວ, ບໍລິສັດ ຢູນິເທວ, ບໍລິສັດ ອີທີແອລ, ບໍລິສັດ ລາວໂທລະຄົມ ແລະ ອື່ນໆ.

ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ພວກເຮົາກໍ່ຮູ້ສຶກຂອບໃຈ ສຳລັບ ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຮ່ວມມືຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ກໍ່ຄື ສະຫະພາບເອີຣົບ, ລັດຖະບານອົດສະຕາລີ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປ ຈີນ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດກອງທຶນສຳລັບເດັກ, ອົງການຮ່ວມມືສາກົນຍີ່ປຸ່ນ, ທະນາຄານໂລກ, ອົງການການຮ່ວມມືສາກົນ ສ.ເກົາຫຼີ, ອົງການບັນເທົາທຸກ ກາໂຕລິກ, ອົງການຢູເນສໂກ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບໜ່ວຍງານວິຊາການຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ, ແລະ ໜ່ວຍງານວິຊາການຂະແໜງການຍ່ອຍ ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ທຸກໆການປະກອບສ່ວນດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ເສັ້ນທາງໃນການກ້າວໄປສູ່ການເສີມຂະຫຍາຍໂອກາດດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການເຊື່ອມສານລະບົບດິຈິຕອນ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ຄຳສັບຫຍໍ້

ASEAN	ສະມາຄົມປະຊາຊາດແຫ່ງອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້
BES	Beyond Essential Services
EU	ສະຫະພາບເອີຣົບ
ICT	ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ
KOICA	ອົງການ ຮ່ວມມືສາກົນ ສ.ເກົາຫຼີ
LANIC	ສູນອິນເຕີເນັດແຫ່ງຊາດລາວ
LESMIS	ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ຂອງ ສປປ ລາວ
LSB	ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ
MEM	ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
MoES	ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
MoHA	ກະຊວງພາຍໃນ
MoIC	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
MTC	ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ
Lao PDR	ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
SDG	ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ
UNESCO	ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການສຶກສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ
UNICEF	ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ກອງທຶນສຳລັບເດັກ

03

ຄວາມເປັນມາ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

3.1 ການສຶກສາດິຈິຕອນ

ການສຶກສາດິຈິຕອນ ໝາຍເຖິງວິທີການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະ ການບໍລິການຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ໝູນໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີເພື່ອສະໜັບສະໜູນການປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ ຜ່ານການນຳໃຊ້ແພລັດຟອມ ແລະ ເຄື່ອງມືດິຈິຕອນ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ສະໜັບສະໜູນການບໍລິຫານລະບົບການສຶກສາດ້ວຍການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຕັດສິນໃຈໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກຖານ.

ການສຶກສາດ້ານດິຈິຕອນ ນັບມື້ນັບມີຄວາມສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງປະຊາຊົນລາວ ໂດຍລັດຖະບານ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງທ່າແຮງຂອງການສຶກສາດ້ານດິຈິຕອນ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ. ໂດຍການລວມເອົາເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນເຂົ້າໃນລະບົບການສຶກສາຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ພວກເຮົາມີຈຸດປະສົງເພື່ອສະໜັບສະໜູນຜົນໄດ້ຮັບເຊັ່ນ:

- ເສີມຂະຫຍາຍຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ,
- ເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນການສຶກສາ ແລະ
- ປັບປຸງປະສິດທິພາບໃນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ໃນສະພາບການດັ່ງກ່າວ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ໂດຍໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ ອົງການຢູນີເຊັບ ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ, ໄດ້ສຳເລັດການເປີດການນຳໃຊ້ ຄັງປັນຍາລາວ, ເຊິ່ງເປັນເວທີການຮຽນ-ການສອນດິຈິຕອນ ລະດັບຊາດ ທີ່ອອກແບບມາເພື່ອຮັບປະກັນການສຶກສາຕໍ່ເນື່ອງໃນຊ່ວງທີ່ເກີດເຫດສຸກເສີນ ແລະ ຍົກລະດັບການຮຽນຮູ້ປະຈຳວັນ. ຄັງປັນຍາລາວ ໄດ້ເປັນເຈົ້າການໃນການປັບປຸງຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນຂອງນັກຮຽນ ແລະ ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຄູສອນ, ສະໜັບສະໜູນການປ່ຽນແປງ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ (ຢູນີເຊັບ, 2021; ຢູນີເຊັບ ສປປ ລາວ, 2021).

ໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາແບບລວມສູນ, ໂດຍອີງໃສ່ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ LESMIS ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຜູ້ພັດທະນາຊອບແວພາຍນອກ Beyond Essential Services (BES). ລະບົບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃນປະຈຸບັນໄດ້ສະໜອງວິທີການທີ່ດີຂຶ້ນ ໃນການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນ ສຳລັບຈຸດປະສົງທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ການວາງແຜນ. (ຢູນີເຊັບ, 2022).

ຂໍ້ລິເລີ່ມເຫຼົ່ານີ້ຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຍຸດທະສາດຕໍ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອນ, ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ, ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານການສຶກສາທົ່ວໂລກ (ກອງທຶນຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ, 2021).

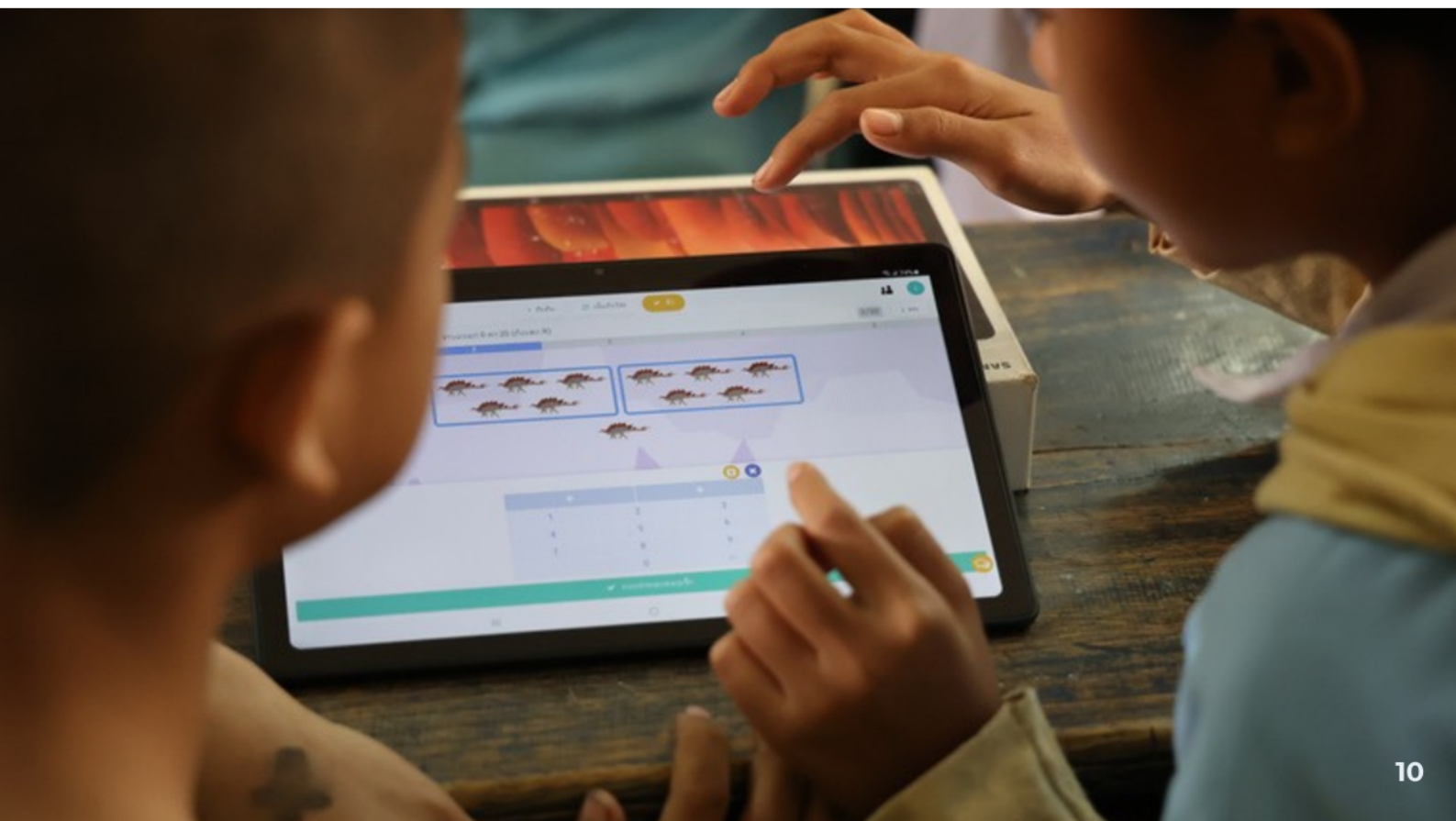
3.2 ສະພາບລວມຂອງສາກົນ

ການສຶກສາດ້ານດິຈິຕອນກຳລັງພັດທະນາໄປໃນທົ່ວໂລກຢ່າງໄວວາ, ມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ ທີ່ຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕຂອງມັນ. ທ່າອ່ຽງຂອງໂລກໄປສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອນໄດ້ພາໃຫ້ມີການສຸມໃສ່ການສຶກສາດ້ານດິຈິຕອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍປະເທດຕ່າງໆໄດ້ຮັບຮູ້ທ່າແຮງຂອງຕົນໃນການປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການສຶກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມການການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ໃນສະພາບການສາກົນນີ້, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປົ້າໝາຍທີ 4 (SDG4) ໄດ້ຊຸກຍູ້ການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເທົ່າທຽມ ແລະ ໂອກາດການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດຂອງທຸກຄົນ. ໃນນີ້ລວມມີການສຸມໃສ່ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ (ICT) ເພື່ອຍົກລະດັບການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນການຮຽນໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປັບປຸງຂະບວນການ ການຮຽນ-ການສອນ.

ບົດລາຍງານການຕິດຕາມການສຶກສາທົ່ວໂລກຂອງອົງການ ຢູເນສໂກ 2023 ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການເຮັດໃຫ້ເຕັກໂນໂລຊີເປັນເຄື່ອງມືທີ່ເສີມສ້າງປະຕິສຳພັນຂອງມະນຸດໃນການຮຽນຮູ້, ແທນທີ່ຈະເປັນການປ່ຽນແທນ. ສິ່ງນີ້ສະໜັບສະໜູນວິທີການຂອງພວກເຮົາໃນການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເທົ່າທຽມ ໂດຍການຮັບປະກັນວ່າ ເຕັກໂນໂລຊີສະໜັບສະໜູນຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາທັງຫມົດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເສີມຂະຫຍາຍຄຸນນະພາບ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂອງການສຶກສາ.

ຂະນະທີ່ກອງປະຊຸມສຸດຍອດການຫັນປ່ຽນການສຶກສາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປີ 2022 ໄດ້ຊີ້ແຈງເຖິງຄວາມຈຳເປັນຂອງລະບົບການສຶກສາທີ່ຈະປັບຕົວ, ເປັນເອກະພາບກັນ ແລະ ຕອບສະໜອງຕໍ່ການປ່ຽນແປງຂອງໂລກ. ໝາກຜົນທີ່ກອງປະຊຸມໄດ້ເສີມຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ໃນການຊຸກຍູ້ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ພັດທະນາສີມືແຮງງານ, ເປັນສິ່ງສຳຄັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເປົ້າໝາຍທີ 4. (ຢູເນສໂກ, 2023)

3.3 ສະພາບລວມຂອງພາກພື້ນ

ການສຶກສາດິຈິຕອນ ກຳລັງໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈເປັນຢ່າງຍິ່ງໃນພາກພື້ນອາຊີ-ປາຊີຟິກ ໂດຍຫຼາຍປະເທດກໍໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງທ່າແຮງໃນການຫັນປ່ຽນຂອງເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນໃນການສຶກສາ. ການລົງທຶນໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອນ, ການຝຶກອົບຮົມຄູ ແລະ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາແບບດິຈິຕອນ ແມ່ນກຳລັງຂັບເຄື່ອນຄວາມກ້າວໜ້າຂອງພາກພື້ນໄປສູ່ການສຶກສາດິຈິຕອນ.

ຍຸດທະສາດພາກພື້ນອາຊີ-ປາຊີຟິກ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໄອຊີທີ ເພື່ອຊຸກຍູ້ໃນການບັນລຸຜົນສຳເລັດທາງການສຶກສາ 2030 ໄດ້ເປັນຂອບວຽກທີ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບການຮ່ວມມືລະດັບພາກພື້ນໃນການສຶກສາດິຈິຕອນ. ການຮ່ວມມືໃນລະດັບພາກພື້ນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ຕໍ່ການແລກປ່ຽນບົດຮຽນຈາກພາກປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ, ການລິເລີ່ມດ້ານການປະສານງານ ແລະ ເລັ່ງການຫັນເປັນດິຈິຕອນໃນຂະແໜງການສຶກສາ.

ຖະແຫຼງການບາງກອກປີ 2022 ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລະບົບການສຶກສາ ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນຕໍ່ວິກິດການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດ ໂດຍການສ້າງລະບົບນິເວດການສຶກສາດິຈິຕອນທີ່ແຂງແຮງ ເຊິ່ງລວມມີການຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການຮຽນແບບອອນລາຍໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ ແລະ ສະເໝີພາບ, ແຜນງານການຮຽນແບບເອເລັກໂຕຣນິກ (e-learning) ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ການຝຶກອົບຮົມຄູທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນທີ່ປອດໄພ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງຄຳນຶງເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງ ການຮຽນຮູ້ທາງໄກທີ່ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຕ່ຳ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນດ້ານດິຈິຕອນ ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດທີ່ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານດິຈິຕອນທີ່ຈຳກັດ.

ແຜນແມ່ບົດໄອຊີທີ ອາຊຽນ 2020 ແລະ ແຜນແມ່ບົດດິຈິຕອນ ອາຊຽນ 2025 ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫັນເປັນເສດຖະກິດດິຈິຕອນທີ່ປອດໄພ, ຍືນຍົງ ແລະ ຫັນປ່ຽນ. ຂອບວຽກເຫຼົ່ານີ້ມຸ່ງເນັ້ນໄປສູ່ການຫັນປ່ຽນເສດຖະກິດ, ສ້າງການຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ນະວັດຕະກຳ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການພັດທະນາທຶນມະນຸດ. ສປປ ລາວໄດ້ກຳນົດຍຸດທະສາດດິຈິຕອນແຫ່ງຊາດຂອງຕົນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂອບວຽກຂອງພາກພື້ນ ເພື່ອສືບຕໍ່ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມຫັນເປັນທັນສະໄໝ.

ນຳໃຊ້ວິທີການຮຽນຮູ້ທາງໄກ ທີ່ໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຕ່ຳ ຫຼື ບໍ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານດິຈິຕອນ.

3.4 ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ທີ່ສຳຄັນ

ຄວາມກ້າວໜ້າຢ່າງໄວວາຂອງເຕັກໂນໂລຊີ ຖືກກຳນົດໃຫ້ມີຜົນກະທົບຢ່າງແທ້ຈິງຕໍ່ຍຸດທະສາດດິຈິຕອນ ສຳລັບການສຶກສາໃນ ສປປ ລາວ. ໃນທົດສະວັດໜ້າ, ການເກີດຂຶ້ນຂອງລະບົບປັນຍາປະດິດ (AI) ທີ່ສັບຊ້ອນ ຈະມີບົດບາດສຳຄັນໃນການປ່ຽນແປງແນວທາງປະຕິບັດ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການສຶກສາ. ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ ຈະນຳສະເໜີໂອກາດໃໝ່ໆ ໃນການເພີ່ມປະສິດທິພາບການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນປະສິດທິພາບການບໍລິຫານທີ່ດີຂຶ້ນ.

ລະບົບ AI ຂັ້ນສູງ ສາມາດເຮັດວຽກທີ່ສັບຊ້ອນ ເຊິ່ງຮຽນແບບຄວາມສາມາດຂອງມະນຸດເຊັ່ນ: ການປະມວນຜົນພາສາ, ການສ້າງເນື້ອຫາ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນການຮຽນຮູ້ຂອງບຸກຄົນ. ຕ່າງຈາກຊ່ອງທາງການຊອກຫາຂໍ້ມູນແບບດັ້ງເດີມ, ລະບົບ AI ເຫຼົ່ານີ້ຈະຄາດເດົາຄໍາຕອບ ບົນພື້ນຖານຂອງຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ຄຳຄິດເຫັນຂອງມະນຸດ ເຮັດໃຫ້ກາຍເປັນເຄື່ອງມືທີ່ມີປະສິດທິພາບສຳລັບ ການໃຊ້ງານທາງດ້ານການສຶກສາທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ບາງໜ້າວຽກທີ່ສຳຄັນຂອງລະບົບ AI ຂັ້ນສູງໃນການສຶກສາປະກອບມີ:

ການຮຽນຮູ້	ການສອນ	ການບໍລິຫານ
ການສະໜັບສະໜູນສ່ວນບຸກຄົນ: ລະບົບ AI ສາມາດສະໜອງການສອນສ່ວນບຸກຄົນ, ຄຳຄິດຄຳເຫັນສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນແບບມີເປົ້າໝາຍແກ່ຜູ້ຮຽນ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດທີ່ສັບຊ້ອນ ແລະ ປັບປຸງຜົນການຮຽນຂອງພວກເຂົາ. ການສ້າງເນື້ອຫາ: AI ສາມາດສ້າງ ແລະ ດັດປັບເນື້ອຫາການຮຽນຮູ້, ສ້າງບົດສະຫຼຸບຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງບຸກຄົນ, ການແປພາສາ ແລະ ປ່ຽນຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຂໍ້ຄວາມ ໄປສູ່ ຮູບແບບສຽງ ຫຼື ວິດີໂອໄດ້.	ການກະກຽມຊັບພະຍາກອນ: AI ສາມາດຊ່ວຍຄູອາຈານໃນການສ້າງ, ປັບແຕ່ງ, ແລະ ແປແຜນການສອນ, ປຶ້ມແບບຮຽນ, ແລະ ສື່ການສອນ, ເຮັດໃຫ້ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນການສຶກສາ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ການຄຸ້ມຄອງຫ້ອງຮຽນ: ເຄື່ອງມື AI ສາມາດເຮັດໃຫ້ໜ້າວຽກທີ່ເຮັດປະຈຳເຊັ່ນ: ການໃຫ້ຄະແນນ ແລະ ການຈັດລະດັບເປັນໄປຢ່າງອັດຕະໂນມັດ, ຊ່ວຍໃຫ້ຄູໄດ້ມີໂອກາດສຸມໃສ່ການກະກຽມກິດຈະກຳການສິດສອນແບບມີການໂຕ້ຕອບ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.	ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ: ລະບົບ AI ສາມາດປັບປຸງ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນການສຶກສາໂດຍໃຫ້ຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າໃນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຄູ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບທາງການສຶກສາໂດຍລວມ ຜ່ານການວິເຄາະຂັ້ນສູງ. ການສື່ສານ: AI ສາມາດອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການສື່ສານລະຫວ່າງ ຄອບຄົວ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຫຼື ສະຖານການສຶກສາ ໂດຍການສ້າງບົດລາຍງານຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ຜົນການຮຽນ, ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ເປັນປະໂຫຍດ.

ສປປ ລາວ ມີຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະຍົກລະດັບທັກສະດ້ານດິຈິຕອນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຄູ-ອາຈານ, ປັບປຸງຫຼັກສູດສ້າງຄູກັບບັນດາວິທະຍາໄລຄູ ເພື່ອລວມເອົາປັນຍາປະດິດ (Artificial Intelligence, AI) ແລະ Generative AI (GenAI) ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ. ແນວທາງທີ່ເປັນລະບົບນີ້ ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ແລະ ທັກສະຂອງພະນັກງານຄູ-ອາຈານໃໝ່ ໂດຍກຽມຄວາມພ້ອມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ມີຄວາມສາມາດນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆເຫຼົ່ານີ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດການສິດສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ ພ້ອມດ້ວຍການພັດທະນາທັກສະທີ່ສຸມໃສ່ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບທ່າອ່ຽງຂອງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃໝ່ນີ້ ແລະ ຄົ້ນຫາບົດບາດທີ່ມີທ່າແຮງຂອງ AI ໃນການສຶກສາ. ການພັດທະນາວິທີການປະເມີນຜົນທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມສາມາດໃໝ່ໆ ພ້ອມກັບການຮຽນຮູ້ວິທີນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ສຳລັບການສ້າງເນື້ອຫາ ແລະ ການເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການເຜີຍແຜ່ທາງດິຈິຕອນ ແລະ ທາງອຸປະກອນມືຖື.

ບັນດາຂັ້ນຕອນທຳອິດເຫຼົ່ານີ້ ຖືເປັນການນຳເອົາ AI ເຂົ້າມາສູ່ລະບົບການສຶກສາຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ເປັນຮາກຖານທີ່ສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້ເທົ່າທັນ AI ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງບັນດາລະບົບ AI ທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າໃນຂະແໜງການນີ້ຢ່າງເປັນລະບົບຫຼາຍຂຶ້ນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນໃນຄຳແນະນຳຕໍ່ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ, ຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍປະການຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມສຳລັບເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ (ອົງການ ຢູເນສໂກ, 2021).

ການນຳເອົາ AI ມາໃຊ້ໃນດ້ານການສຶກສາ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄຳຖາມກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງຄູ-ອາຈານໃນອະນາຄົດ. ເຖິງແມ່ນວ່າ AI ສາມາດສະໜັບສະໜູນຄູ-ອາຈານ ໂດຍຊ່ວຍໃຫ້ເຮັດວຽກບໍລິຫານໄດ້ແບບອັດຕະໂນມັດ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນເລິກເຊິ່ງໂດຍຜ່ານການວິເຄາະ ແຕ່ກໍບໍ່ຄວນແທນທີ່ການປະຕິສຳພັນຂອງມະນຸດ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ເຊິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ການສຶກສາ.

ແອັບພລິເຄຊັນດິຈິຕອນໃນດ້ານການສຶກສາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອອກແບບໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ສະເໝີພາບ ເຊິ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າເຄື່ອງມື AI ຈະບໍ່ເລັ່ງໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກໂຕນທາງດິຈິຕອນ ແລະ ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາທຸກຄົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ໃນຂະນະທີ່ຄວນໃຫ້ຄວາມສົນໃຈເປັນພິເສດໃນການຫຼີກລ່ຽງອະຄະຕິທາງເພດ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມເທົ່າທຽມທາງເພດໃນການນຳໃຊ້ AI.

ສິ່ງສຸດທ້າຍແມ່ນ ຍັງມີຫຼັກຖານທີ່ຈຳກັດກ່ຽວກັບປະສິດທິພາບຂອງເຄື່ອງມື AI ໃນການປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບຂອງການຮຽນຮູ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປະເມີນຜົນປະໂຫຍດທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຄື່ອງມື AI ໃນດ້ານການສຶກສາຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນມີຫຼັກຖານຢູ່ບົນພື້ນຖານທີ່ຊັດເຈນຫຼາຍກວ່າການໂຄສະນາເກີນຈິງ.

ໂດຍການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍເຫຼົ່ານີ້, ສປປ ລາວ ສາມາດໝູນໃຊ້ທ່າແຮງຂອງ AI ເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບທາງດ້ານການສຶກສາ, ຊຸກຍູ້ຄວາມເປັນເອກະພາບ, ແລະ ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງສະເໝີພາບ. ແນວທາງທີ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນານີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ຮັບປະກັນການຮັບຮອງເອົາ AI ເຂົ້າໃນການສຶກສາ ຢ່າງມີຄວາມເໝາະສົມ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງ ສປປ ລາວ.

3.5 ສະພາບລວມຂອງ ສປປ ລາວ

ດ້ວຍຄວາມມຸ່ງໝັ້ນທີ່ຈະປັບປຸງສະຖານະດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສປປ ລາວ ໄດ້ກ້າວໄປສູ່ການຫັນເປັນທັນສະໄໝຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ, ໝູນໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ດຶງດູດການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ. ໃນຊຸມປີມໍ່ໆມານີ້, ລັດຖະບານໄດ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການເສີມຂະຫຍາຍລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແລະ ເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຫັນເປັນດິຈິຕອນ. ຄວາມພະຍາຍາມເຫຼົ່ານີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍການພັດທະນາທີ່ກວ້າງຂວາງຂອງປະເທດ ແລະ ສ້າງທັກສະທີ່ສຳຄັນໃນສັດຕະວັດທີ 21 ໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນ.

ຖະແຫຼງການແຫ່ງຊາດຂອງ ສປປ ລາວ ກ່ຽວກັບຄຳໝັ້ນສັນຍາການຫັນປ່ຽນການສຶກສາ (2022) ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງປະເທດ ໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳດ້ານການສຶກສາ. ຖະແຫຼງການແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງການເຊື່ອມໂຍງເຄື່ອງມືດິຈິຕອນທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ວິທີການ ເພື່ອປັບປຸງຜົນການຮຽນຮູ້ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບດ້ານການສຶກສາ.

ຕໍ່ຈາກນີ້, ຈະຕ້ອງມີກົນໄກການປະສານງານທີ່ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າໃນທົ່ວບັນດາກະຊວງອົງການ ແລະ ຂະແໜງການ ເພື່ອປັບປຸງໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນຄວາມແຕກໂຕນ. ການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ໃນບັນດາຫ້ອງການຂອງລັດຖະບານ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຄວບຄຸມ ແລະ ກວດກາການລົງທຶນດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ຊ່ວຍໃຫ້ມີການປະສານງານທີ່ດີຂຶ້ນ ໃນທົ່ວລັດຖະບານ ສປປ ລາວ.

ການຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມແຕກໂຕນດ້ານດິຈິຕອນ ແມ່ນບັນຫາສຳຄັນ. ໃນຂະນະທີ່ນະໂຍບາຍໄດ້ຖືກພັດທະນາເພື່ອສະໜັບສະໜູນນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ມີຄວາມສ່ຽງ, ຍັງມີຄວາມພະຍາຍາມເພີ່ມຕື່ມທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການສຶກສາດິຈິຕອນທີ່ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ.

ສປປ ລາວ ຍັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງໃນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອນ, ເຊິ່ງຈຳກັດຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ເພື່ອການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ຄຳແນະນຳທີ່ຖືກອອກແບບເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຫັນເປັນດິຈິຕອນໃນທົ່ວປະເທດ ລວມມີ ການຍົກລະດັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າບໍລິການໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການຂະຫຍາຍໂຄງການຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ.

ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບການບັນລຸການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ໂອກາດດ້ານເສດຖະກິດ (ທະນາຄານໂລກ, 2019).

ສຸດທ້າຍ, ຍັງມີຄວາມກັງວົນຕໍ່ເນື່ອງກ່ຽວກັບການຈັດຫາທຶນຮອນທີ່ຍືນຍົງສຳລັບໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອນ. ຄວາມຄືບໜ້າສ່ວນໃຫຍ່ໃນປັດຈຸບັນ ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນສອງຝ່າຍ. ການຮັບປະກັນການສະໜອງທຶນພາຍໃນຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ຍືນຍົງ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຜົນສຳເລັດໃນໄລຍະຍາວຂອງຄວາມພະຍາຍາມໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອນໃນການສຶກສາ.

ສະພາບລວມທາງດ້ານປະຊາກອນ

ສປປ ລາວ ມີປະຊາກອນໄວໜຸ່ມ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 25 ປີ. ລັກສະນະທາງດ້ານປະຊາກອນນີ້ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຕ້ອງການການບໍລິການດ້ານການສຶກສາທີ່ສູງ. ອີງຕາມຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດ, ມີນັກຮຽນ ປະມານ 1.6 ລ້ານຄົນ ທີ່ລົງທະບຽນເຂົ້າຮຽນ ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາໃນທົ່ວປະເທດ.

ການເຂົ້າຮຽນ

ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ຕາມຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດ, ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ (GER) ໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ແມ່ນປະມານ 98%, ໃນຂະນະທີ່ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ (NER) ຢູ່ທີ່ປະມານ 92%. ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ, ອັດຕາເຂົ້າຮຽນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າກວ່າ, ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມແມ່ນຢູ່ປະມານ 62% ແລະ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິແມ່ນປະມານ 55%. ຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນຂະນະທີ່ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມແມ່ນຂ້ອນຂ້າງສູງ ແຕ່ອັດຕາກະປະລະການຮຽນແມ່ນຍັງສູງ ເມື່ອນັກຮຽນກ້າວຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ

ບຸກຄະລາກອນຄູ

ລະບົບການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ມີຄູ-ອາຈານທັງໝົດປະມານ 75,000 ຄົນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນການແຈກຢາຍ ແລະ ລະດັບຄຸນນະພາບຂອງຄູ ລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ. ໂຮງຮຽນໃນເຂດຊົນນະບົດ ມັກຈະປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍເຊັ່ນ: ການສອນຫ້ອງຄວບ ແລະ ການອາໄສຄູອາສາສະໝັກ ຫຼື ຄູທີ່ບໍ່ແມ່ນຜູ້ຊ່ຽວຊານ. ໃນຈຳນວນຄູ ສອນທັງໝົດ, ມີຄູອາສາສະໝັກກວ່າ 6,000 ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຈາກລັດຖະບານ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນລັດ.

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

ສປປ ລາວ ມີໂຮງຮຽນປະມານ 14,000 ແຫ່ງ, ແຕ່ຄຸນນະພາບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າອັດຕາການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າໃນລະດັບຊາດ ຈະຢູ່ທີ່ປະມານ 90%, ແຕ່ມີພຽງ 34% ຂອງໂຮງຮຽນ ໃນ 40 ເມືອງບູລິມະສິດ (ກຳນົດຈາກຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດ້ານການສຶກສາທີ່ບໍ່ດີ ແລະ ຄວາມບໍ່ໝັ້ນຄົງທາງດ້ານອາຫານສູງ) ທີ່ມີໄຟຟ້າທີ່ສະຖຽນ. ການຂາດພະລັງງານທີ່ສະຖຽນນີ້ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການເຊື່ອມໂຍງໄອຊີທີ ເຂົ້າໃນການສຶກສາຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ສະພາບການດ້ານການເງິນ

ງົບປະມານໃນຂະແໜງການສຶກສາຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ໂດຍສະເພາະການຈັດສັນງົບປະມານຈາກລັດຖະບານທີ່ຫຼຸດລົງ ແລະ ຄວາມກົດດັນທາງດ້ານເສດຖະກິດເພີ່ມຂຶ້ນ. ສ່ວນແບ່ງງົບປະມານລັດເຂົ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາໄດ້ຫຼຸດລົງຢ່າງແທ້ຈິງ ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2018 ແລະ ໄດ້ຫຼຸດລົງເຄິ່ງຫນຶ່ງເມື່ອທຽບກັບ ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ. ໃນປີ 2023, ງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການສຶກສາແມ່ນປະມານ 1.5% ຂອງ GDP ເຊິ່ງຫຼຸດລົງຈາກປີທີ່ຜ່ານມາ. ວິກິດການທາງດ້ານງົບປະມານ ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ລັດຖະບານຕ້ອງຈັດບູລິມະສິດໃນການຊຳລະດອກເບ້ຍໜີ້ສິນ ສົ່ງຜົນໃຫ້ສ່ວນແບ່ງງົບປະມານທີ່ມີສຳລັບການສຶກສາຫຼຸດລົງ.

3.6 ສະພາບແວດລ້ອມທາງດ້ານນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ

ແຜນຍຸດທະສາດທີ່ມີຢູ່ຫຼາຍສະບັບ ຈະເປັນແນວທາງໃນການພັດທະນາ ຍຸດທະສາດດິຈິຕອນສຳລັບການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງຍຸດທະສາດເຫຼົ່ານັ້ນລວມມີ:

- ວິໄສທັດການພັດທະນາເສດຖະກິດດິຈິຕອນແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 20 ປີ (2021-2040)
- ຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດດິຈິຕອນ ແຫ່ງຊາດ ໄລຍະ 10 ປີ (2021-2030)
- ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດດິຈິຕອນ ແຫ່ງຊາດໄລຍະ 5 ປີ (2021-2025)

ແຜນເຫຼົ່ານີ້ເປັນພື້ນຖານສຳຄັນໃຫ້ແກ່ການກຳນົດ ຍຸດທະສາດດິຈິຕອນສຳລັບການສຶກສາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວິໄສທັດແຫ່ງຊາດສຳລັບການຫັນເປັນດິຈິຕອນ, ສຸມໃສ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການພັດທະນານະໂຍບາຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂບັນດາຊ່ອງຫວ່າງທາງດ້ານນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ ໄອຊີທີກໍຄື ດິຈິຕອນ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ນະໂຍບາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ກຳລັງມີການພັດທະນາຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຮອງຮັບການຫັນເປັນດິຈິຕອນຂອງປະເທດ. ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ສຳຄັນຈຳນວນຫນຶ່ງ ໄດ້ຖືກປະກາດນຳໃຊ້ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການຫັນໄປສູ່ເສດຖະກິດດິຈິຕອນ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມເທົ່າທຽມດ້ານດິຈິຕອນ. ເຊິ່ງລວມມີ:

1

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທຸລະກຳທາງເອເລັກໂຕຣນິກ (2013)

- ກົດໝາຍສະບັບນີ້ຄຸ້ມຄອງທຸລະກຳທາງເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນ ສປປ ລາວ. ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງເສີມ ການນຳໃຊ້ທຸລະກຳເອເລັກໂຕຣນິກ ໃນທຸລະກິດ ແລະ ການບໍລິການຂອງລັດ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ຂອງທຸລະກຳເຫຼົ່ານີ້.

2

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຊະຍາກຳ ທາງອິນເຕີເນັດ (2015)

- ກົດໝາຍສະບັບນີ້ໄດ້ຖືກປະກາດໃຊ້ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ດ້ານອາຊະຍາກຳ ທາງອິນເຕີເນັດ ເຊິ່ງກຳນົດປະເພດຕ່າງໆ ຂອງ ອາຊະຍາກຳ ທາງອິນເຕີເນັດ ແລະ ກຳນົດການລົງໂທດສຳລັບຜູ້ກະທຳຜິດ.

3

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ໄອຊີທີ (2016)

- ກົດໝາຍສະບັບນີ້ກຳນົດຂອບເຂດການໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ ໃນ ສປປ ລາວ. ກົດໝາຍນີ້ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອສ້າງເສີມການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການບໍລິການ ແລະ ແອັບພລິເຄຊັນ ດ້ານໄອຊີທີ ແລະ ສ້າງເສີມການນຳໃຊ້ໄອຊີທີ ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ລວມທັງການສຶກສາ, ສຸຂະພາບ, ແລະ ການບໍລິການຂອງລັດຖະບານ.

4

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ (2017)

- ກົດໝາຍສະບັບນີ້ຄວບຄຸມການເກັບກຳ, ການປະມວນຜົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນສ່ວນຕົວ. ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປົກປ້ອງ ສິດທິຄວາມເປັນ ສ່ວນຕົວຂອງບຸກຄົນ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມປອດໄພຂອງຂໍ້ມູນສ່ວນບຸກຄົນ.

5

ແຜນແມ່ບົດເສດຖະກິດດິຈິຕອນ (2021)

- ແຜນແມ່ບົດສະບັບນີ້ ໄດ້ອະທິບາຍເຖິງຍຸດທະສາດ ແລະ ການປະຕິບັດງານ ເພື່ອພັດທະນາ ເສດຖະກິດດິຈິຕອນ ໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍສຸມໃສ່ຂົງເຂດທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອນ, ລັດຖະບານດິຈິຕອນ, ທັກສະດິຈິຕອນ ແລະ ນະວັດຕະກຳດິຈິຕອນ.

6

ດຳລັດວ່າດ້ວຍລັດຖະບານດິຈິຕອນ (2022)

- ດຳລັດສະບັບນີ້ ສະໜອງແນວທາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ລິເລີ່ມຂອງລັດຖະບານດິຈິຕອນ ໃນ ສປປ ລາວ. ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫັນປ່ຽນການບໍລິການຂອງລັດຖະບານ ໂດຍຜ່ານການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ແລະ ປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສຂອງການດຳເນີນງານຂອງລັດຖະບານ.

ການສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງອິນເຕີເນັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ເຊັ່ນວ່າ: ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລາຍເຊັນດິຈິຕອນ ແມ່ນບາດກ້າວໄປສູ່ການກຳນົດລະບຽບການທີ່ເຂັ້ມງວດກວ່າເກົ່າ.

ໂດຍລວມແລ້ວ, ເຖິງແມ່ນວ່າສະພາບແວດລ້ອມດ້ານນະໂຍບາຍສຳລັບການຫັນເປັນດິຈິຕອນໃນຂະແໜງການສຶກສາຂອງ ສປປ ລາວ ຈະມີຄວາມຄືບໜ້າຫຼາຍພຽງໃດກໍຕາມ, ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນຍັງຄົງມີຢູ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການສຶກສາດິຈິຕອນມີປະສິດທິພາບ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຍືນຍົງ. ການນຳເອົານະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ໄປປະຕິບັດ ເຮັດໃຫ້ເກີດມີສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍປະການ ລວມທັງການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການສ້າງເສີມຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ.

3.7 ການວິເຄາະສະພາບ ການສຶກສາດິຈິຕອນ ໃນ ສປປ ລາວ

ການສຶກສາດິຈິຕອນ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການພັດທະນາ, ແຕ່ກໍມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຊຸມປີຜ່ານມາ. ຂໍ້ລິເລີ່ມທີ່ສຳຄັນເຊັ່ນ: ການສ້າງລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ແບບລວມສູນ (LMS) ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ (EMIS) ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມມຸ່ງໝັ້ນຂອງລັດຖະບານ ໃນການພັດທະນາໄອຊີທີໃນການສຶກສາ. ການພັດທະນາທີ່ສຳຄັນປະກອບມີ:

ຄັງປັນຍາລາວ (KPY) ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້

KPY ເປັນສູນກາງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນທີ່ສົມບູນແບບ ທີ່ມີຫຼາຍກວ່າ 378 ຫຼັກສູດ ແລະ 6,500 ບົດຮຽນ ທີ່ກວມເອົາຕັ້ງແຕ່ລະດັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ຈົນເຖິງ ມັດທະຍົມຕອນປາຍ ແລະ ຊັ້ນອາຊີວະສຶກສາ.

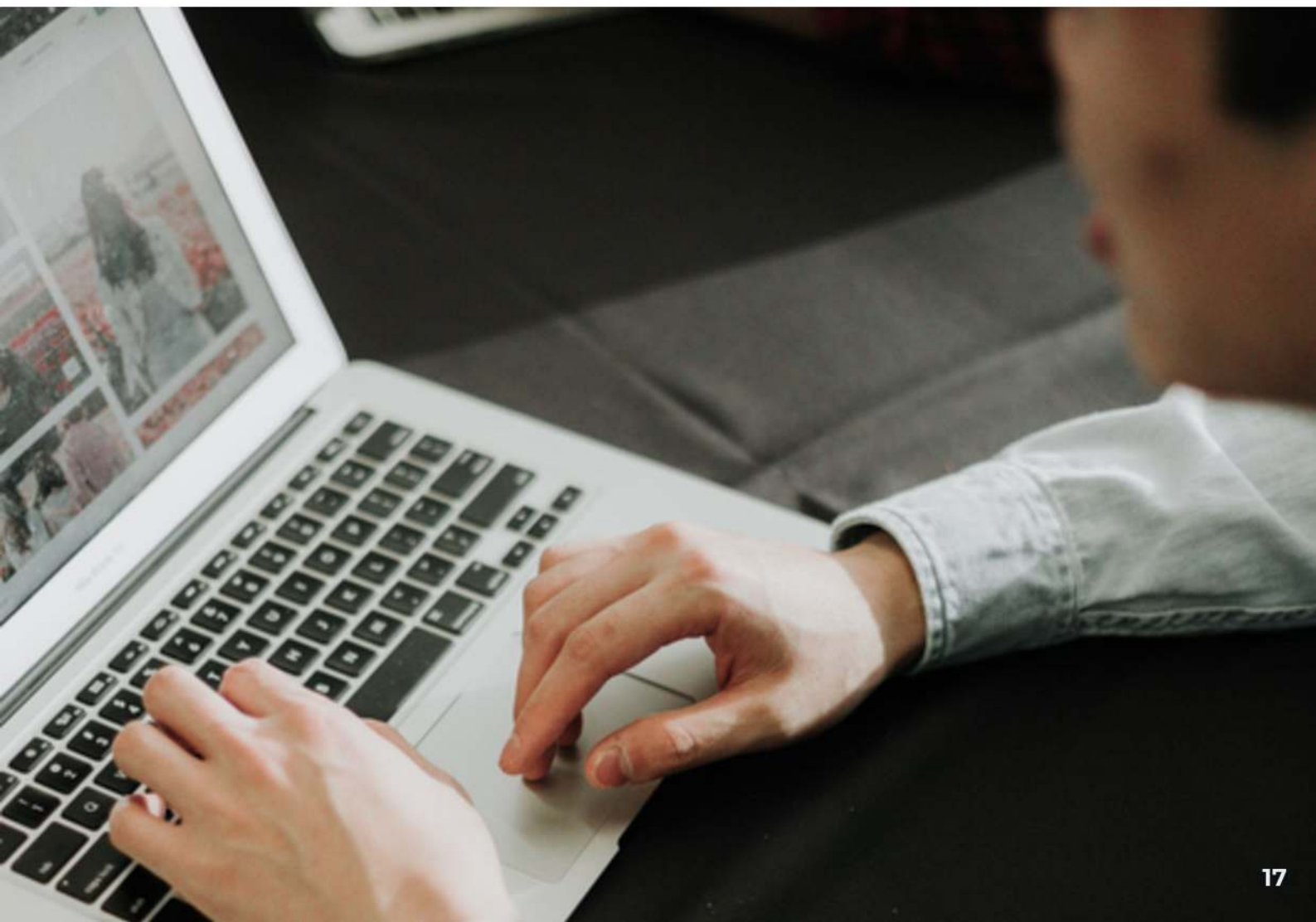
ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ຂອງ ສປປ ລາວ (LESMIS)

LESMIS ສະໜອງມຸມມອງແບບລວມສູນຂອງຂໍ້ມູນການສຶກສາ ເຊິ່ງຊ່ວຍໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ການວາງແຜນ. ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນສຳລັບການຕັດສິນໃຈ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນການເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ມາດຕະຖານສະມັດຖະພາບດ້ານ ໄອຊີທີຂອງຄູ ໃນ ສປປ ລາວ

ສ້າງຂຶ້ນໂດຍການສະໜັບສະໜູນຂອງອົງການ ຢູເນສໂກ ເພື່ອກຳນົດສະມັດຖະພາບດ້ານດິຈິຕອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄູ. ການເຊື່ອມສານເອົາຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ທັກສະດ້ານໄອຊີທີ ເຂົ້າໃນແຜນງານການຝຶກອົບຮົມຄູ ທັງໃນລະບົບການສ້າງຄູ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການ.

ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມກ້າວໜ້າເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ ສປປ ລາວ ກໍຍັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນ ໃນການສະໜອງການສຶກສາດິຈິຕອນ. ໜຶ່ງໃນສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍ ແມ່ນຄວາມແຕກໂຕນດ້ານດິຈິຕອນລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ. ໃນຂະນະທີ່ໃນຕົວເມືອງຈະມີການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນດິຈິຕອນ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ດີກວ່າ, ໂຮງຮຽນໃນຊົນນະບົດພັດມັກຈະອີງໃສ່ການນຳໃຊ້ໂທລະສັບມືຖື ເປັນວິທີຫຼັກໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນດິຈິຕອນ. ຂໍ້ຈຳກັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງກໍເຮັດໃຫ້ເກີດສິ່ງທ້າທາຍເຊັ່ນກັນ, ເຖິງວ່າອັດຕາການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າຈະເພີ່ມຂຶ້ນກໍຕາມ, ແຕ່ໂຮງຮຽນຊົນນະບົດຫຼາຍແຫ່ງຍັງຂາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານໄຟຟ້າທີ່ສະຖຽນ.

ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ

ລະດັບຂອງການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນໃນປັດຈຸບັນ, ທັງ ຢູ່ ໃນຂັ້ນອົງການບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ຂັ້ນ ສະຖານການສຶກສາ ເຫັນວ່າຍັງມີຄວາມແຕກໂຕນ ກັນ ລະຫວ່າງ ໃນເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ໃນດ້ານພະລັງງານ, ອຸປະກອນ ແລະ ອິນເຕີເນັດ. ການເຂົ້າເຖິງ ພະລັງງານໂດຍລວມ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງ ຫຼວງຫຼາຍ ໂດຍ ອັດຕາການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າໃນລາວ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 15% ໃນປີ 1995 ເປັນ 90% ໃນປີ 2019, ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຫຼວງ ຫຼາຍໃນການເຂົ້າເຖິງພະລັງງານໃນລະດັບຊາດ. ເຖິງ ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້າດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ການນຳໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າໃນຂະແໜງການ ສຶກສາ ຍັງບໍ່ທັນສະເໝີພາບ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ໂຮງຮຽນປະຖົມໃນຕົວເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ຈະໄດ້ຮັບ ຜົນປະໂຫຍດຈາກການສະໜອງພະລັງງານທີ່ສະ ຖຽນ, ແຕ່ໂຮງຮຽນປະຖົມໃນຊົນນະບົດຈຳນວນ ຫຼາຍ ຍັງຂາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານໄຟຟ້າ.

ໃນປີ 2018, ໃນຂະນະທີ່ 97.4% ຂອງເຂດຕົວ ເມືອງມີໄຟຟ້າໃຊ້, ມີພຽງແຕ່ປະມານ 80.3% ຂອງເຂດຊົນນະບົດທີ່ມີໄຟຟ້າ, ເຊິ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນສິ່ງ ທ້າທາຍຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນການສະໜອງການເຂົ້າເຖິງ ໄຟຟ້າທີ່ເທົ່າທຽມ (ໂຄງການ Borgen, 2019). ການເປັນເຈົ້າຂອງອຸປະກອນ ໃນບັນດາຜູ້ ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ພະນັກງານ ໃນຂະແໜງ ການສຶກສາ ແມ່ນຂ້ອນຂ້າງສູງ, ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນມີໂທລະສັບສະມາດໂຟນເປັນຂອງຕົນເອງ. ແຕ່ເຖິງແນວນັ້ນກໍຕາມ, ການເປັນເຈົ້າຂອງ ໂທລະສັບສະມາດໂຟນກໍຍັງແຕກຕ່າງກັນໃນບັນດາ ຄູສອນ, ເຊິ່ງເຫັນວ່າຍັງມີຄູສອນຈຳນວນຫຼາຍ ທີ່ ຍັງໃຊ້ໂທລະສັບແບບທຳມະດາ. ຄວາມແຕກຕ່າງໃນ ການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນດິຈິຕອນນີ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ສົ່ງ ຜົນກະທົບຕໍ່ລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນຂອງ ພະນັກງານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ປະສົບການການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.

ໃນຂະນະທີ່ຄູສອນທີ່ມີໂທລະສັບສະມາດໂຟນ ສາມາດນຳໃຊ້ແອັບພລິເຄຊັນ ແລະ ສື່ອອນລາຍ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ສຳລັບການສອນຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ, ຜູ້ທີ່ມີໂທລະສັບແບບພື້ນຖານ ແມ່ນບໍ່ສາມາດໃຊ້ເຄື່ອງມືດິຈິຕອນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້. ຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານດິຈິຕອນລະຫວ່າງຄູນີ້ ສາມາດສ້າງຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານຄຸນນະ ພາບການສຶກສາ ທີ່ສິດສອນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ- ນັກສຶກສາ. ສະຖານະການດັ່ງກ່າວ ສະທ້ອນໃຫ້ ເຫັນເຖິງສິ່ງທ້າທາຍດ້ານຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ທີ່ກວ້າງຂຶ້ນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນບົດລາຍງານ ຂອງອົງການຢູນິເຊັບ ກ່ຽວກັບການຫັນປ່ຽນ ທາງດ້ານດິຈິຕອນໃນການສຶກສາ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ຢູນິເຊັບ, 2021).

ໃນປີ 2020, ມີປະຊາຊົນລາວພຽງແຕ່ 43% ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງສັນຍານອິນເຕີເນັດ, ເຊິ່ງເປັນ ຕົວເລກທີ່ຕໍ່າກວ່າ ລະດັບສະເລ່ຍໃນພາກພື້ນ ອາຊີຕາເວັນອອກ ແລະ ປາຊີຟິກ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ 70%. ນອກຈາກນັ້ນ, ການລົງທະບຽນເບີ ໂທລະສັບມືຖືໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນຢູ່ທີ່ 61 ຕໍ່ 100 ຄົນ, ເຊິ່ງຖືວ່າຕໍ່າກວ່າລະດັບສະເລ່ຍໃນ ພາກພື້ນ ທີ່ສູງເກືອບ 126 ຕໍ່ 100 ຄົນ. ໃນ ຂະນະທີ່ຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍຄ່າບໍລິການ ອິນເຕີເນັດ ຍັງເປັນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນ; ຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍສະເລ່ຍ ສຳລັບການເຊື່ອມຕໍ່ສັນຍານອິນ ເຕີເນັດຜ່ານສາຍໄຍແກ້ວແມ່ນຍັງຂ້ອນຂ້າງ ແພງ ຢູ່ທີ່ 53.41 ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ເດືອນ, ເມື່ອປຽບທຽບກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນບ້ານ ເຊັ່ນ: ກຳປູເຈຍ (33.17 ໂດລາສະຫະລັດ) ແລະ ໄທ (23.30 ໂດລາສະຫະລັດ). ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສູງ ນີ້ ເປັນປັດໃຈກົດຂວາງສຳຄັນຕໍ່ການນຳໃຊ້ດິຈິ ຕອນ ແລະ ຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ (ທະນາຄານໂລກ, 2020).

ທັກສະດິຈິຕອນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກ ອົງການໄທກາ (TICA) ແລະ ອົງການກອຍກາ (KOICA), ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນ ໃນກຸ່ມຄູສອນ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ. ການລິເລີ່ມການຝຶກອົບຮົມ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນມາແຕ່ປີ 2014 ໂດຍມີການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນຫຼັກ ຢູ່ ສ.ເກົາຫຼີ. ຊຸມປີຕໍ່ມາໄດ້ສຸມໃສ່ການຂະຫຍາຍການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກຫຼັກ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານໄອທີ, ແລະ ວິສະວະກອນໃນສະຕູດີໂອ ໃນຫຼາຍໆແຂວງໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ການປະຍຸກໃຊ້ຕົວຈິງ ໄອຊີທີໃນການສຶກສາ.

ໃນຂະນະທີ່ບໍ່ດົນມານີ້, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ມີບາດກ້າວອັນສໍາຄັນ ໃນການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຄວາມຄາດຫວັງ ຕໍ່ກັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ທັກສະທີ່ຈໍາເປັນຂອງຄູ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດນໍາໃຊ້ໄອຊີທີ ມາເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຂະບວນການຮຽນ-ການສອນ. ເຊິ່ງວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ລິເລີ່ມໂດຍອົງການຢູເນສໂກ (UNESCO) ເຊິ່ງລວມເຖິງການສ້າງຂອບມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບທາງດ້ານໄອຊີທີ ໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ພັດທະນາຫຼັກສູດສ້າງຄູ ໃຫ້ແກ່ວິທະຍາໄລຄູ ໃນປີ 2024.

ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ສູນໄອຊີທີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ຮັບການສະໜອງທຶນ ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງທະນາຄານໂລກ ໂດຍຜ່ານກອງທຶນຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ ສາມາດດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອນໍາໃຊ້ໂປຼແກຼມ ຮັບໃຊ້ວຽກງານຫ້ອງການ ເຊິ່ງເປັນແພລັດຟອມສໍາລັບການຕິດຕໍ່ສື່ສານ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້, ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ/ນະຄອນ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການນໍາໃຊ້ຊອບແວ ຮັບໃຊ້ວຽກງານຫ້ອງການ, ການບໍາລຸງຮັກສາອຸປະກອນໄອຊີທີ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາທົ່ວໄປ (ທະນາຄານໂລກ, 2023)

ຕົວຢ່າງເຫຼົ່ານີ້ ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ທີ່ຈະສະໜອງການຝຶກອົບຮົມດ້ານໄອຊີທີ ໃຫ້ແກ່ຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໂດຍນໍາໃຊ້ສະຖາບັນ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໃຫ້ມີວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການຍົກລະດັບທັກສະດ້ານດິຈິຕອນ ສໍາລັບທັງ ຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ, ໂດຍການສະໜອງແພລັດຟອມຂອງລັດຖະບານ ສໍາລັບການສື່ສານ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ແລະ ຄວບຄູໄປກັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດິຈິຕອນ

ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງສານການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ຂອງ ສປປ ລາວ (LESMIS) ເປັນ ແພລັດຟອມ GIS ທີ່ໃຊ້ໃນການສັງລວມຂໍ້ມູນ, ການ ວິເຄາະ ແລະ ການສະແດງພາບ ແນໃສ່ປັບປຸງການຄຸ້ມ ຄອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕິດຕາມ, ການ ວາງແຜນ ແລະ ການສ້າງນະໂຍບາຍ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ລະບົບນີ້ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອປັບປຸງຂະບວນການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ການວາງແຜນ, ລະບົບ LESMIS ເຊື່ອມສານຂໍ້ມູນຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງ ລວມມີການສຳຫຼວດ ຂໍ້ມູນໂຮງຮຽນປະຈຳປີ ເຊິ່ງເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນສຳ ລັບການລາຍງານສະຖິຕິ ແລະ ການວາງແຜນການ ສຶກສາ.

ລະບົບ LESMIS ໄດ້ມີບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນ ໃນການ ສ້າງ ລະບົບການຈັດການຂໍ້ມູນແບບລວມສູນ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງຖານຂໍ້ມູນຕ່າງໆ. ການປັບປຸງເຫຼົ່ານີ້ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຜ່ານແຜນຍຸດທະສາດສຳລັບການ ພັດທະນາ ຢູ່ 2 ໄລຍະ ແຕ່ 2018-2022, ໄດ້ປັບປຸງ ຄຸນນະພາບຂໍ້ມູນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ, ໂດຍໄລຍະທຳ ອິດແມ່ນສຸມໃສ່ເຮັດໃຫ້ທຸກລະບົບສາມາດເຮັດວຽກ ຮ່ວມກັນໄດ້ ແລະ ໄລຍະທີສອງ ແມ່ນການເຊື່ອມສານ ຖານຂໍ້ມູນ, ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອເຮັດໃຫ້ສາມາດ ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາລາຍບຸກຄົນໄດ້ໃນ ອະນາຄົດ.

ໃນປະຈຸບັນ ລະບົບ LESMIS ເຊື່ອມສານ ລະບົບ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຂອງຫຼາຍຂະແໜງການ ຍ່ອຍ ລວມມີ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນໂຮງຮຽນ (EMIS), ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນການເງິນ (FMIS). ບາງຖານຂໍ້ມູນ ແມ່ນກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນການພັດທະ ນາ ແລະ ຢູ່ໃນ ແພລັດຟອມ EMIS ສາມາດສ້າງບົດ ລາຍງານແບບອັດຕະໂນມັດ ໄດ້ 752 ບົດລາຍງານ ເປັນຢ່າງໜ້ອຍ ກຽມພ້ອມ ສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າ ກັບ ລະບົບ LESMIS ໃນອະນາຄົດ. ບົດລາຍງານ ສະຖິຕິທີ່ເປັນທາງການ ສຳລັບ ສົກຮຽນປະຈຸບັນ ສາມາດຖືກເຜີຍແຜ່ໃນທ້າຍພາກຮຽນທີ 1 ຂອງສົກ ຮຽນດັ່ງກ່າວ, ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າໃນ ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ ລະບົບ LESMIS.

ໃນລະດັບນະໂຍບາຍ, ການກຳນົດກົດລະບຽບທີ່ສຳ ຄັນ ທີ່ເປັນບ່ອນອີງ ສຳລັບລະບົບ LESMIS ລວມມີ ຄຳແນະນຳຂອງລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ແລະ ການພັດທະນາຖານຂໍ້ມູນ (2017) ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບ ມາດຕະຖານ ລະບົບ ຖານຂໍ້ມູນ LESMIS ພ້ອມດ້ວຍ ຄູ່ມືແນະນຳ ລະບົບການໃສ່ລະຫັດ (2018). ບັນດາຂອບເຫຼົ່ານີ້ ເປັນຕົວຢ່າງທີ່ສຳຄັນ ຂອງການພັດທະນານະໂຍບາຍ ແລະ ເອກະສານທີ່ຈຳເປັນ, ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ສຳລັບການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ໜຶ່ງໃນສິ່ງທ້າທາຍຕົ້ນຕໍຂອງ ລະບົບ LESMIS ແມ່ນການພັດທະນາຊັບພະຍາ ກອນມະນຸດທີ່ມີຈຳກັດ. ການຂະຫຍາຍ ແລະ ປັບປຸງ ລະບົບ ແມ່ນຖືກຂັດຂວາງຈາກການຂາດບຸກຄະລາ ກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນິຊຳນານຢ່າງພຽງພໍ ເຊິ່ງມີ ຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການພັດທະນາລະບົບ, ການບຳ ລຸງຮັກສາ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ.

ລະບົບ LESMIS ຈະສາມາດດຳເນີນງານໄດ້ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ການສະໜອງ ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດ ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ.

ການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ

ຄັງປັນຍາລາວ (KPY) ເປັນສູນກາງທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ ຂອງລະບົບດິຈິຕອນແບບຄົບວົງຈອນສໍາລັບບັນດານັກຮຽນລາວ, ມີຫຼາຍກວ່າ 378 ຫຼັກສູດ ແລະ 6,500 ບົດຮຽນ ເຊິ່ງກວມເອົາຕັ້ງແຕ່ລະດັບ ປົກກະຮອດມັດທະຍົມຕອນປາຍ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ເຊິ່ງມີຜູ້ໃຊ້ງານທີ່ໄດ້ລົງທະບຽນຫຼາຍກວ່າ 127,000 ຄົນ ແລະ ມີຜູ້ໃຊ້ງານປະມານ 300,000 ຄົນ ຢູ່ທົ່ວທຸກແຂວງໃນ ສປປ ລາວ.

ແພລັດຟອມດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມເປັນພິເສດໃນບັນດານັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມ. ມີຄູ-ອາຈານຫຼາຍກວ່າ 18,000 ທ່ານ ໄດ້ລົງທະບຽນໃນຄັງປັນຍາລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກແຜນການຝຶກອົບຮົມທົ່ວປະເທດ (UNICEF, 2021). ຄັງປັນຍາລາວ ໄດ້ກາຍເປັນເຄື່ອງມື ໃນການສະໜອງການເຂົ້າເຖິງລະບົບດິຈິຕອນ ໃຫ້ແກ່ຫຼັກສູດຂອງລາວ. ແພລັດຟອມນີ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນ ແລະ ຜູ້ສຶດສອນສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ຈາກອຸປະກອນອື່ນເຕີເບີດໃດກໍໄດ້. ດ້ວຍຄຸນນະສົມບັດ ທີ່ໃຊ້ງານງ່າຍ ສໍາລັບຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ຄັງປັນຍາລາວ ໄດ້ຍົກລະດັບການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄໝ, ເຮັດໃຫ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ມີການໂຕ້ຕອບ ແລະ ປະຕິບັດໂຕຈິງຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງມີຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະໃນການດໍາເນີນການຮຽນທາງໄກ, ຮັບປະກັນການສຶກສາໃຫ້ມີຄວາມຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງແມ່ນວ່າຈະຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ມີຄວາມທ້າທາຍປານໃດກໍຕາມ.

ເຖິງແນວໃດກໍຕາມ, ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ປະເຊີນໃນລະຫວ່າງການເປີດນໍາໃຊ້ລະບົບຄັງປັນຍາລາວປະກອບມີ:

- ການເຂົ້າເຖິງບໍລິການອື່ນເຕີເບີດທີ່ຈຳກັດ ຫຼື ເຂົ້າເຖິງໄດ້ເປັນບາງໄລຍະ ສາມາດສ້າງຄວາມທ້າທາຍໃນການເຂົ້າເຖິງທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້, ໃນຂະນະທີ່ອຸປະສັກທາງດ້ານການເງິນໃນການຈ່າຍຄ່າຂໍ້ມູນທາງອິນເຕີເນັດ ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດປັນຫາ ສໍາລັບຜູ້ຊົມໃຊ້ຈຳນວນໜຶ່ງເຊັ່ນກັນ.

- ການເຂົ້າເຖິງບັນດາອຸປະກອນດິຈິຕອນ ເຊິ່ງຫຼາຍໆຊຸມຊົນ ອາໄສການນໍາໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືເປັນວິທີການທໍາອິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການເຂົ້າເຖິງແພລັດຟອມ, ໃນຂະນະທີ່ຄອມພິວເຕີແບບພົກພາ ແລະ ຕັ້ງໂຕະ ຍັງມີຂີດຈຳກັດ ໃນການສະໜອງໃຫ້ແກ່ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ.
- ດ້ວຍລະດັບຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນ ທີ່ແຕກຕ່າງ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍ, ໃນບັນດາຄູ-ອາຈານ ແລະ ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ, ບາງທ່ານຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການລົງທະບຽນບັນຊີຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ເຂົ້ານໍາໃຊ້ຄັງປັນຍາລາວ

ໃນຊ່ວງການປິດໂຮງຮຽນ ເນື່ອງຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດ ໂຄວິດ-19, ມີນັກຮຽນຊັ້ນ ປ 5 ປະມານ 26% ທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ແພລັດຟອມການຮຽນອອນລາຍ. ໃນນັ້ນ, ມີ 40% ທີ່ລາຍງານວ່ານໍາໃຊ້ຄັງປັນຍາລາວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜົນການສໍາຫຼວດລາຍງານສັດສ່ວນການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນດິຈິຕອນທີ່ສໍາຄັນ, ອັດຕາການນໍາໃຊ້ຂອງນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນແມ່ນສູງ ຢູ່ທີ່ 57% ເມື່ອທຽບກັບ ໃນບັນດານັກຮຽນຂອງໂຮງຮຽນລັດ ທີ່ມີພຽງແຕ່ 16.3%. ໃນຂະນະທີ່ນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນລັດ ຢູ່ຊົນນະບົດ ແມ່ນມີປະມານເຄິ່ງໜຶ່ງ ທີ່ນໍາໃຊ້ ຄັງປັນຍາລາວ ເມື່ອທຽບກັບນັກຮຽນໃນຊັ້ນດຽວກັນທີ່ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ (ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2023). ການຄົ້ນພົບນີ້ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງອັດຕາການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືດິຈິຕອນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຍຸດທະສາດ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ທີ່ຍັງມີຢູ່ ເມື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແພລັດຟອມດິຈິຕອນ.

ຄວາມເທົ່າທຽມທາງດ້ານດິຈິຕອນ

ໃນຂະແໜງການສຶກສາ, ຄວາມເທົ່າທຽມທາງດ້ານດິຈິຕອນ ໝາຍເຖິງການຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານ, ຄູອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາທຸກຄົນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ດິຈິຕອນ, ພ້ອມທັງມີທັກສະທີ່ຈຳເປັນເພື່ອນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ໃນສະພາບການຂອງ ສປປ ລາວ, ຄວາມເທົ່າທຽມທາງດ້ານດິຈິຕອນໃນການສຶກສາ ແມ່ນເປັນສິ່ງສຳຄັນ ເນື່ອງຈາກຫຼາຍປັດໄຈດັ່ງນີ້:

ຄວາມແຕກໂຕນດ້ານດິຈິຕອນ:

ສປປ ລາວ ມີປະຊາກອນໃນຊົນນະບົດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ມັກຈະມີຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ທາງດ້ານການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນ. ຄວາມແຕກໂຕນດ້ານດິຈິຕອນນີ້ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ ທາງດ້ານສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ເສດຖະກິດທີ່ມີຢູ່ ເຊິ່ງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ.

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳກັດ:

ສປປ ລາວ ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳກັດ ລວມທັງການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງເຫຼົ່ານີ້ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມພະຍາຍາມຮ່ວມກັນ ໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດ ແລະ ການເພິ່ງພາຕົນເອງ.

ປັດໄຈດ້ານການເງິນ:

ປັດໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ດິຈິຕອນ ໃນ ສປປ ລາວ. ພະນັກງານ, ຄູອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ຈາກຄອບຄົວທີ່ມີລາຍໄດ້ຕ່ຳ ອາດຈະບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນດິຈິຕອນ ແລະ ອິນເຕີເນັດ. ການຮັບປະກັນວ່າອຸປະສັກດ້ານເສດຖະກິດ ຈະບໍ່ກົດຂວາງການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການສະໜອງໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມສຳລັບທຸກຄົນ.

ການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມເທົ່າທຽມທາງດ້ານດິຈິຕອນໃນການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ຈຳເປັນຕ້ອງມີວິທີການ ທີ່ຕອບສະໜອງກັບສະພາບການສະເພາະຂອງປະເທດ, ລວມທັງຂໍ້ຈຳກັດດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ປັດໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບການພັດທະນາທັກສະຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ. ອີງຕາມຂອບຄວາມເທົ່າທຽມທາງດ້ານດິຈິຕອນທີ່ເນັ້ນເດັກເປັນໃຈກາງ ຂອງອົງການຢູນີເຊັບ, ລະບົບການສຶກສາດິຈິຕອນທີ່ມີປະສິດທິຜົນຕ້ອງພິຈາລະນາ:

ການເຂົ້າເຖິງ

ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ຄວາມແຜ່ຫຼາຍ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການເຂົ້າເຖິງໃນລາຄາທີ່ບໍ່ແພງ ເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານ, ຄູອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ສາມາດເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດໄດ້ໃນເວລາ ແລະ ບ່ອນທີ່ພວກເຂົາຕ້ອງການ ເຊິ່ງລວມເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອຸປະກອນດິຈິຕອນທີ່ເໝາະສົມ.

ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານດິຈິຕອນ

ການສຸມໃສ່ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ເປັນພື້ນຖານສຳຄັນຂອງນະໂຍບາຍຄວາມເທົ່າທຽມດ້ານດິຈິຕອນ ເຊິ່ງຈະລວມມີ ທັກສະໃນການຮ່ວມມື, ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານສື່, ການປະເມີນເນື້ອຫາຢ່າງມີວິຈາລະນະຍານ, ຄວາມຮູ້ດ້ານຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິດທິຂອງເດັກນ້ອຍທາງອອນລາຍ ເຊັ່ນ: ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມເປັນສ່ວນຕົວ.

ເນື້ອຫາທາງດ້ານດິຈິຕອນ

ຮັບປະກັນໃຫ້ມີເນື້ອຫາ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ, ມີຄວາມເປັນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມີເນື້ອຫາທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ພາສາຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ.

ທັດສະນະຄະຕິ

ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບແຮງຈູງໃຈຂອງເດັກນ້ອຍແຕ່ລະຄົນ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມທາງດ້ານດິຈິຕອນ ລວມເຖິງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ບັນທັດຖານຂອງບຸກຄົນທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ການສົ່ງເສີມທັດສະນະຄະຕິໃນທາງບວກ ຕໍ່ການມີສ່ວນຮ່ວມທາງດ້ານດິຈິຕອນ ສອດຄ່ອງກັບການສົ່ງເສີມສັງຄົມທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ໜຽວແໜ້ນ.

ຜົນໄດ້ຮັບ

ລວມເອົາຕົວຊີ້ວັດປະສິດທິພາບທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອວັດແທກວ່າ ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງ, ການຮູ້ໜັງສື, ເນື້ອຫາ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ມີສ່ວນຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມສະເໝີພາບກັນ ໃນຜົນໄດ້ຮັບ ສຳລັບເດັກນ້ອຍຄືແນວໃດ.

ຍຸດທະສາດ 10 ປີ ດ້ານດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ 2025 - 2035

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

4.1 ວິໄສທັດ

ວິໄສທັດ

ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ໃນການຂຸດຄົ້ນສຶກສາ, ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ມີຄວາມເທົ່າທຽມ ແລະ ໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ສຳລັບທຸກຄົນ

ພາລະກິດ

ພວກເຮົາພະຍາຍາມຂຸດຄົ້ນ ການຫັນເປັນດິຈິຕອນຂອງການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ, ຊ່ວຍໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ໂດຍຜ່ານເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້.

ວິໄສທັດຍຸດທະສາດ 10 ປີນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ຄຳໝັ້ນສັນຍາ ໃນການ "ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ໂອກາດການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສຳລັບທຸກຄົນ." ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນເພື່ອຫັນປ່ຽນການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ຜ່ານການເຊື່ອມສານເອົາລະບົບດິຈິຕອນເຂົ້າໃນການສຶກສາໃນລະບົບໂຮງຮຽນ, ການສຶກສາອອກລະບົບໂຮງຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຕາມອັດທະຍາໄສ. ວິໄສທັດນີ້ແນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງທີ່ສະເໝີພາບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຫັນເປັນດິຈິຕອນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ວິໄສທັດ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມຍືດຢຸນ ແລະ ຄວາມສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ ເພື່ອຕອບສະຫນອງຕໍ່ສິ່ງກົດຂວາງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານການປ່ຽນແປງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍຸດທະສາດຍັງເນັ້ນໜັກເຖິງບົດບາດຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຊຸມຊົນ, ເຊັ່ນດຽວກັບ ການຮ່ວມມືກັບພາກເອກະຊົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເພື່ອບັນລຸການຫັນເປັນດິຈິຕອນແບບຍືນຍົງ.

ໂດຍການສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳແຫ່ງນະວັດຕະກຳ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກ້າວໃຫ້ທັນກັບເຕັກໂນໂລຊີ, ຍຸດທະສາດນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອແນໃສ່ສ້າງລະບົບການສຶກສາທີ່ປັບປ່ຽນໄດ້, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບສູງ ໃນ ສປປ ລາວ. ວິທີການນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກການສະໜອງດິຈິຕອນຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

4.2 ຂົງເຂດບຸລິມະສິດຂອງຍຸດທະສາດ

4 ຂົງເຂດບຸລິມະສິດຂອງຍຸດທະສາດ ມີຄື:

ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ

1

ເສີມຂະຫຍາຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອນ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ມີຄວາມສະຖຽນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນດິຈິຕອນໃນທົ່ວທຸກຂົງເຂດ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດທີ່ດ້ອຍໂອກາດ.

ຫັກສະດ້ານດິຈິຕອນ

2

ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອນ ໃຫ້ແກ່ຄູສອນ, ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ແພລັດຟອມ ດິຈິຕອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດິຈິຕອນ

3

ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຜ່ານລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການການຕັດສິນໃຈບົນພື້ນຖານຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບດ້ານການສຶກສາ.

ການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ

4

ນຳໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກແພລັດຟອມດິຈິຕອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຮຽນ-ການສອນ, ສະໜອງເນື້ອຫາທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາວິຊາຊີບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ແກ່ຄູສອນ.

4.3 ເປົ້າໝາຍລວມ

ເປົ້າໝາຍລວມຂອງຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແມ່ນເພື່ອເຊື່ອມໂຍງ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານ (ໄອຊີທີ) ເຂົ້າໃນລະບົບການສຶກສາຂອງ ສປປ ລາວ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ການເຊື່ອມໂຍງນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງເຄື່ອງມື ແລະ ຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນ ທີ່ມີຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຍືນຍົງ, ສ້າງພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງ ສໍາລັບການຫັນເປັນດິຈິຕອນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ໂດຍການເສື່ອມສານໄອຊີທີຢ່າງເປັນລະບົບ, ຍຸດທະສາດນີ້ ມຸ່ງເນັ້ນການສ້າງຂອບວຽກທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ປ່ຽນແປງໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ວິທີການນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດນໍາເອົາເຕັກໂນໂລຊີໄປໃຊ້ໄດ້ຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ ໂດຍໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ເຄື່ອງມື ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ທີ່ເສີມຂະຫຍາຍໂດຍກົງຕໍ່ປະສິດທິພາບຂອງການສິດ ສອນ, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບການຮຽນຮູ້.

ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເປັນລັກສະນະສະເພາະ ໃນ ສປປ ລາວ, ເຊັ່ນ: ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນທີ່ຈຳກັດ ແລະ ລະດັບ ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ, ຍຸດທະສາດນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອແກ້ໄຂອຸປະສັກ ເຫຼົ່ານີ້ ໂດຍຜ່ານການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນ ວ່າ ການແກ້ໄຂແມ່ນໄດ້ປັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງ ສປປ ລາວ, ໂດຍເນັ້ນໃສ່ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ ແລະ ລາຄາບໍ່ແພງ ທີ່ສາມາດຮອງຮັບລະດັບການເຂົ້າເຖິງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີ ແລະ ຊັບພະຍາກອນໃນລະດັບຕ່າງໆ.

ຍຸດທະສາດໄດ້ເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ໃນການສ້າງການຫັນເປັນດິຈິຕອນແບບຍືນຍົງ ໂດຍສຸມໃສ່ການເສີມສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖາບັນ. ໃນນັ້ນ ແມ່ນລວມທັງການສ້າງກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ໂດຍການສ້າງສະຖາບັນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຄຸ້ມຄອງທີ່ມີ ປະສິດທິຜົນ, ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມພະຍາຍາມຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ຈະມີຄວາມຍືນ ຍົງ, ມີການປະສານງານທີ່ດີ ແລະ ມີຄວາມສາມາດປັບຕົວຕໍ່ກັບສິ່ງທ້າທາຍໃນອະນາຄົດ.

4.4 ທິດສະດີການປ່ຽນແປງ

4.5 ວິທີການທາງຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ

ຍຸດທະສາດນີ້ຮັບຮູ້ເຖິງສິ່ງທ້າທາຍດ້ານຊັບພະຍາກອນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ໃນການໃຫ້ບໍລິການຢ່າງເທົ່າທຽມກັນໃນທົ່ວປະເທດລາວ. ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອໝູນໃຊ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການລົງທຶນ, ທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ມີຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ. ວິທີການນີ້ ເນັ້ນຫນັກເຖິງການເພີ່ມການເພິ່ງພາຕົນເອງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວົງຈອນການສະໜອງທຶນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການແຂ່ງຂັນ ສໍາລັບຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ຈໍາກັດ.

ຍຸດທະສາດນີ້ ແນໃສ່ເພື່ອສົ່ງເສີມວັດທະນະທຳ ການນໍາພາ ແລະ ການຮ່ວມມືຮອບດ້ານ, ສ້າງວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງ ສໍາລັບອະນາຄົດ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍຮ່ວມກັນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ວິທີການຂອງພວກເຮົາ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ, ຄູສອນ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານສະຖານການສຶກສາເພື່ອເປັນເຈົ້າການໃນຍຸດທະສາດ ແລະ ນໍາໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມບໍລິບົດສະເພາະຂອງຕົນ. ຄວາມຍືດຍຸ່ນນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດດັດປັບວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງ ພ້ອມທັງໃຫ້ແນວທາງສໍາລັບຂະບວນການຕັດສິນໃຈ.

ເຖິງແມ່ນວ່າຂໍ້ລິເລີ່ມ ໃນຍຸດທະສາດນີ້ ອາດຈະມີຈຸດປະສົງທີ່ລຽບງ່າຍ ແຕ່ກໍ່ວາງພື້ນຖານທີ່ສໍາຄັນ ສໍາລັບການຫັນເປັນດິຈິຕອນແບບຍືນຍົງໃນຂະແໜງການ. ຈຸດສຸມຂອງຍຸດທະສາດແມ່ນການສ້າງຂອບວຽກ, ມາດຕະຖານ ແລະ ຫຼັກການທີ່ຈະຮອງຮັບການລົງທຶນດ້ານໄອຊີທີ ຫຼື ດິຈິຕອນ ໃນອະນາຄົດ ເພື່ອຮັບປະກັນວິທີການເຊື່ອມໂຍງດິຈິຕອນໃນການສຶກສາແບບຍືນຍົງ.

ວິທີການດ້ານຍຸດທະສາດນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ຫຼັກການຂອງການພັດທະນາທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດເພື່ອສ່ວນລວມ. ໂດຍການສົ່ງເສີມການເພິ່ງພາຕົນເອງ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ, ພວກເຮົາມີຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງລະບົບການສຶກສາທີ່ຍືດຍຸ່ນ, ທີ່ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ແລະ ສະໜອງການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບສໍາລັບທຸກຄົນ. ຍຸດທະສາດນີ້ ໃຫ້ບູລິມະສິດໃນການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ໄດ້ຮັບການແຈກຢາຍຢ່າງຍຸດຕິທຳ ໃນທົ່ວທຸກຂົງເຂດ ແລະ ທຸກຊຸມຊົນ ໃນ ສປປ ລາວ.

ເປົ້າໝາຍແມ່ນການນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການລົງທຶນ, ທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃນ ສປປ ລາວ.

4.5.1 ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ

ຍຸດທະສາດການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນຂອງພວກເຮົາແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມສາມາດທີ່ມີຢູ່ ແລະ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີ ໃນປະຈຸບັນ ພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ຍຸດທະສາດນີ້ເນັ້ນໃສ່ການຮັບປະກັນພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ລາຄາບໍ່ແພງ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້ ໃນທົ່ວອົງການບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ສະຖານການສຶກສາ. ນີ້ແມ່ນແນວທາງໃນຍຸດທະສາດການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີ ທີ່ກໍານົດໂດຍກະຊວງ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ, ເຊິ່ງສຸມໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດດິຈິຕອນແຫ່ງຊາດ.

ຍຸດທະສາດນີ້ ສະໜັບສະໜູນວິທີການທີ່ຖືເອົາອຸປະກອນມືຖື ເປັນບູລິມະສິດ, ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບເຕັກໂນໂລຊີມືຖືເປັນແພລັດຟອມຕົ້ນຕໍ ສໍາລັບການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ. ສິ່ງນີ້ລວມມີ ຄວາມພະຍາຍາມເພື່ອເພີ່ມທະວີການເປັນເຈົ້າຂອງອຸປະກອນມືຖື ໃນຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ, ຜູ້ບໍລິຫານສະຖານການສຶກສາ ແລະ ຄູອາຈານ ແລະ ຈັດຕັ້ງການສະໜອງການບໍລິການອິນເຕີເນັດທາງມືຖືທີ່ມີລາຄາຖືກ. ຂໍ້ລິເລີ່ມດັ່ງກ່າວແມ່ນສອດຄ່ອງກັບ ຄໍາແນະນໍາຂອງອົງການຢູເນສໂກ, ເຊິ່ງສະໜັບສະໜູນການຮັບຮອງເອົາການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນມືຖືໃນການສຶກສາ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍການຮຽນຮູ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ (ຢູເນສໂກ, 2022).

ຍຸດທະສາດການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງລະບົບດິຈິຕອນໃນການສຶກສາ ລວມເອົາ ວິທີການທີ່ມີການກໍານົດຄາດໝາຍ ແລະ ແບ່ງເປັນໄລຍະ ເພື່ອເພີ່ມການສະໜອງໄຟຟ້າ ໃນທົ່ວຂະແໜງການສຶກສາ, ຈາກທ້ອງຖານສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ແລະ ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ຈົນເຖິງໂຮງຮຽນ. ການຮ່ວມມືກັບກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ແລະ ລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ, ແນໃສ່ຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງລະບົບຕາຂ່າຍໄຟຟ້າທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ສົມທົບກັບການສະໜອງພະລັງງານທົດແທນຕາມຄວາມເໝາະສົມ. ວິທີການນີ້ແມ່ນໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກຂໍ້ມູນຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ກ່ຽວກັບຄວາມພະຍາຍາມດ້ານໄຟຟ້າຂອງລາວ (ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ, 2019) ແລະ ໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໂດຍການລິເລີ່ມຂອງທະນາຄານໂລກເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງຕາຂ່າຍໄຟຟ້າແຫ່ງຊາດ (ທະນາຄານໂລກ, 2023).

ໃນຂະນະດຽວກັນ ສໍາລັບການບໍລິການໂທລະຄົມມະນາຄົມແລ້ວ, ຍຸດທະສາດຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມຕ້ອງການໃນການຮ່ວມມືກັບກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ແລະ ຜູ້ປະກອບການດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການອິນເຕີເນັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ, ລາຄາບໍ່ແພງ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້ ໃຫ້ແກ່ການບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ສະຖານການສຶກສາ ໃນທົ່ວຂະແໜງການ, ກໍານົດວິທີການທີ່ມີມາດຕະຖານ ໃນການສະໜອງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດແບບສາຍ ແລະ ໄຮ້ສາຍ ທີ່ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ຍຸດທະສາດການເສີມຂະຫຍາຍການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ ໃນສະຖານການສຶກສາ ທົ່ວ ສປປ ລາວ ແມ່ນໄດ້ແນວທາງມາຈາກ ພາກປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ຂອງໂລກ ເຊັ່ນ: ຄໍາແນະນໍາຂອງສັງຄົມອິນເຕີເນັດ ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈໍາເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດ ແມ່ນມີລາຄາທີ່ບໍ່ແພງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ (Internet Society, 2017). ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂອບການເຮັດວຽກຂອງຄະນະກຳມະການບຣອດແບນ, ພວກເຮົາຈະນໍາໃຊ້ວິທີການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແບບກໍານົດເປັນໄລຍະ ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສ້າງແຜນທີ່ ການບໍລິການອິນເຕີເນັດທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ແລະ ກໍານົດມາດຕະຖານທີ່ຊັດເຈນສໍາລັບການເຊື່ອມຕໍ່. ວິທີການນີ້ຈະຮັບປະກັນວ່າ ທຸກສະຖານການສຶກສາ ນັບຈາກຕົວເມືອງໄປເຖິງເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໄດ້ຮັບອິນເຕີເນັດທີ່ໜ້າເຊື່ອຖື ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສາມາດສະເພາະຂອງເຂົາເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ (Broadband Commission, 2020).

ວິທີການຂອງພວກເຮົາ ກ່ຽວກັບອຸປະກອນດິຈິຕອນ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ ອຸປະກອນແບບພົກພາໄດ້. ວິທີການດັ່ງກ່າວຈະໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ການນໍາໃຊ້ ສະມາດໂຟນ, ແທັບເລັດ ແລະ ອຸປະກອນພົກພາອື່ນໆ. ວິທີການນີ້ ຄໍາຖືເຖິງຄວາມຄ່ອງຕົວ ຂອງອຸປະກອນມືຖື, ຄວາມເປັນມິດກັບຜູ້ໃຊ້ ແລະ ການອອກແບບທີ່ແຂງແຮງ ເຮັດໃຫ້ມັນເໝາະສົມສໍາລັບການນໍາໃຊ້ດ້ານການສຶກສາ ໃນທົ່ວຊຸມຊົນທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ການຄົ້ນຄວ້າຈາກສະຖາບັນ Brookings ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເຕັກໂນໂລຊີມືຖື ສາມາດເສີມຂະຫຍາຍຂະບວນການການຮຽນຮູ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ເນື້ອໃນການສຶກສາ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຈາກທຸກສະຖານທີ່ (West, 2015).

ດ້ວຍເຫດນີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງສະໜັບສະໜູນນະໂຍບາຍ ການນຳອຸປະກອນຂອງຕົນເອງມາໃຊ້ (BYOD), ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການນຳໃຊ້ອຸປະກອນສ່ວນຕົວ ຂອງຄູອາຈານ, ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ພະນັກງານ ໃນຂະແໜງການ ສຶກສາ. ຍຸດທະສາດນີ້ແມ່ນມີຄວາມສອດຄ່ອງຢ່າງຍິ່ງ ໂດຍສະເພາະໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີຊັບພະຍາກອນບໍ່ພຽງພໍ ຄືຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງການສະໜອງອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ. ວິທີການນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການຈັດຊື້ອຸປະກອນເພີ່ມຕື່ມເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ປະໂຫຍດຈາກ ຄວາມລື້ງເຄີຍທີ່ບຸກຄົນມີອຸປະກອນຂອງຕົນເອງ ເຊິ່ງ ຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ ຊ່ອງຫວ່າງຂອງການຮຽນຮູ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອມານຳໃຊ້. ສຳລັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີອຸປະກອນທີ່ ເໝາະສົມ, ໂຄງການລິເລີ່ມຕ່າງໆ ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ບຸກຄົນສາມາດຢືມ, ແບ່ງປັນ ຫຼື ຊື້ອຸປະກອນໄດ້. ສິ່ງນີ້ຈະຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ມີໃຜຖືກປະປ່ອຍໄວ້ຂ້າງຫຼັງ ໃນເສັ້ນທາງກ້າວໄປສູ່ການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ຍ້ອນຂາດການເຂົ້າເຖິງ ອຸປະກອນດິຈິຕອນ.

ໃນແງ່ຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຮອງຮັບ, ສູນໄອຊີທິການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມ ສະດວກດ້ານການສຶກສາອື່ນໆ ຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເພື່ອຮອງຮັບແນວທາງ ການນຳອຸປະກອນຂອງຕົນເອງມາໃຊ້ (BYOD), ໂດຍມີເຄືອຂ່າຍອິນເຕີເນັດແບບໄຮ້ສາຍ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຂົ້າເຖິງ, ໂດຍເລືອກໃຊ້ເຄື່ອງສາຍໂປຣເຈັກເຕີອັດ ສະລິຍະ ທີ່ອອກແບບມາເພື່ອໃຊ້ງານຮ່ວມກັບອຸປະກອນມືຖືຕ່າງໆ, ຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດແບ່ງປັນເນື້ອຫາ ແລະ ການໂຕ້ຕອບ ພາຍໃນຫ້ອງຮຽນ. ສິ່ງສຳຄັນທີ່ຄວນຄຳນຶງເຖິງແມ່ນ ວິທີການນີ້ ຈະມາພ້ອມກັບຄຳແນະນຳ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນສ່ວນໂຕຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານການສຶກສາ.

4.5.1.1 ບູລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ

ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເທົ່າທຽມໃນການເຂົ້າເຖິງດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ຊ່ວຍປັບປຸງຜົນການຮຽນຮູ້, ຍຸດທະສາດນີ້ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ສິ່ງຂາດທີ່ສໍາຄັນຄື: ພະລັງງານ, ອິນເຕີເນັດ, ອຸປະກອນມືຖື ແລະ ສູນໄອຊີທີການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ຂັ້ນແຂວງ ເຊິ່ງສິ່ງຂາດນີ້ ຈະເປັນພື້ນຖານຂອງຍຸດທະສາດການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ພະລັງງານ

ໄຟຟ້າທີ່ສະຖຽນ ເປັນພື້ນຖານສໍາຄັນສໍາລັບການລິເລີ່ມການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ. ຖ້າບໍ່ມີການສະໜອງພະລັງງານທີ່ສະຖຽນ, ໂຮງຮຽນຈະບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືໄອຊີທີ ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບການສຶກສາທີ່ທັນສະໄໝ.

ການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າໃນທົ່ວປະເທດ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ, ອັດຕາການຊົມໃຊ້ໄຟຟ້າ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 15% ໃນປີ 1995 ເປັນ 90% ໃນປີ 2019. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້າດັ່ງກ່າວ ແຕ່ໄຟຟ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາຍັງບໍ່ມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ເຊິ່ງໂຮງຮຽນໃນຊົນນະບົດຫຼາຍແຫ່ງຍັງຂາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານໄຟຟ້າ ແລະ ມີພຽງແຕ່ປະມານ 60% ຂອງໂຮງຮຽນໃນ 40 ເມືອງບູລິມະສິດ ທີ່ມີໄຟຟ້າໃຊ້ (World Bank, 2021).

ການຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ແລະ ສະໜັບສະໜູນໂຮງຮຽນ ໃນການເຊື່ອມຕໍ່ທຸກບ່ອນທີ່ມີຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ແມ່ນເປັນບູລິມະສິດທີ່ສໍາຄັນຂອງຂະແໜງການ. ໃນຂະນະທີ່ການສົ່ງເສີມຍຸດທະສາດການນໍາໃຊ້ພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນ: ການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງພະລັງງານທົດແທນ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານແສງຕາເວັນ ຖືເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບໂຮງຮຽນ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ໄຟຟ້າທີ່ສະຖຽນໃນການສຶກສາ ຈະນໍາມາເຊິ່ງຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍຢ່າງ, ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດຂະຫຍາຍຊົ່ວໂມງຮຽນເພີ່ມຕື່ມ ໂດຍທີ່ມີແສງສະຫວ່າງທີ່ສະຖຽນ, ມີທາງເລືອກໃນການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືໄອຊີທີ ເຊັ່ນ: ຄອມພິວເຕີພິກພາ ແລະ ໂປຣເຈັກເຕີ, ການຮັກສາພະນັກງານ ແລະ ການພັດທະນາວິຊາຊີບທີ່ດີຂຶ້ນ, ປະສິດທິພາບຂອງໂຮງຮຽນກໍດີຂຶ້ນ ລວມທັງການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຄະແນນສອບເສັງທີ່ສູງຂຶ້ນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊຸມຊົນ ເຊັ່ນ: ເປັນການປັບປຸງສຸຂາພິບານ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ. (ສະຫະປະຊາຊາດ, 2014).

ອິນເຕີເນັດ

ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ ເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນດ້ານການສຶກສາທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍວິທີການສອນທີ່ທັນສະໄໝ. ການແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງ ຫຼື ຄວາມແຕກໂຕນດ້ານການເຊື່ອມຕໍ່ເປັນສິ່ງຈໍາເປັນ ສໍາລັບການສະໜອງໂອກາດທາງການສຶກສາທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຊຸກຍູ້ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ໃນທົ່ວຂະແໜງການ.

ປະເທດລາວມີເຄືອຂ່າຍຄອບຄຸມທີ່ກວ້າງຂວາງ ໂດຍມີປະຊາກອນປະມານ 98% ສາມາດເຂົ້າເຖິງສັນຍານ 2G ເຊິ່ງຈໍາເປັນສໍາລັບການບໍລິການ ການສື່ສານພື້ນຖານ. ມີປະຊາກອນປະມານ 90% ທີ່ເຂົ້າເຖິງສັນຍານ 3G ເຊິ່ງຮອງຮັບກິດຈະກຳທາງອິນເຕີເນັດ ເຊັ່ນ: ການໂທວິດີໂອ ແລະ ການເຂົ້າເວັບໄຊ. ຄວາມຄອບຄຸມຂອງໂທລະສັບມືຖື ໃນເຄືອຂ່າຍ 4G/LTE ຄາດວ່າຈະກວມເອົາ 80% ຂອງປະເທດລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ມີພຽງ 68.9% ຂອງຄົວເຮືອນ ທີ່ເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດໄດ້ ເຊິ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຊ່ອງຫວ່າງທີ່ສໍາຄັນໃນການເຊື່ອມຕໍ່ (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2023).

ການສະໜອງທາງເລືອກ ໃນການນໍາໃຊ້ບໍລິການອິນເຕີເນັດທີ່ລາຄາບໍ່ແພງ ແລະ ເຊື່ອຖືໄດ້ສໍາລັບຂະແໜງການສຶກສາ ຖືເປັນກຸນແຈສໍາຄັນ. ການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດທີ່ມີຄວາມສະຖຽນ ແລະ ລາຄາບໍ່ແພງຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ, ເຂົ້າເຖິງແຟລັດຟອມດິຈິຕອນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການສື່ສານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ໃນປະຈຸບັນ ລາຄາການບໍລິການອິນເຕີເນັດສໍາລັບມືຖື 2 GB ຢູ່ປະເທດລາວ ແມ່ນປະມານ 0.7% ຂອງລວມຍອດລາຍຮັບແຫ່ງຊາດ (GNI) ຕໍ່ຫົວຄົນ ຕໍ່ເດືອນ (DataReportal, 2023). ເຖິງວ່າສິ່ງນີ້ຈະເປັນໄປຕາມຄາດໝາຍຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍຂອງ ຄະນະກຳມະການບຣອດແບນ, ແຕ່ກໍເຫັນວ່າ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຍັງສູງ ເນື່ອງຈາກເງິນເດືອນສະເລ່ຍ ໃນ ສປປ ລາວ ຍັງຕໍ່າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບໍລິສັດໂທລະຄົມມະນາຄົມ ເພື່ອເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ກຳນົດທາງເລືອກ ທີ່ຈະຫຼຸດຜ່ອນອຸປະສັກທາງດ້ານການເງິນໃນການຊົມໃຊ້ອິນເຕີເນັດ ທັງສໍາລັບບຸກຄົນ ແລະ ສໍາລັບສະຖານການສຶກສາຕ່າງໆ ເຊັ່ນໂຮງຮຽນເປັນຕົ້ນ.

ອຸປະກອນມືຖື

ເຕັກໂນໂລຊີມືຖື ໄດ້ກາຍເປັນແພລັດຟອມທີ່ສໍາຄັນສໍາລັບການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ ເນື່ອງຈາກມີການນໍາໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແມ່ນແຕ່ຢູ່ໃນເຂດທີ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ການບໍລິການເທິງມືຖື ເປັນທາງອອກທີ່ປະຕິບັດໄດ້ຈິງ ແລະ ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແລະ ຄູສອນ.

ປະເທດລາວມີການນໍາໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ປະຈຸບັນມີ 85% ຂອງປະຊາກອນ ທີ່ໃຊ້ອຸປະກອນມືຖື (GSMA, 2023). ຜູ້ອໍານວຍການໂຮງຮຽນ ແລະ ພະນັກງານໃນຂະແໜງການສຶກສາ ມີໂທລະສັບມືຖືຂ້ອນຂ້າງເປັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ຈໍານວນບໍ່ໜ້ອຍທີ່ມີໂທລະສັບສະມາດໂຟນ. ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງ ສັດສ່ວນຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ການຊົມໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືທີ່ສູງ, ຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງນໍາເອົາວິທີການທີ່ເນັ້ນໃສ່ອຸປະກອນມືຖືເປັນບູລິມະສິດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບົດລາຍງານການສໍາຫຼວດດັດຊະນີໝາຍສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ III ເຊິ່ງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ 79.3% ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ 80.8% ຂອງຜູ້ຊາຍ ອາຍຸ 15-49 ປີ ມີໂທລະສັບມືຖື; ແລະ 84.3% ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ 84.5% ຂອງຜູ້ຊາຍ ໃນກຸ່ມອາຍຸດຽວກັນ ໄດ້ໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືໃນສາມເດືອນທີ່ຜ່ານມາ. ນອກຈາກນັ້ນ, 57.0% ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ 61.0% ຂອງຜູ້ຊາຍ ໄດ້ໃຊ້ອິນເຕີເນັດໃນໄລຍະເວລາດຽວກັນ (ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, 2024). ສິ່ງນີ້ ໄດ້ເນັ້ນໜັກໃຫ້ເຫັນເຖິງເຫດຜົນໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີມືຖື ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນມີຄວາມເທົ່າທຽມ ແລະ ລາຄາບໍ່ແພງ ໃນທົ່ວຂະແໜງການສຶກສາ.

ໂທລະສັບມືຖືເປັນສິ່ງທີ່ພົບເຫັນໄດ້ທົ່ວໄປ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຫຼາຍກວ່າອຸປະກອນດິຈິຕອນອື່ນໆ ແລະ ໂດຍທົ່ວໄປກໍ່ມີລາຄາຖືກກວ່າຄອມພິວເຕີພົກພາ ຫຼື ຄອມພິວເຕີຕັ້ງໂຕະ ທັງໃນດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາ. ມີຄູອາຈານ ແລະ ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາຈໍານວນຫຼາຍ ທີ່ລິ້ງເຄີຍກັບການນໍາໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືຢູ່ແລ້ວ ເຊິ່ງຊ່ວຍຫຼຸດຊັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ ໃນການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ. ໂທລະສັບມືຖື ນອກຈາກຈະມີປະສິດທິພາບສູງ ໃນແງ່ຂອງການຊົມໃຊ້ພະລັງງານ ແລະ ສະດວກໃນການພົກພາ, ພວກມັນຍັງສະໜອງການເຂົ້າເຖິງທີ່ຍືດຢຸນ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການນໍາໃຊ້ໃນສະພາບແວດລ້ອມຂອງໂຮງຮຽນ ກໍ່ຄື ການນໍາໃຊ້ຢູ່ບ້ານ.

ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກໂຄງລ່າງພື້ນຖານເຄືອຂ່າຍມືຖືທີ່ພັດທະນາຂຶ້ນໃນປະເທດລາວ ຈະຊ່ວຍປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອນ, ໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການສື່ສານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວທີ່ພາກເອກະຊົນໄດ້ສະໜອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຮັກສາ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຄວນສັງເກດວ່າການເປັນເຈົ້າຂອງສະມາດໂຟນ ໃນບັນດາຄູສອນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແມ່ນຍັງມີການປະສົມປະສານກັນ, ໂດຍບຸກຄົນຍັງປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍດ້ານຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍ ແລະ ບາງຄົນຍັງຄົງນໍາໃຊ້ໂທລະສັບແບບພື້ນຖານ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈະຕ້ອງດໍາເນີນຄວາມພະຍາຍາມ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເທົ່າທຽມດ້ານດິຈິຕອນ, ຮັບປະກັນວ່າຜູ້ທີ່ປະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍທາງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈໍາເປັນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວອາດປະກອບມີ ທາງເລືອກໃນການແຈກຢາຍອຸປະກອນດິຈິຕອນທີ່ມີລາຄາບໍ່ແພງ ຫຼື ໄດ້ຮັບການອຸດໜູນ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພາກເອກະຊົນເພື່ອສ້າງກົນໄກທີ່ມີລາຄາທີ່ເໝາະສົມ, ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ ແລະ ຍືນຍົງສໍາລັບຂະແໜງການສຶກສາ.

ສູນໄອຊີທີ

ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນປີ 2013, ສູນໄອຊີທີຂັ້ນແຂວງ ຍັງມີຊື່ເອີ້ນວ່າ ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຊຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ທີ່ມີເຄື່ອງຄອມພິວເຕີທີ່ທັນສະໄໝ, ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດຄວາມໄວສູງ, ເຄື່ອງສາຍໂປຣເຈັກເຕີລະບົບດິຈິຕອນ ແລະ ອຸປະກອນໄອຊີທີ ທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ. ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ສູນໄອຊີທີ ໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານທີ່ມີຄຸນວຸດທິ ເພື່ອໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຄຸ້ມຄອງບັນດາສູນ.

ແຕ່ລະສູນຍັງເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສູນກາງນະວັດຕະກຳ ໂດຍເປັນ ສະຖານທີ່ສຳລັບຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານເພື່ອຄົ້ນຫາ, ທົດລອງ ແລະ ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ໆ. ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກອງປະຊຸມໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ ນັບຕັ້ງແຕ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄອມພິວເຕີຂັ້ນພື້ນຖານ ຕະຫຼອດຮອດທັກສະດິຈິຕອນຂັ້ນສູງ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາວິຊາຊີບ ໃຫ້ແກ່ຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ສູນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຍັງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການແກ້ບັນຫາຄວາມແຕກໂຕນດ້ານດິຈິຕອນ. ໃຫ້ໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນ ແກ່ຜູ້ທີ່ຂາດໂອກາດ ລວມທັງນັກຮຽນ, ຄູອາຈານ ແລະ ສະມາຊິກຊຸມຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ດ້ວຍການເປີດໃຫ້ຄົນທົ່ວໄປສາມາດເຂົ້າເຖິງຄອມພິວເຕີ ແລະ ອິນເຕີເນັດ, ສູນເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າ ທຸກຄົນມີໂອກາດທີ່ຈະພັດທະນາທັກສະຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ, ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງສະຖານທີ່ ຫຼື ສະຖານະທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງພວກເຂົາ.

ຕໍ່ຈາກນີ້, ບູລິມະສິດຂອງຍຸດທະສາດ ແມ່ນສືບຕໍ່ຮັກສາສູນໄອຊີທີເຫຼົ່ານີ້ ໃຫ້ເປັນຊັບສົມບັດຫຼັກ ເພື່ອສະໜອງການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນແບບຍືນຍົງໃນຂັ້ນແຂວງ. ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນສູນດິຈິຕອນ ສຳລັບ ການສະໜອງການບໍລິການດ້ານໄອຊີທີ, ການເຂົ້າເຖິງການຝຶກອົບຮົມຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ຄູອາຈານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍຍັງເປັນຊັບພະຍາກອນສຳຄັນສຳລັບຊຸມຊົນ ໃນການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ກໍຄືອົງການຈັດຕັ້ງຊຸມຊົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ.

4.5.1.2 ວິທີການຂອງພວກເຮົາ

ເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ, ຍຸດທະສາດນີ້ ໄດ້ນຳໃຊ້ວິທີການຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການຈັດຊື້, ບຳລຸງຮັກສາ, ການຂະຫຍາຍ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານໄອຊີທີ ໃນຂົງເຂດການສຶກສາມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍທີ່ມີລາຄາບໍ່ແພງ, ມີຄວາມເທົ່າທຽມ ແລະ ຍືນຍົງສຳລັບຂະແໜງການ.

ມາດຕະຖານ

ມາດຕະຖານ - ການສ້າງເອກະສານທີ່ລະບຸ ຂໍ້ກຳນົດທາງດ້ານເຕັກນິກຂັ້ນຕ່ຳສຸດ ສຳລັບອຸປະກອນ ໄຟຟ້າ, ອິນເຕີເນັດ ແລະ ອຸປະກອນດິຈິຕອນອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄອມພິວເຕີໂນດບຸກ, ໂທລະສັບມືຖື ແລະ ຄອມພິວເຕີຕັ້ງໂຕຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີວິທີການ ໃນການຈັດຊື້ ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ຍັງຮັບປະກັນວ່າ ອຸປະກອນທີ່ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ.

ການສ້າງແຜນທີ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

ສັງລວມ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນປະຈຸບັນ ທາງດ້ານໄຟຟ້າ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານໄອຊີທີອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນແຕ່ລະແຂວງ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນສຳລັບການວາງແຜນການລົງທຶນທາງດ້ານການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ.

ການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ

ສ້າງການບັນທຶກແບບລວມສູນ ບັນດາຊັບສິນ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີ ທີ່ຖືກນຳໃຊ້ໃນທົ່ວຂະແໜງການສຶກສາ ໃນປະຈຸບັນ ຖືເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບຍຸດທະສາດ, ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ການນຳໃຊ້ງົບປະມານເຊິ່ງມີຈຳກັດ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນ ຕາມບູລິມະສິດຂອງຂະແໜງການ ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ.

ການຈັດຊື້

ການຈັດຊື້ອຸປະກອນໄອຊີທີ ທີ່ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຕາມມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດ ສຳລັບອຸປະກອນໄອຊີທີ, ອຸປະກອນເຕັກໂນໂລຊີການສຶກສາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການສື່ສານ ແລະ ຮາດແວໄອຊີທີອື່ນໆ.

ການເຮັດສັນຍາ

ຈັດຕັ້ງການສະໜອງການບໍລິການດ້ານດິຈິຕອນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ການສື່ສານທາງອິນເຕີເນັດ ແລະ ສາທາລະນະປະໂຫຍດອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ໄຟຟ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຄຸ້ມຄ່າ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຕໍ່ກັບມາດຕະຖານ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳ ທີ່ໄດ້ເຫັນດີ ແລະ ກຳນົດ ສຳລັບສະຖານການສຶກສາ ໃນທົ່ວຂະແໜງການ.

4.5.2 ທັກສະດິຈິຕອນ

ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃຫ້ແກ່ຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໃນຫົວຂໍ້ຕ່າງໆ, ຍຸດທະສາດສຳລັບທັກສະດິຈິຕອນ ຈະສຸມໃສ່ວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການຈັດຝຶກອົບຮົມດັ່ງກ່າວໃນວົງກວ້າງ. ຍຸດທະສາດນີ້ຮັບຮູ້ວ່າ ໃນສະພາບຂອງງົບປະມານຂະແໜງການສຶກສາ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມໃນຂະແໜງການແມ່ນສູງຫຼາຍ ແລະ ອາດເປັນການຍາກທີ່ຈະຮັກສາການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມນີ້ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານງົບປະມານທີ່ຫຼວງຫຼາຍຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ສະນັ້ນ, ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວມີເປົ້າໝາຍເພື່ອໝູນໃຊ້ລະບົບທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ໂດຍເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຜນງານທີ່ພວມດຳເນີນຢູ່ ເພື່ອຂະຫຍາຍຄວາມຄິດລິເລີ່ມດ້ານທັກສະດິຈິຕອນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ໃນຂັ້ນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ຍຸດທະສາດນີ້ແມ່ນສ້າງຂຶ້ນຕາມຂອບເຂດຕະຖານສະມັດຖະພາບດ້ານໄອຊີທີ (ຢູເນສໂກ, 2021) ທີ່ອະທິບາຍເຖິງທັກສະດິຈິຕອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄູ. ເຮົາມີຈຸດປະສົງເພື່ອຂະຫຍາຍຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານີ້ ໃຫ້ກວມເອົາຂີດຄວາມສາມາດສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການພັດທະນາທັກສະດິຈິຕອນທີ່ສອດຄ່ອງ ສຳລັບບຸກຄະລາກອນການສຶກສາທຸກຄົນ.

ດ້ວຍຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອນທີ່ໄດ້ກຳນົດເປັນມາດຖານເຫຼົ່ານີ້, ຍຸດທະສາດທັກສະດິຈິຕອນ ຈຶ່ງມີຈຸດປະສົງເພື່ອນຳໃຊ້ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ຄູສອນ ເຊິ່ງຈະປະກອບມີຫຼັກສູດ ແລະ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ທີ່ກວມເອົາຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ທັກສະດິຈິຕອນໄອຊີທີ ໂດຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັບວິທະຍາໄລຄູ ແລະ ສູນໄອຊີທີ ຂອງແຂວງ ເພື່ອປະສົມປະສານລະຫວ່າງ ແບບອອນລາຍ ກັບ ຮູບແບບເຊິ່ງໜ້າ ໃນການຈັດກອງປະຊຸມ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ.

ສຸດທ້າຍແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ເຮົາຈະສ້າງຂັ້ນຕອນການເຂົ້າເຮັດວຽກໃໝ່ ແບບດິຈິຕອນ ສຳລັບຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການໃຊ້ແພລັດຟອມ ໄອຊີທີ ຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງ LESMIS, ຄັງປັນຍາລາວ ແລະ ແພລັດຟອມອື່ນໆ ທີ່ມີຄຳແນະນຳເປັນຂັ້ນເປັນຕອນ, ການສຳມະນາຜ່ານເວັບໄຊ (ອອນລາຍ) ແລະ ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງຂໍ້ມູນອອຟລາຍທີ່ສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້.

ຍຸດທະສາດດ້ານທັກສະດິຈິຕອນນີ້ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການພັດທະນາທັກສະດິຈິຕອນໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຍືນຍົງໃນທົ່ວຂະແໜງການ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານ ແລະ ສາມາດຂະຫຍາຍໄປໄດ້ໃນທົ່ວ ສປປ ລາວ, ນຳໃຊ້ແພລັດຟອມ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີຢູ່ ພ້ອມທັງໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະຖາບັນຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນຂະແໜງການ.

4.5.2.1 ບູລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ

ໂດຍການຮັບຮູ້ວ່າ ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ທັກສະດິຈິຕອນໄອຊີທີ ເປັນອົງປະກອບພື້ນຖານສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການທັນເປັນດິຈິຕອນ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ, ເຮົາຈຶ່ງເນັ້ນໃສ່ບຸລິມະສິດຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຍຸດທະສາດດ້ານໄອຊີທີ ສຳລັບການສຶກສາ. ບຸລິມະສິດເຫຼົ່ານີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອເປັນແນວທາງລວມຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ ເພື່ອຈັດບຸລິມະສິດການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາທັກສະດິຈິຕອນໃນໄລຍະຍາວ, ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານທີ່ໝັ້ນຄົງ ເຊິ່ງສາມາດປັບປ່ຽນໃຫ້ເຂົ້າກັບແຕ່ລະຂະແໜງການຍ່ອຍ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການໃໝ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງຂະແໜງການສຶກສາໂດຍລວມ.

ທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງຄູສອນ

ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ICT) ຂອງຄູ-ອາຈານ ແມ່ນບຸລິມະສິດອັນທຳອິດຂອງຍຸດທະສາດ ICT ສຳລັບການສຶກສາ ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າຄູ-ອາຈານມີຄວາມສຳຄັນໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ແລະ ການລວມເອົາເຄື່ອງມື ແລະ ແພລັດຟອມໄອຊີທີ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການ.

ເພື່ອຊຸກຍູ້ຄູ-ອາຈານ, ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບວິທະຍາໄລຄູ ແລະ ກົມສ້າງຄູ ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການສ້າງຄູ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບດ້ານໄອຊີທີ ສຳລັບຄູ (ICT CST) ເພື່ອພັດທະນາທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງຄູ-ອາຈານ ແລະ ຍົກລະດັບ ວິຊາການໃນການສິດສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າໃນການສິດສອນໃນ ບ່ອນທີ່ມີຄວາມພ້ອມ.

ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະພິຈາລະນາແນວທາງທີ່ມີນະວັດຕະກຳ ແລະ ຄຸ້ມຄ່າໃນການ ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມດ້ານການບໍລິການໃຫ້ແກ່ຄູທີ່ມີຢູ່ໃນລະບົບການສຶກສາ ໂດຍອາໄສ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ມີຢູ່ໃນສູນໄອຊີທີຂອງກະຊວງ ແລະ ຂອງແຂວງ. ໃນຂະນະທີ່ເຮັດວຽກ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງເຕັກໂນໂລຊີມືຖື ເພື່ອໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກເຄື່ອງມືທີ່ຄູ-ອາຈານມີ ຢູ່ແລ້ວ, ສະໜອງການເຂົ້າເຖິງແພລັດຟອມດິຈິຕອນ ແລະ ສ້າງຊຸມຊົນໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ສຳລັບຄູ-ອາຈານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໃນການຮັບຮອງເອົາດິຈິຕອນ.

ໂດຍການສຸມໃສ່ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງຄວາມຮູ້ ແລະ ຈິດສຳນຶກ ດ້ານໄອຊີທີ ໃນບັນດາຜູ້ ໃຫ້ການສຶກສາ, ຂະບວນການປະຖົມນິເທດດ້ານດິຈິຕອນຈະຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ສຳລັບບັນດາ ແພລັດຟອມດິຈິຕອນຫຼັກຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຄັງປັນຍາ ລາວ (KPY) ແລະ ແພລັດຟອມດິຈິຕອນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ, ຮັບປະກັນວ່າ ການຝຶກອົບຮົມໄດ້ຖືກດຳເນີນໄປຢ່າງເປັນລະບົບ, ຖືກຮັບຮູ້ ແລະ ຮັບຮອງ ແລະ ໄດ້ຮັບ ການຕິດຕາມ ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການພັດທະນາວິຊາຊີບແບບຕໍ່ເນື່ອງຂອງຄູ- ອາຈານ. ມອບບັດຢັ້ງຢືນດິຈິຕອນ ພາຍໃນສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ ເພື່ອ ກະຕຸກຊຸກຍູ້ຄູ-ອາຈານ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຮຽນຮູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ເພື່ອສ້າງແຮງຈູງໃຈ ແລະ ສະໜອງແນວທາງທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ສາມາດດັດປັບ, ເຊິ່ງສາມາດປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ຂອງລະບົບການສຶກສາໄດ້.

ທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງຜູ້ບໍລິຫານ

ການສ້າງກອບຄວາມສາມາດດ້ານໄອຊີທີ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານລັດຖະກອນ ແມ່ນເປັນບາດກ້າວພື້ນຖານອັນສຳຄັນ ໃນການສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງພະນັກງານລັດຖະກອນ ທີ່ເຮັດວຽກເພື່ອສະໜັບສະໜູນວຽກງານບໍລິຫານຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ຈາກແນວທາງທີ່ໃຊ້ໃນການກຳນົດກອບຄວາມສາມາດດ້ານໄອຊີທີ ສຳລັບຄູ-ອາຈານ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບທັກສະ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອນທີ່ຜູ້ບໍລິຫານຕ້ອງການເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ເຄື່ອງມືດິຈິຕອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຜູ້ບໍລິຫານ.

ການປັບຂອບຄວາມສາມາດດ້ານໄອຊີທີ ສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານ ຈະເປັນແນວທາງທີ່ຊັດເຈນ ເພື່ອກຳນົດທັກສະດ້ານດິຈິຕອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ບໍລິຫານ, ສ້າງຄວາມຄາດຫວັງກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອນ ພ້ອມທັງກຳນົດແນວທາງເປັນລະບົບສຳລັບການພັດທະນາທັກສະດ້ານດິຈິຕອນໃຫ້ສະໝໍ່າສະເໝີ, ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ໃນທົ່ວຂະແໜງການ.

ຫຼັງຈາກນີ້, ຂະບວນການແບບລວມສູນສຳລັບການເລີ່ມຕົ້ນໃຊ້ງານລະບົບດິຈິຕອນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສາມາດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ບໍລິຫານສາມາດນຳໃຊ້ແພລັດຟອມດິຈິຕອນ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໃຫ້ນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ການສ້າງຂະບວນການເລີ່ມຕົ້ນໃຊ້ງານດິຈິຕອນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ໝັ້ນໃຈໄດ້ວ່າ ພະນັກງານທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບແອັບພລິເຄຊັນຫຼັກຂອງລັດຖະບານ ເຊັ່ນວ່າ ເຄື່ອງມືເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນຫ້ອງການ ແລະ ແພລັດຟອມການສື່ສານ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປະຖົມນິເທດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ພະນັກງານຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບແພລັດຟອມຂອງກະຊວງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ທີ່ຜ່ານການຮັບຮອງ ລວມທັງ ຄັງປັນຍາລາວ (KPY) ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ຂອງ ສປປ ລາວ (LESMIS) ນອກຈາກແອັບພລິເຄຊັນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ແນວທາງນີ້ ໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຈະມີຄຳແນະນຳແຕ່ລະຂັ້ນຕອນ, ການສຳມະນາຜ່ານເວັບເບື້ອງຕົ້ນ, ແລະ ຊັບພະຍາກອນແບບບໍ່ນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດທີ່ສາມາດດາວໂຫຼດໄດ້ ເຊິ່ງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີໃຫ້ທົ່ວຂະແໜງການ, ປັບປຸງການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືດິຈິຕອນ ແລະ ແພລັດຟອມການສື່ສານ, ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງລະບົບການສຶກສາ.

ທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງນັກຮຽນ

ຫຼັກສູດໄອຊີທີ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃນໂຮງຮຽນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນອາດຈະບໍ່ທັນຍຸກທັນສະໄໝ ເຊິ່ງຈຳກັດຄວາມສາມາດໃນການສ້າງບັນດິດໃໝ່ ໃຫ້ພຽງພໍຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ.

ໃນບາດກ້າວຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການກວດກາຄືນຫຼັກສູດປະຈຸບັນຢ່າງລະອຽດໃນທົ່ວ ທຸກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງເອົາເນື້ອໃນດ້ານໄອຊີທີ ທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງເຂົ້າໃນ ຫຼັກສູດພ້ອມທັງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຫຼັກສູດໄອຊີທີ ໃນລະດັບມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາມີທັກສະທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບຕະຫຼາດແຮງງານຍຸກໃໝ່.

ພ້ອມກັນນັ້ນ, ຊຸດທັກສະສະເພາະດ້ານໄອຊີທີ ຍັງຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຂອງສະຖາບັນ ອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງອຸດສາຫະກຳສະເພາະ, ຮັບປະກັນ ວ່າຫຼັກສູດຍັງຄົງມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບທ່າອ່ຽງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານໃນປະຈຸບັນ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກ ເພື່ອທຳຄວາມ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການທັກສະດ້ານດິຈິຕອນໃນຂະແໜງການຕ່າງໆໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ດັ່ງນັ້ນ, ການເຮັດວຽກຮ່ວມມືກັບຜູ້ຈ້າງງານໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຈະມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບ ການອອກແບບ ແລະ ການປັບປຸງຫຼັກສູດເພື່ອຕອບສະໜອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ຈ້າງ ງານ. ບຸລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ມີທັກສະດ້ານດິຈິຕອນທີ່ ຈຳເປັນສຳລັບແຮງງານໃນຍຸກໃໝ່, ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຈ້າງງານ ແລະ ຄວາມສາມາດ ໃນການນຳທາງໄປສູ່ໂລກດິຈິຕອນ. ພວກເຮົາແນໃສ່ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຫຼັກສູດໄອຊີທີ ເປັນແຮງ ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດມີການປ່ຽນແປງໃນດ້ານການພັດທະນາ, ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ລວມເຖິງການສົ່ງເສີມແຮງງານທີ່ມີທັກສະທາງດ້ານດິຈິຕອນທີ່ ສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຊຸມຊົນ

ພວກເຮົາຍັງໄດ້ຄໍາື່ງເຖິງ ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ທັກສະຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ, ຄອບຄົວ, ແລະ ຊຸມຊົນໃນວົງກວ້າງ ໃນຍຸດທະສາດຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນທີ່ຄົບຖ້ວນຂອງພວກເຮົາ.

ເຖິງແມ່ນວ່າທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຊຸມຊົນ ຍັງຢູ່ນອກເໜືອ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ແຕ່ຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈໍາເປັນໃນການເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນ ໃຫ້ແກ່ພໍ່ແມ່ ແລະ ສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນ ໂດຍຖືເປັນເສົາຄໍ້າທີ່ສໍາຄັນ ໃນການນໍາເອົາດິຈິຕອນມານໍາໃຊ້ໃນບ້ານເຮືອນ.

ດ້ວຍເຫດນີ້, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສະໜອງແຜນງານດ້ານຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອສະໜອງການຝຶກອົບຮົມທັກສະໄອຊີທີພີ້ນຖານ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການປະຕິບັດຕົວຈິງເຊັ່ນ: ການນໍາໃຊ້ໂທລະສັບສະມາດໂຟນສໍາລັບການສື່ສານ, ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການອອນລາຍ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມໃນສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ.

ການສະໜັບສະໜູນຂອງລັດຖະບານສໍາລັບແຜນງານເຫຼົ່ານີ້ ອາດລວມເຖິງການນໍາໃຊ້ສູນໄອຊີທີຂອງແຂວງ ແລະ ໂຮງຮຽນ ເປັນສູນກາງສໍາລັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ, ເພື່ອເພີ່ມທະວີ ການນໍາໃຊ້ສະຖາບັນ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດິຈິຕອນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ລະຫວ່າງຮຸ່ນຄົນ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເດັກຮຽນຮູ້ທັກສະດິຈິຕອນຮ່ວມກັນ. ວິທີການນີ້ ຮັບຮູ້ເຖິງໂອກາດໃນການສ້າງຄວາມສາມາດທາງດ້ານດິຈິຕອນຂອງທັງສອງກຸ່ມ ແລະ ສົ່ງເສີມວັດທະນະທໍາຂອງການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ.

ໂດຍການສົ່ງເສີມທັກສະດິຈິຕອນຂອງພໍ່ແມ່, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ, ພວກເຮົາມີຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານດິຈິຕອນ ທີ່ສາມາດສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍການສຶກສາດ້ານດິຈິຕອນຂອງນັກຮຽນ ນັກສຶກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ຈະຂະຫຍາຍອອກໄປນອກຫ້ອງຮຽນ.

4.5.2.2 ວິທີການຂອງພວກເຮົາ

ຍຸດທະສາດໃນການປັບປຸງທັກສະດ້ານດິຈິຕອນ ທົ່ວຂະແໜງການ, ໃຊ້ແນວທາງທີ່ວັດຜົນໄດ້ ໂດຍເລີ່ມຈາກ ການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການສະເພາະສຳລັບຄວາມສາມາດດ້ານໄອຊີທີ, ສ້າງຂອບວຽກທີ່ປະກອບຈາກທັກສະດ້ານໄອຊີທີທີ່ຕ້ອງການ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຈາກຜູ້ຈ້າງງານ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ພັດທະນາສື່ການຝຶກອົບຮົມໂດຍອີງໃສ່ຄວາມສາມາດເພື່ອການສະໜອງທີ່ມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ຂະຫຍາຍໄດ້ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ ເຊິ່ງຈະໄດ້ຖືກປະເມີນ ແລະ ປັບປຸງ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເກີດຂຶ້ນໃໝ່ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕະຖານ

ພັດທະນາຂອບທັກສະ ແລະ ສະມັດຕະພາບດ້ານດິຈິຕອນສະເພາະ ທີ່ຄາດຫວັງຈາກພະນັກງານລັດຖະກອນ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ໂດຍອາໄສຂອບມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບດ້ານໄອຊີທີສຳລັບຄູ. ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລະບົບ ທີ່ພະນັກງານລັດຖະກອນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບການເຂົ້າເຮັດວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າ.

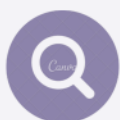
ໂມດູນ

ອອກແບບສື່ການຝຶກອົບຮົມ ໃນຮູບແບບທີ່ມີຄວາມຍືດຢຸນ ແລະ ສາມາດດັດປັບໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ລະດັບທັກສະຂອງຜູ້ຮຽນໃນປະຈຸບັນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຕາມພາລະບົດບາດ. ແຕ່ລະໂມດູນຄວນສຸມໃສ່ສະມັດຕະພາບສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ຊຸດຂອງສະມັດຕະພາບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຄວາມຕ້ອງການ

ສົ່ງເສີມໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງ ທັກສະດິຈິຕອນ ແລະ ຄວາມຮູ້ດິຈິຕອນ ພາຍໃນຂະແໜງການສຶກສາ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການປະກອບສ່ວນ. ນຳສະເໜີແຜນຈູງໃຈ ແລະ ການຍ້ອງຍໍ ເພື່ອສ້າງແຮງກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ສະໜອງການສຶກສາ ແລະ ພະນັກງານລັດຖະກອນ ໃນການຍົກລະດັບທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງຕົນເອງ.

ການປະເມີນຜົນ

ການທຳຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າສິ່ງໃດໃຊ້ໄດ້ຜົນສຳລັບໄຜ, ພາຍໃຕ້ສະຖານະການແນວໃດ ຖືເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການຮຽນຮູ້ວິທີການດັດປັບ ໂຄງການພັດທະນາວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ, ການແກ້ໄຂ ແລະ ປັບປຸງເປັນປະຈຳ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການປັບປຸງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

4.5.3 ການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ

ຍຸດທະສາດ ສໍາລັບລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ແມ່ນອີງໃສ່ ການເສີມຂະຫຍາຍແພລັດຟອມທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ຕໍ່ຍອດຈາກການລົງທຶນທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນລະຫວ່າງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດທີ່ຜ່ານມາ. ຍຸດທະສາດນີ້ ມີຄວາມມັ່ງຫວັງ ເພື່ອນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຄວາມຄືບໜ້າທີ່ສໍາຄັນ ໃນການສ້າງຊຸດຂອງສື່ການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງຄໍານຶງເຖິງສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຜູ້ຊົມໃຊ້ພົບພໍ້ ແລະ ອຸປະສັກທີ່ອາດຈະຈຳກັດການເຂົ້າເຖິງແພລັດຟອມໄດ້ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ.

ການເສີມຂະຫຍາຍລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ຈະຂັບເຄື່ອນໂດຍວິທີການເອົາຄູສອນເປັນໃຈກາງ, ໂດຍຮັບຮູ້ວ່າ ຄູເປັນຫົວໃຈສໍາຄັນໃນການໃຫ້ບໍລິການດ້ານການສຶກສາ. (Al-Busaidi ແລະ Al-Shihi, 2012) ວິທີການນີ້ ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໄປທີ່ຄູສອນ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ນໍາໃຊ້ຫຼັກຂອງແພລັດຟອມ, ປັບແຕ່ງການອອກແບບເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສະດວກໃນການນໍາໃຊ້ ດ້ວຍຄຸນນະສົມບັດທີ່ອອກແບບມາເພື່ອສະໜັບສະໜູນບົດບາດຂອງພວກເຂົາໂດຍສະເພາະ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ເນື້ອຫາທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ, ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດຂອງລາວ, ຮັບປະກັນວ່າແຫຼ່ງການຮຽນຮູ້ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເໝາະສົມກັບການເຜີຍແຜ່ທາງດິຈິຕອນ ແລະ ແບບອອຟລາຍ.

ການປັບປຸງເຫຼົ່ານີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມກົດດັນຕໍ່ຄູອາຈານ, ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ເສີມຂະຫຍາຍຜົນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວມີຄວາມສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນບໍລິບົດຂອງລາວ, ເຊິ່ງມີສິ່ງທ້າທາຍ ທາງດ້ານທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່, ທ້ອງຄວບ ແລະ ການຂາດແຄນຄູສອນທີ່ມີຄຸນວຸດທິປະກອບເຂົ້າກັບຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານພູມສັນຖານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ.

ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ແພລັດຟອມດັ່ງກ່າວຍັງຈະໄດ້ຮັບການອອກແບບມາ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຮຽນຮູ້ ແລະ ການພັດທະນາວິຊາຊີບຄູແບບຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງຈະປະກອບມີ ການລວມເອົາ ຄຸນລັກສະນະທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດພັດທະນາວິຊາຊີບໄດ້ ເຊັ່ນ: ການເຂົ້າເຖິງສື່ການຝຶກອົບຮົມ, ເວທີສົນທະນາສໍາລັບການແລກປ່ຽນບົດຮຽນທີ່ດີເລີດ ແລະ ເຄື່ອງມືສໍາລັບການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບຄູຜູ້ອື່ນໆ. ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຄູໃຫ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິຊາຊີບຂອງພວກເຂົາ, ແພລັດຟອມດັ່ງກ່າວສາມາດຊ່ວຍປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສະໜອງການສຶກສາໄດ້.

ທ້າຍສຸດ, ສິ່ງສໍາຄັນຈະຕ້ອງດໍາເນີນການຍົກລະດັບຂອບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ທີ່ຈະຊີ້ນໍາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຊີ້ນໍາຈາກຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະປະກອບມີພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຊັ່ນ: ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານຫຼັກສູດ, ໜ່ວຍງານຝຶກອົບຮົມຄູ ແລະ ຄູອາຈານທີ່ຈະນໍາໃຊ້ແພລັດຟອມ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ຈະຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທັງໃນລະດັບອົງການປົກຄອງຂະແໜງການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບສະຖານການສຶກສາ ເຊິ່ງຈະກຳນົດ ພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຢ່າງຈະແຈ້ງ ໃນການບໍລິຫານ, ການພັດທະນາ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ (Bates, 2000).

4.5.3.1 ບຸລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ

ບຸລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ ໃນການຮຽນຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການສືບຕໍ່ບັນດາການພັດທະນາ ທີ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ ມາຮອດປະຈຸບັນ, ໂດຍມີວິທີການທີ່ ຮອບຄອບ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ດີກວ່າເກົ່າ. ດຳເນີນການເພື່ອກຳນົດກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຂອງພວກເຮົາໃຫ້ດີຍິ່ງຂຶ້ນ, ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄຳຄິດເຫັນຈາກຜູ້ຮຽນ ແລະ ອອກແບບແຫຼ່ງການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ ແລະ ແພລັດຟອມ ທີ່ເໝາະສົມກັບຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄູສອນ

ສຳລັບການຮຽນການສອນໃນຫ້ອງຮຽນ, ຄູແມ່ນຜູ້ທີ່ມີໂອກາດຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃນການເຂົ້າເຖິງ ອຸປະກອນດິຈິຕອນ ແລະ ອິນເຕີເນັດ, ດັ່ງນັ້ນ ຄູຄວນຈະຈັດວາງຕຳແໜ່ງຕົນເອງ ໃຫ້ທີ່ດີທີ່ສຸດໃນ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດ້ານດິຈິຕອນ ເຊັ່ນ: ແພລັດຟອມຄັງປັນຍາລາວ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ການຮຽນຂອງນັກຮຽນນັກ-ສຶກສາ.

ດັ່ງນັ້ນ, ບຸລິມະສິດອັນທຳອິດແມ່ນໃຫ້ຮັບຮູ້ວ່າ ຄູມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ກັບການນຳເອົາດິຈິຕອນ ມາໃຊ້ ໃນ ລະບົບການສຶກສາຂອງລາວ ແລະ ສຸມຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ ເຂົ້າໃນການສະໜັບ ສະໜູນຄູ ໃຫ້ເຮັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາໄດ້ເຕັມທີ່ ໃນການສະໜອງຫຼັກສູດ ແລະ ການສະໜັບ ສະໜູນນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດ.

ໃນການອອກແບບແພລັດຟອມການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນສຳລັບຄູ ໃນ ສປປ ລາວ, ກ່ອນອື່ນພວກເຮົາ ຕ້ອງຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນສະເພາະຂອງຄູ ໂດຍການພັດທະນາຊັບພະ ຍາກອນ ທີ່ຊຸກຍູ້ການປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນຖານະເປັນຜູ້ສະໜອງການສຶກສາ. ສະໜອງການເຂົ້າເຖິງທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ສະດວກຕໍ່ກັບຫຼັກສູດ, ຄູ່ມືຄູ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຊັບພະ ຍາກອນ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຍົກລະດັບການຮຽນຮູ້ວິທີການສິດສອນ, ພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດສະໜອງການ ສະໜັບສະໜູນທີ່ມີຄຸນຄ່າຕໍ່ຄູ ແລະ ປະກອບສ່ວນໂດຍກົງຕໍ່ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ.

ວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ ຮັບຮູ້ເຖິງສິ່ງທ້າທາຍທີ່ມີລັກສະນະສະເພາະ ໃນ ສປປ ລາວ ທີ່ຄູຕ້ອງປະເຊີນ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງນັກຮຽນຂະໜາດໃຫຍ່, ຫ້ອງຄວບ ແລະ ມີຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳກັດ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ ກົດດັນຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງຕໍ່ໂຮງຮຽນ. ດັ່ງນັ້ນ, ວິທີການຂອງພວກເຮົາ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ຄູອາຈານ ດ້ວຍເຄື່ອງມືດິຈິຕອນ ທີ່ສາມາດຊ່ວຍຍົກລະດັບການສິດສອນຂອງພວກເຂົາໃຫ້ດີຂຶ້ນ, ເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງຄູໃນຊຸມຊົນ ໃນເວລາທີ່ເຊື່ອມສານພາກປະຕິບັດດ້ານດິຈິຕອນເຂົ້າໃນໂຮງຮຽນຂອງພວກເຂົາ.

ການກຳນົດຈຸດສຸມທີ່ຊັດເຈນຕໍ່ກັບຄູ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດສະໜອງການພັດທະນາວິຊາຊີບ ທີ່ຖືກເປົ້າໝາຍໄດ້ດີຂຶ້ນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງພວກເຂົາ, ຊ່ວຍໃຫ້ພວກ ເຂົາມີຄວາມຊຳນານໃນການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ຢ່າງເປັນລະບົບ, ສາມາດຂະຫຍາຍໄດ້ ແລະ ຍືນຍົງ.

ການຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຂໍ້ມູນ

ການປະຕິບັດໂຄງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີວິທີການທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຂໍ້ມູນ ທີ່ຕອບສະໜອງກັບຄວາມຈຳເປັນ, ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໃຊ້. ວິທີການຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການນີ້ ແມ່ນຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຂໍ້ມູນ, ໂດຍມີລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ທີ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃນການພັດທະນາລະບົບ.

ຫຼັງຈາກນີ້, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຈັດບູລິມະສິດ ຂອງວິທີການທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຂໍ້ມູນ ເພື່ອການພັດທະນາລະບົບ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວ ລວມໄປເຖິງການຕິດຕາມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ໃຊ້, ການລວບລວມຄຳຄິດເຫັນ, ການທົບທວນຄືນຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ແລະ ນຳໃຊ້ບັນດາຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການພັດທະນາຄຸນນະສົມບັດ, ເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ພວກເຮົາຈະກຳນົດແນວທາງທີ່ສອດຄ່ອງກັນ ໃນການເກັບກຳ, ວິເຄາະ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນໃນການນຳໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອໃຊ້ໃນການບໍລິຫານຈັດການ ລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພວກເຮົາຈະ:

- ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືການວິເຄາະການຮຽນຮູ້ ທີ່ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການໂຕ້ຕອບ ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ຢູ່ໃນລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ຂອງພວກເຮົາ.
- ເກັບກຳບັນທຶກຂໍ້ມູນຢ່າງລາຍລະອຽດ ກ່ຽວກັບພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ໃຊ້, ລວມທັງປະເພດຂອງອຸປະກອນທີ່ຜູ້ຮຽນນຳໃຊ້, ຄວາມໄວຂອງການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດ, ໄລຍະເວລາຂອງການຮຽນ ແລະ ຄວາມນິຍົມຂອງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ເນື້ອໃນ.
- ສ້າງແນວທາງທີ່ເປັນລະບົບສຳລັບການວິເຄາະຂໍ້ມູນການນຳໃຊ້, ຄຳຄິດເຫັນຈາກຜູ້ຊົມໃຊ້ ເພື່ອກຳນົດທ່າອ່ຽງ ແລະ ຮູບແບບ ສຳລັບການປັບປຸງ.

ສິ່ງສຳຄັນຄື ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງບັນດາໂຄງການລິເລີ່ມເຫຼົ່ານີ້ ມີຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຕັດສິນໃຈ ໃນການປະຕິບັດ, ການພັດທະນາຄຸນນະສົມບັດ, ການສ້າງເນື້ອໃນ ແລະ ການເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງລະບົບໂດຍລວມ.

ສະໜອງການວິເຄາະການຮຽນຮູ້ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມກວດກາ ບັນດາລະບົບທີ່ສຳຄັນເຫຼົ່ານີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຂົາໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນລະອຽດທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຂະຫຍາຍລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ຮັບປະກັນໃຫ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳກັດ ຖືກນຳໃຊ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ອຸປະສັກໃນການເຂົ້າເຖິງຖືກລົບລ້າງ ແລະ ບັນດາໂຄງການລິເລີ່ມຕ່າງໆ ປະກອບສ່ວນໂດຍກົງເຂົ້າໃນບູລິມະສິດດ້ານຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ເຮັດໃຫ້ໃຊ້ງານໄດ້ໃນອຸປະກອນມືຖື

ເນື່ອງຈາກມີການນຳໃຊ້ອຸປະກອນມືຖືຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນ ສປປ ລາວ, ໃຫ້ບູລິມະສິດແກ່ສະມາດໂຟນ ເປັນແຟລັດຟອມຫຼັກໃນການດຶງດູດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຮຽນ, ຮັບປະກັນວ່າພວກເຮົາໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍຜູ້ຊົມໃຊ້ຂອງພວກເຮົາຢ່າງມີຍຸດທະສາດ ດ້ວຍເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເຂົ້າເຈົ້າເຂົ້າເຖິງຢູ່ແລ້ວ.

ສິ່ງນີ້ມັນສະທ້ອນເຖິງຄຳແນະນຳຈາກທະນາຄານໂລກ ທີ່ວ່າເຕັກໂນໂລຊີທີ່ດີທີ່ສຸດຄືສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເຊິ່ງຄົນເຮົາຮູ້ຈັກວິທີນຳໃຊ້ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາສາມາດຊື້ໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະໃຫ້ບູລິມະສິດອຸປະກອນມືຖື ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າແນວທາງໃນການນຳເອົາການຮຽນຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນໄປໃຊ້ນັ້ນ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້, ມີຄວາມສະເໝີພາບ, ມີປະສິດທິພາບ, ຂະຫຍາຍໄດ້ ແລະ ລາຄາບໍ່ແພງ.

ຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາ ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ລະບົບການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບ ໃຫ້ເໝາະສົມກັບອຸປະກອນມືຖື, ໂດຍທີ່ອິນເຕີເຟສ ຖືກອອກແບບສຳລັບໜ້າຈໍຂະໜາດນ້ອຍຂອງໂທລະສັບມືຖື, ເນື້ອຫາມັນຕິມີເດຍ ຖືກບີບອັດ ແລະ ຈັດຮູບແບບ ສຳລັບການເຜີຍແຜ່ໃນໂທລະສັບມືຖື ແລະ ການໂຕ້ຕອບຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ຢູ່ເທິງແຟລັດຟອມທີ່ອອກແບບມາສຳລັບໜ້າຈໍສຳຜັດ.

ການພັດທະນາເນື້ອໃນສຳລັບການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນ ເຊິ່ງດັດປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບມືຖື ເປັນກຸນແຈສຳຄັນຕໍ່ແນວທາງຂອງພວກເຮົາ. ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການຝັງອົງປະກອບແບບໂຕ້ຕອບ ທີ່ໃຊ້ງານໄດ້ດີກັບໂທລະສັບມືຖື ເຊັ່ນວ່າ ບັນດາກິດຈະກຳແບບ ກົດລາກ ແລະ ວາງ (drag-and-drop), ກົດເພື່ອເບິ່ງຄຸນນະສົມບັດ (click-to-reveal), ແລະ ແບບທົດສອບ ທີ່ສະໜອງໂອກາດສຳລັບການປະເມີນໃນລະຫວ່າງການຮຽນ. ເຄື່ອງມືທີ່ໜ້າສົນໃຈເຫຼົ່ານີ້ ຊຸກຍູ້ການໂຕ້ຕອບຂອງຜູ້ໃຊ້ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍປະສົບການ ໃນການຮຽນຮູ້.

ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນ ການອອກແບບຊັບພະຍາກອນທີ່ເປັນມິດກັບອຸປະກອນມືຖື, ໂຫຼດໄດ້ໄວ ແລະ ໃຊ້ງານໄດ້ດີໃນແບບອອຟລາຍ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ, ເນື່ອງຈາກວ່າມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານການເຊື່ອມຕໍ່ໃນຫຼາຍຂົງເຂດຂອງ ສປປ ລາວ. ເຊິ່ງສິ່ງນີ້ຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ຮຽນໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດດ້ອຍໂອກາດ ສາມາດເຂົ້າເຖິງເນື້ອໃນການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ໂດຍບໍ່ມີອຸປະສັກຂັດຂວາງຈາກການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດທີ່ບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ.

ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ດີທີ່ສຸດ ຄືສິ່ງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເຊິ່ງ

ຄົນເຮົາຮູ້ຈັກວິທີນຳໃຊ້ ແລະ ເປັນສິ່ງທີ່ຄົນເຮົາສາມາດຈ່າຍໄດ້.

(Trucano, ທະນາຄານໂລກ)

ການຮຽນຮູ້ແບບປະສົມປະສານ

ໃນບາດກ້າວທຳອິດຂອງການຫັນເປັນດິຈິຕອນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ສຳເລັດການຄັດເລືອກ ແລະ ເຮັດລາຍການເອກະສານ ແລະ ປຶ້ມແບບຮຽນ ທີ່ເປັນສິ່ງສົ່ງພິມແບບດັ້ງເດີມ, ເພື່ອເຜີຍແຜ່ທາງອອນລາຍໄດ້. ຈາກຜົນສຳເລັດນີ້, ເຮົາຈຶ່ງມີໂອກາດທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເນື້ອຫາມີຄວາມໜ້າສົນໃຈ ແລະ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນສຳລັບຜູ້ຮຽນ ໂດຍການປັບ ແລະ ດັດແປງ ບັນດາປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ເນື້ອຫາພາສາລາວອື່ນໆທີ່ມີຢູ່ ໃຫ້ເປັນຮູບແບບດິຈິຕອນ ເພື່ອການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການໂຕ້ຕອບ ທາງອຸປະກອນມືຖື.

ບູລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນເພື່ອຫັນປ່ຽນຊຸດຊັບພະຍາກອນຫຼັກສູດ ທີ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໄປເປັນຮູບແບບມັນຕິມີເດຍ ທີ່ມີການໂຕ້ຕອບ. ໂດຍການລວມເອົາອົງປະກອບຂອງສື່ມັນຕິມີເດຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ວິດີໂອ, ພາບເຄື່ອນເໜັງ ແລະ ສຽງ, ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດປັບປຸງປະສົບການການຮຽນຮູ້.

ແນວທາງການຮຽນຮູ້ແບບປະສົມປະສານນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງແຫຼ່ງການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນເປັນພາສາລາວ ທີ່ມີຢູ່, ສະໜອງສິ່ງທີ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ກັບແອັບພລິເຄຊັນການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນຕ່າງໆໄດ້, ນຳໃຊ້ວິທີການແບບເຕັກໂນໂລຊີຕ່ຳ ຫຼື ງ່າຍດາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍໄດ້ກວ້າງຂຶ້ນ, ພວກເຮົາວາງແຜນທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີການອອກອາກາດ ເຊັ່ນ: ໂທລະພາບ ແລະ ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງ. ໂດຍການແຈກຢາຍຊັບພະຍາກອນຫຼັກສູດດິຈິຕອນທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ຜ່ານຊ່ອງທາງເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາສາມາດຮັບປະກັນວ່າເນື້ອໃນດ້ານການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຜູ້ຮຽນໄດ້ ໂດຍບໍ່ຂຶ້ນກັບການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ ຫຼື ການເຂົ້າເຖິງອຸປະກອນດິຈິຕອນຂອງພວກເຮົາ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະປະສົມປະສານຊ່ອງທາງມືຖື ເຊັ່ນ: ຂໍ້ຄວາມສັ້ນ (SMS) ແລະ ແອັບສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມເຊັ່ນ: ເຟສບຸກ ແລະ ວັອດແອັບ. ແພລັດຟອມເຫຼົ່ານີ້ ສະໜອງທາງເລືອກທີ່ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ແບນວິດຕໍ່າ ສຳລັບການດຶງດູດຜູ້ຮຽນ ແລະ ການແຈກຢາຍເນື້ອຫາດ້ານການສຶກສາ. ແອັບຂໍ້ຄວາມສັ້ນ (SMS) ແລະ ແອັບສົ່ງຂໍ້ຄວາມ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ສາມາດຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອສົ່ງແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ຄຳຖາມໃນແບບທົດສອບໄດ້.

ໂດຍເນັ້ນໃສ່ວິທີການເຕັກໂນໂລຊີຂັ້ນຕໍ່າເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາສາມາດສ້າງສະພາບແວດລ້ອມການຮຽນຮູ້ແບບປະສົມປະສານ ທີ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຂອງຜູ້ຮຽນ ໃນທົ່ວ ສປປ ລາວ. ວິທີການນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ເສີມຂະຫຍາຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຮັບປະກັນວ່າໂອກາດດ້ານການສຶກສາມີຄວາມສະໝໍຊອບ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ເຊິ່ງສະໜັບສະໜູນຫຼັກການຄວາມເທົ່າທຽມດ້ານດິຈິຕອນຂອງພວກເຮົາ.

4.5.3.2 ວິທີການຂອງພວກເຮົາ

ວິທີການເສີມຂະຫຍາຍລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້, ໂດຍສະເພາະໃນບໍລິບົດຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນອີງໃສ່ການສະໜັບສະໜູນອົງປະກອບພື້ນຖານ ໂດຍພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບ ກ່ຽວກັບເນື້ອຫາ, ຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ການເຮັດວຽກ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການມີມາດຕະຖານທົ່ວໄປທີ່ເປັນເອກະພາບກັນ.

ມາດຕະຖານ

ຮັບປະກັນວ່າລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ສອດຄ່ອງກັບຄໍາແນະນຳທາງດ້ານການເຂົ້າເຖິງ, ມາດຕະຖານສໍາລັບການນຳໃຊ້ ແລະ ການຮັກສາຄວາມປອດໄພ ຂອງ WCAG, ພ້ອມດ້ວຍຄຸນນະສົມບັດ ທີ່ຮັບຮອງການເຊື່ອມໂຍງກັບເຄື່ອງມືດ້ານການສຶກສາອື່ນໆ ເຊັ່ນ: LTI ແລະ SCORM

ຊັບພະຍາກອນການສຶກສາແບບເປີດ (OER)

ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ ແລະ ການພັດທະນາ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນການສຶກສາແບບເປີດ (OER) ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຢ່າງເສລີ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຢ່າງເປີດເຜີຍ. OERs ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຢ່າງຍິ່ງ ສໍາລັບຈຸດປະສົງໃນການສຶກສາ, ການຮຽນຮູ້, ການປະເມີນ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ, ສົ່ງເສີມສະພາບແວດລ້ອມຄວາມຮູ້ແບບເປີດ.

ເນື້ອຫາທີ່ມີຄຸນນະພາບ

ພັດທະນາ ແລະ ຈັດລຽງຊັບພະຍາກອນການສຶກສາແບບດິຈິຕອນທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດ, ຕອບສະໜອງຮູບແບບການຮຽນຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ເຊິ່ງລວມທັງ ເນື້ອຫາໃນສື່ຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບທີ່ມີການໂຕ້ຕອບ, ປຶ້ມແບບຮຽນດິຈິຕອນ, ໂມດູນການຮຽນຮູ້ ແລະ ແບບທົດສອບ.

ການຮຽນຮູ້ແບບປັບປ່ຽນໄດ້

ປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຊີການຮຽນຮູ້ແບບປັບປ່ຽນໄດ້ ພາຍໃນລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ເພື່ອປັບແຕ່ງໜ້າຕ່າງການຮຽນຮູ້ສໍາລັບຜູ້ໃຊ້ແຕ່ລະຄົນ. ເຕັກໂນໂລຊີແບບປັບປ່ຽນໄດ້ນີ້ ໄດ້ອອກແບບມາເພື່ອປັບຈັງຫວະ ແລະ ເນື້ອຫາຂອງການຮຽນຮູ້ ໂດຍອີງໃສ່ ປະສິດທິພາບ ແລະ ຮູບແບບການຮຽນຮູ້ ຂອງແຕ່ລະບຸກຄົນ.

4.5.4 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານດິຈິຕອນ

ໃນຂະນະທີ່ຮັບຮູ້ວ່າ ໄດ້ມີຄວາມຄືບໜ້າຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນຊຸມປີທີ່ຜ່ານມາ ໃນການພັດທະນາ ໜ້າອິນເຕີເຟສ ລວມສູນສໍາລັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງກະຊວງ ໂດຍຜ່ານລະບົບ LESMIS, ມັນເປັນສິ່ງສໍາຄັນທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າ ຍັງມີວຽກງານຫຼາຍຢ່າງທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ດໍາເນີນການ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານພາຍໃນຂະແໜງການ. ການເຮັດວຽກແບບມີການປະສານສົມທົບກັນພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ພ້ອມທັງເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ພາຍໃນລັດຖະບານຂອງ ສປປ ລາວ. ການຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະກົມກອງ/ພະແນກການ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານຂອງຕົນເອງ ແມ່ນຫຼັກການທີ່ສໍາຄັນຂອງຍຸດທະສາດຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, 2018). ໃນຂະນະທີ່ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບຸກຄົນໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂອງຕົນເອງ, ສົ່ງເສີມຄວາມເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ເຊິ່ງສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນໄດ້ຕື່ມອີກ.

ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ສຸມໃສ່ການສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດໃນການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນ, ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ຊຸກຍູ້ການນໍາໃຊ້ຮູບແບບຟາຍທີ່ເປັນມາດຕະຖານ, ດ້ວຍການພັດທະນາແອັບພລິເຄຊັນ ໂປຼແກຼມມິງ ອິນເຕີເຟສ (API) ທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ເຊິ່ງຊ່ວຍໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານຢ່າງປອດໄພ (Beyond Essential Systems, 2020). ສິ່ງສໍາຄັນແມ່ນ ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວນີ້ ສຸມໃສ່ການພັດທະນາ ແລະ ການປັບປຸງລະບົບ ທີ່ຍືດໝັ້ນຫຼັກການອອກແບບທີ່ເປັນມິດກັບຜູ້ຊົມໃຊ້ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນບໍ່ສູງ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ງ່າຍ, ພ້ອມທັງຍັງຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາແອັບພລິເຄຊັນໄດ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ທຸກບ່ອນ ໂດຍຜ່ານອິນເຕີເຟສຂອງອຸປະກອນມືຖື ເຊິ່ງເປັນອຸປະກອນທົ່ວໄປທີ່ໄດ້ຮັບການນໍາໃຊ້ຫຼາຍທີ່ສຸດໃນປະຈຸບັນ.

ສຸດທ້າຍ, ຍຸດທະສາດໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນກັບຄວາມຈໍາເປັນໃນການ 'ປິດວົງຈອນ' ໃນຂະບວນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກໍາຈາກໂຮງຮຽນເມື່ອສໍາເລັດການປະມວນຜົນ, ວິເຄາະ ແລະ ກວດສອບ ແມ່ນໄດ້ຖືກສະໜອງຄືນໃຫ້ກັບຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນໄດ້ນໍາໃຊ້, ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຫັນໄດ້ວ່າໂຮງຮຽນຂອງພວກເຂົາມີປະສິດທິຜົນໃນການປະຕິບັດງານສໍາໄດ ເມື່ອທຽບກັບໂຮງຮຽນອື່ນໆພາຍໃນເມືອງ, ແຂວງ ຫຼື ທົ່ວປະເທດ.

ເປັນສິ່ງສໍາຄັນ ທີ່ຈະຕ້ອງຄໍານຶງວ່າ ວຽກງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສໍາລັບຂະແໜງການສຶກສາ ໃນການສະໜອງທຶນ ແລະ ດໍາເນີນການປັບປຸງຂະບວນການລະບົບ ແລະ ພະຍາຍາມໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ເພື່ອນໍາໄປໃຊ້ໃນການຕັດສິນໃຈໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກຖານ. ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງການລົງທຶນໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ການວິເຄາະ ແລະ ການລາຍງານຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນໃນທົ່ວຂະແໜງການ, ຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບຄວນໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ໃຫ້ເປັນຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຄຸນຄ່າ ສໍາລັບການເຜີຍແຜ່ ແລະ ສະໜອງການເຂົ້າເຖິງຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

4.5.4.1 ບຸລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ມີບາດກ້າວອັນສໍາຄັນ ໃນການສ້າງອິນເຕີເຟສການຄຸ້ມຄອງດຽວ ໂດຍຜ່ານ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາຂອງ ສປປ ລາວ (LESMIS). ປະຈຸບັນນີ້, ຈຸດສຸມແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການເຊື່ອມສານຫຼາຍຂຶ້ນ, ເພີ່ມທະວີທາງດ້ານຄວາມປອດໄພ, ສ້າງມາດຕະຖານສໍາລັບການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຂອງລະບົບ ແລະ ສົ່ງເສີມການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນລະຫວ່າງລະບົບ.

LESMIS ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການລວບລວມຂໍ້ມູນຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ, ລວມທັງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງບຸກຄະລາກອນ (PMIS), ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ (TVETMIS), ລະບົບການຄຸ້ມຄອງມະຫາວິທະຍາໄລລາວ (LUMS), ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຂອງວິທະຍາໄລຄູ (TTC/TEMIS) ແລະ ອື່ນໆ, ໂດຍຈັດວາງລະບົບ LESMIS ເປັນຄັງຂໍ້ມູນສ່ວນກາງ.

ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງມີໜ້າວຽກທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານພາຍໃນຂະແໜງການສຶກສາ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ, ເຊິ່ງຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ ໂດຍການປະສານສົມທົບ ພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຮ່ວມມືກັບກະຊວງອື່ນໆ ພາຍໃນລັດຖະບານ.

ສູນຂໍ້ມູນ

ບຸລິມະສິດທີ່ຮີບດ່ວນທີ່ສຸດແມ່ນການດໍາເນີນການ ເພື່ອເຄື່ອນຍ້າຍລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານເຂົ້າໄປໃນສູນຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ. ການເຄື່ອນຍ້າຍລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ໃນທົ່ວກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເຂົ້າໃນສູນຂໍ້ມູນດຽວ ແມ່ນບາດກ້າວທໍາອິດສູ່ການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ລວບລວມຖານຂໍ້ມູນ ໃນທົ່ວຂະແໜງການສຶກສາ, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງຂະບວນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ, ຫຼຸດຜ່ອນການຊໍ້າຊ້ອນ ແລະ ປັບປຸງການຈັດການຂໍ້ມູນ, ຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດປະຕິບັດມາດຕະການຄວາມປອດໄພຢ່າງເປັນເອກະພາບ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ລະບົບປະຕິບັດຕາມຄໍາແນະນໍາໃນການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ.

ສິ່ງສໍາຄັນ, ການສົ່ງເສີມການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນແບບລວມສູນ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການບໍາລຸງຮັກສາ ຫຼາຍຖານຂໍ້ມູນ ແຍກກັນ ແລະ ເວັບເຊີເວີ, ເຮັດໃຫ້ປະຫຍັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ສຸດທ້າຍ, ການເຄື່ອນຍ້າຍຖານຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລະ ຊອບແວແພລັດຟອມ ເຂົ້າໄປໃນສູນຂໍ້ມູນດຽວ ຈະຊ່ວຍສ້າງຮາກຖານສໍາລັບການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງລະບົບ ກັບການພັດທະນາ ແອັບພລິເຄຊັນ ໂປຼແກຼມມິງ ອິນເຕີເຟສ (APIs).

ເຮັດໃຫ້ໃຊ້ງານໄດ້ເທິງອຸປະກອນມືຖື

ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຍຸດທະສາດການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ, ພວກເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງການນຳໃຊ້ອຸປະກອນມືຖືທີ່ແຜ່ຫຼາຍໃນທົ່ວຂົງເຂດການບໍລິຫານຂອງຂະແໜງການສຶກສາ, ດັ່ງນັ້ນ, ການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເທດເໝາະກັບ ອິນເຕີເຟສ ຂອງອຸປະກອນມືຖືຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນ, ໂດຍສະເພາະສຳລັບເຄື່ອງມືທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການເກັບກຳ, ການກວດສອບ, ການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ. ຂໍ້ໄດ້ປຽບທີ່ສຳຄັນໃນການເພີ່ມປະສິດທິພາບ ຂອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສຳລັບມືຖື ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດຂອງການເຂົ້າເຖິງກ້ອງຖ່າຍຮູບ, ການບັນທຶກສຽງ ແລະ ການແທກ GPS, ເຊິ່ງສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນທາງປະລິມານທີ່ຊັດເຈນຂຶ້ນ, ໃນຂະນະທີ່ຍັງສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນທາງຄຸນນະພາບ ເຊັ່ນ: ຮູບພາບເພື່ອປະກອບການວິເຄາະຂໍ້ມູນ.

ຍຸດທະສາດຂອງພວກເຮົາໃຫ້ບູລິມະສິດ ຕໍ່ການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ດ້ວຍການປັບໃຫ້ເໝາະສົມກັບອຸປະກອນມືຖື, ທີ່ງ່າຍຕໍ່ການນຳໃຊ້ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງສຳລັບບຸກຄົນທີ່ມີລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ໂດຍການເນັ້ນໜັກຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາໃສ່ອຸປະກອນມືຖື, ພວກເຮົາມີຈຸດປະສົງເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຂົ້າເຖິງ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ພະນັກງານພວກເຮົາມີ ແລະ ຮູ້ວິທີການນຳໃຊ້ຢູ່ແລ້ວ.

ໃນພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ໝາຍເຖິງການຮັບປະກັນວ່າ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໄດ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ມີອິນເຕີເຟສ ທີ່ຕອບສະໜອງໄດ້ດີ ເຊິ່ງຈະສາມາດປັບປ່ຽນໄປຕາມຂະໜາດໜ້າຈໍຂອງອຸປະກອນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ພວກເຮົາຍັງໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການພັດທະນາແອັບພລິເຄຊັນທີ່ປັບປຸງໃຫ້ເໝາະສົມກັບການເຂົ້າເຖິງແບບອອຟລາຍ, ໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າແພລັດຟອມດິຈິຕອນມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ແຂງແຮງ ເມື່ອຕ້ອງຮັບມືກັບການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດທີ່ບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ ຫຼື ຊ້າ.

ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ການນຳໃຊ້ລະບົບສົ່ງຂໍ້ຄວາມສັ້ນ (SMS) ສຳລັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການສື່ສານ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ໂຮງຮຽນທີ່ມີການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດທີ່ຈຳກັດ ສາມາດລາຍງານຂໍ້ມູນສຳຄັນຜ່ານທາງຂໍ້ຄວາມໄດ້. ໃນຂະນະທີ່ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມື ເຊັ່ນ RapidPRO ສາມາດອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປະສົມປະສານກັບ ແຊັດບ໌ອດ (chatbots) ແລະ ການນຳໃຊ້ແອັບສົ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມນິຍົມ ເຊັ່ນ: ເຟສບຸກ, ວອດແອັບ, ໄວເບີ ແລະ ອື່ນໆ ສຳລັບການສື່ສານ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃຫ້ແກ່ຜູ້ສະໜອງການສຶກສາ, ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແລະ ພໍ່ແມ່ຜູ້ປົກຄອງ ຈະເສີມຂະຫຍາຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ມີຢູ່.

ການເຊື່ອມສານ

ຍຸດທະສາດນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອຮອງຮັບການປ່ຽນແປງທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການເຊື່ອມສານລະບົບ, ລວມທັງການພັດທະນາມາດຕະຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ມາດຕະຖານຊອບແວ ແລະ ມາດຕະຖານຂໍ້ມູນ. ການພັດທະນາມາດຕະຖານທີ່ຄົບຊຸດ ຈະຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ, ຄວາມສາມາດໃນການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນກັນລະຫວ່າງລະບົບ ແລະ ຄຸນນະພາບທົ່ວທັງລະບົບ. ມາດຕະຖານເຫຼົ່ານີ້ ຈະຊີ້ນຳການເກັບກຳ, ການປະມວນຜົນ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ມູນມີຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນປະໂຫຍດ ຕໍ່ການຕັດສິນໃຈໃນທຸກໆລະດັບ.

ການດໍາເນີນການ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການພັດທະນາແບບກະແຈກກະຈາຍເພີ່ມຂຶ້ນ ພາຍໃນຂະແໜງການ ແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິພາບ, ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຊ້ຳຊ້ອນ ແລະ ບັນຫາໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງລະບົບຕ່າງໆ. ໂດຍການບັງຄັບໃຊ້ມາດຕະຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ເປັນເອກະພາບ ພວກເຮົາສາມາດສ້າງລະບົບເຊື່ອມສານ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນນຳກັນ.

ການພັດທະນາ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະຖານສໍາລັບ APIs (Application Programming Interfaces) ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ລະຫວ່າງລະບົບ . APIs ຊ່ວຍໃຫ້ລະບົບຕ່າງໆສາມາດສື່ສານ ແລະ ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ເຮັດໃຫ້ມັນງ່າຍຂຶ້ນ ໃນການເຊື່ອມສານການບໍລິການ ແລະ ແອັບພລິເຄຊັນຕ່າງໆ.

ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ກ່ອນໜ້ານີ້, ການຍ້າຍລະບົບໄປດໍາເນີນງານໃນສູນຂໍ້ມູນດຽວ (single data center) ຍັງຈະໜັບສະໜູນ ການເຊື່ອມສານດັ່ງກ່າວ, ສະໜອງແພລັດຟອມລວມສູນໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ.

ການຂັບເຄື່ອນດ້ວຍຄວາມຕ້ອງການ

ໃນອະດີດ ລະບົບການລາຍງານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາໂດຍໃຊ້ແນວທາງຈາກເທິງລົງລຸ່ມ ເຊິ່ງຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອຕອບສະໜອງຂໍ້ກຳນົດດ້ານການລາຍງານລະດັບສາກົນ ແລະ ເຮັດການລາຍງານລະດັບຊາດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນານະໂຍບາຍ. ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໃນອະນາຄົດ ແມ່ນເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນທົ່ວລະບົບການສຶກສາໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ພວກເຮົາສະໜອງໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບແບບທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໃນຄວາມຖີ່ທີ່ຖືກຕ້ອງ.

ບູລິມະສິດຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການສະເພາະຂອງຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນ, ຜູ້ບໍລິຫານຂັ້ນເມືອງ ແລະ ແຂວງ, ໂດຍພັດທະນາຜະລິດຕະພັນດ້ານຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສາມາດດຳເນີນການໄດ້, ທັນເວລາ ແລະ ນຳສະເໜີໃນຮູບແບບທີ່ສະໜັບສະໜູນການຕັດສິນໃຈທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າ ຂະບວນການພັດທະນາໄດ້ຮັບການປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັນຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນລະຫວ່າງບັນດາກົມ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ພວກເຮົາຈະນຳໃຊ້ແນວທາງໄລຍະຍາວ ແລະ ເປັນລະບົບໃນ ການພັດທະນາລະບົບທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ, ແບ່ງເປັນໄລຍະ, ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຢ່າງດີ ແລະ ດຳເນີນການ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງເປັນລະບົບ.

ທີມງານທີ່ຮັບຜິດຊອບປະສານງານການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຈະໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກຂໍ້ມູນການຊົມໃຊ້ທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າໃຈ ຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນຈະຕ້ອງຮັບຮູ້ວ່າ ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ການປັບປຸງລະບົບ ແລະ ຂະບວນການ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບສຳລັບການຕັດສິນໃຈ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼັກຖານ. ຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຄວນຖືກພິຈາລະນາໃຫ້ເປັນຊັບພະຍາກອນ ທີ່ມີຄຸນຄ່າຮ່ວມກັນ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ໃນວົງກວ້າງ ໂດຍຄຳນຶງໃສ່ການລົງທຶນ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການວິເຄາະ ແລະ ການລາຍງານ.

4.5.4.2 ວິທີການຂອງພວກເຮົາ

ໂດຍຄຳນຶງວ່າ ລະບົບ LESMIS ເປັນບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນພື້ນຖານ, ວິທີການນີ້ ຈຶ່ງເນັ້ນໃສ່ການຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ LESMIS ຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນອິນເຕີເຟສ ທີ່ຄອບຄຸມ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຈັດການ ລະບົບຂໍ້ມູນໃນຂະແໜງການສຶກສາ. ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຄຳສັ່ງທີ່ສຳຄັນ ກ່ຽວກັບສະຖິຕິການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕະຖານ

ມາດຕະຖານຂໍ້ມູນແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ສຳລັບການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ລະຫວ່າງບັນດາກົມພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ກະຊວງອື່ນໆ. ການສ້າງຕັ້ງມາດຕະຖານຂໍ້ມູນ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການຊ້ຳຊ້ອນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນແນວທາງທີ່ເປັນເອກະພາບ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນການສຶກສາ. ໂດຍສະເພາະ, ມັນຈະຊຸກຍູ້ການເຊື່ອມໂຍງຂໍ້ມູນຈາກກົມ ແລະ ກະຊວງອື່ນໆ.

ເອກະສານປະກອບ

ເອກະສານລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີຢູ່, ຄູ່ມືຜູ້ຊົມໃຊ້, ຄູ່ມືສຳລັບນັກພັດທະນາ, ແຜນຜັງຂໍ້ມູນ ແລະ ພັດຈະນານຸກົມຂໍ້ມູນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນເພື່ອຮັກສາລະບົບໃນປະຈຸບັນໄວ້. ໃນອະນາຄົດ, ເອກະສານສະບັບນີ້ຄວນຈະເປັນຂໍ້ກຳນົດບັງຄັບ ສຳລັບລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນ, ໂດຍເປັນຂໍ້ກຳນົດຕາມສັນຍາຂອງການພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນທົ່ວຂະແໜງການ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນແບບເປີດ

ນຳໃຊ້ຊອບວຽກຊອບແວທີ່ເປັນໂອເພັນຊອສ (open-source) ສຳລັບທາງເລືອກຊອບແວທີ່ຄຸ້ມຄ່າ ແລະ ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້. ການນຳໃຊ້ຊອບແວໂອເພັນຊອສ ຊ່ວຍຫຼີກລ່ຽງການຜູກຂາດຂອງຜູ້ສະໜອງ ໃນຂະນະທີ່ຮັບປະກັນວ່າຊອບແວສາມາດດັດປັບໄດ້ກັບຄວາມຕ້ອງການໃນອະນາຄົດ. ວິທີການນີ້ ຊ່ວຍໃຫ້ມີຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ປະຢັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການພັດທະນາ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

ຂໍ້ມູນແບບເປີດ

ປະຕິບັດຕາມນະໂຍບາຍຂໍ້ມູນແບບເປີດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຂະແໜງການສຶກສາ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ຈາກສາທາລະນະຊົນ, ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຜູ້ວາງນະໂຍບາຍ ໄດ້ຢ່າງເສລີ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສາມາດເຮັດການຕັດສິນໃຈໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ, ສະໜັບສະໜູນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ພາຍໃນຂະແໜງການສຶກສາ. ການເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນສາມາດເຂົ້າເຖິງແບບເປີດເຜີຍ, ເປັນວິທີການທີ່ສຳຄັນໃນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແລະ ຈະເປັນການເສີມສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ລະບົບການສຶກສາທີ່ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ.

4.5.5 ຂົງເຂດເພີ່ມເຕີມ

ເພື່ອຊຸກຍູ້ຂົງເຂດຍຸດທະສາດທີ່ສໍາຄັນ, ຍຸດທະສາດນີ້ ຍັງໄດ້ກຳນົດຂົງເຂດເພີ່ມເຕີມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອສ້າງພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແຜນຍຸດທະສາດດິຈິຕອນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອງຍຸດທະສາດ.

ການພັດທະນາ ນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະຖານ

ຍຸດທະສາດນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອຮອງຮັບການປ່ຽນແປງທີ່ມາຈາກການເຊື່ອມສານຂອງ ໄອຊີທີ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍການພັດທະນາມາດຕະຖານຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອນສໍາລັບຄູອາຈານ ໂດຍອີງໃສ່ຂອບຄວາມສາມາດດ້ານໄອຊີທີ ຂອງອົງການ ຢູເນສໂກ

ຄວາມປອດໄພອອນລາຍ ແລະ ຄວາມປອດໄພທາງໄຊເບີ

ເນື່ອງຈາກມີການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືດິຈິຕອນໃນການສຶກສາຫຼາຍຂຶ້ນ, ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ສຸດທີ່ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແລະ ຜູ້ສະໜອງການສຶກສາ ອອນລາຍ. ຍຸດທະສາດນີ້ ພິຈາລະນາເຖິງມາດຕະການດ້ານຄວາມປອດໄພທາງໄຊເບີ ແລະ ຄຳແນະນຳສໍາລັບການນໍາໃຊ້ແຟລັດຟອມທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງແຟລັດຟອມດິຈິຕອນ. ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ຍັງມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ຈະສອດແຊກການສຶກສາດ້ານຄວາມປອດໄພທາງໄຊເບີສໍາລັບເດັກນ້ອຍເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຂອງໂຮງຮຽນ (ເບິ່ງພາກທີ 4.5.2 ທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງນັກຮຽນ) ແລະ ເພື່ອສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ເດັກນ້ອຍ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ການຕອບສະໜອງໃນການປົກປ້ອງຕໍ່ຄວາມສ່ຽງທາງອອນລາຍ ແລະ ຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີເທິງໂລກອອນລາຍຂອງເດັກ.

ການລວມເຂົ້າ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ

ຍຸດທະສາດນີ້ ເນັ້ນໜັກເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການສຶກສາດິຈິຕອນເຂົ້າເຖິງໄດ້ສໍາລັບທຸກຄົນ, ລວມທັງຜູ້ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດດ້ານການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການອອກແບບເນື້ອຫາທາງດິຈິຕອນ ແລະ ແຟລັດຟອມທີ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານຂອງການເຂົ້າເຖິງ

ການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ

ໂດຍຮັບຮູ້ບົດບາດຂອງພາກເອກະຊົນ ໃນການພັດທະນາການສຶກສາດ້ານດິຈິຕອນ, ຍຸດທະສາດຈຶ່ງສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືກັບບັນດາບໍລິສັດເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນອື່ນໆ. ການຮ່ວມມືເຫຼົ່ານີ້ສາມາດສະໜັບສະໜູນຂອງແຜນງານດ້ານຕ່າງໆ ນັບແຕ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໄປຈົນເຖິງການຝຶກອົບຮົມຄູ.

05

ການກະກຽມເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

ການກະກຽມເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ ໄລຍະ 10 ປີ (2025-2035) ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ຖືກອອກແບບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນແມ່ບົດຂອງລັດຖະບານດິຈິຕອນ ແລະ ເປັນທິດທາງໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອເປັນແນວທາງໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນດ້ານໄອຊີທີ, ສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນ ແລະ ຈັດບຸລິມະສິດຂອງການລິເລີ່ມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ຄະນະຮັບຜິດຊອບວຽກງານໄອຊີທີສໍາລັບການສຶກສາ ໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດດິຈິຕອນສໍາລັບການສຶກສາ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ. ຄະນະຮັບຜິດ ຊອບດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກຈາກບັນດາກົມ, ຫ້ອງການ, ສະຖາບັນ ແລະ ສູນ, ເຊິ່ງຄະນະດັ່ງກ່າວໄດ້ດໍາເນີນການທົບທວນຄືນສະພາບການດ້ານໄອຊີທີ ໃນການສຶກສາຢ່າງຄົບຖ້ວນ ໂດຍໄດ້ລະບຸ ທັງສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ໂອກາດໃນການເຊື່ອມສານ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນແມ່ນ ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ໄດ້ສົມທົບກັບບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງໃນຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນໂຮງຮຽນ ເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ຄໍາຄິດເຫັນ ເພື່ອເປັນການສົ່ງເສີມວິທີການເຮັດວຽກແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການເຊື່ອມສານເອົາໄອຊີທີເຂົ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາ. ໃນຕໍ່ໜ້າ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ຈະໄດ້ເຮັດວຽກເພື່ອການກໍານົດ ແລະ ຮັບປະກັນການສະໜອງທຶນຮອນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈໍາເປັນ, ໂດຍການສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າການລິເລີ່ມທັງໝົດແມ່ນສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການຫັນເປັນດິຈິຕອນແຫ່ງຊາດຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດດິຈິຕອນສໍາລັບການສຶກສາ ໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດ ໂດຍຢູ່ພາຍໃຕ້ ແຜນງານລັດຖະບານດິຈິຕອນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະເຮັດວຽກຢ່າງໃກ້ຊິດກັບ ອົງການຫັນເປັນລັດຖະບານດິຈິຕອນ (DGTA). ອົງການຫັນເປັນລັດຖະບານດິຈິຕອນ ຈະຊີ້ນຳໃນການປະສານງານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຂໍ້ລິເລີ່ມຍຸດທະສາດໃນຂະແໜງການສຶກສາ ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການຫັນເປັນດິຈິຕອນແຫ່ງຊາດ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະປະສານງານກັບບັນດາໂຄງການລິເລີ່ມຂອງລັດຖະບານດິຈິຕອນ ໂດຍນຳໃຊ້ທ່າແຮງຈາກຄວາມຊຳນານ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ຂອງອົງການຫັນເປັນລັດຖະບານດິຈິຕອນ. ຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດເພື່ອການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ເຊິ່ງລວມມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຊ່ວຍແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍສະເພາະຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າ ການລິເລີ່ມທາງດ້ານວຽກງານໄອຊີທີ ພາຍໃນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ.

ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະພິຈາລະນາການມີສ່ວນຮ່ວມກັບບໍລິສັດສະໜອງເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເຊິ່ງລວມມີຜູ້ພັດທະນາຊອບແວ, ຜູ້ຜະລິດຮາດແວ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເນື້ອຫາດິຈິຕອນ. ບໍລິສັດເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາແພລັດຟອມຄັງປັນຍາລາວ ແລະ ເຄື່ອງມືການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນອື່ນໆ, ສະໜອງອຸປະກອນໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນ ຫຼື ນຳສະເໜີແພລັດຟອມ ແລະ ການບໍລິການຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນລາຄາຜ່ອນຜັນ ຫຼື ບໍ່ເສຍຄ່າ. ນອກຈາກນີ້, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຊອກຫາການຮ່ວມມືທີ່ມີທ່າແຮງກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ ແລະ ມູນນິທິທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສຶກສາ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີ. ໜ່ວຍງານເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດສະໜອງຄວາມຊ່ຽວຊານ, ຊັບພະຍາກອນອັນລ້ຳຄ່າ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານທຶນຮອນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງບໍລິສັດໂທລະຄົມມະນາຄົມ ເຊັ່ນ: ຢູນີເທວ, ອີທີແອລ, ລາວໂທລະຄົມ ແລະ ອື່ນໆ ສາມາດສ້າງ ໂອກາດສໍາລັບການຮ່ວມມື ໃນການປັບປຸງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດໃນໂຮງຮຽນທົ່ວປະເທດ. ບໍລິສັດໂທລະຄົມມະນາຄົມ ສາມາດສະໜອງຄວາມຊ່ຽວຊານດ້ານເຕັກນິກທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອຊ່ວຍ ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງຍຸດທະສາດ. ການມີສ່ວນຮ່ວມເຫຼົ່ານີ້ ຄວນຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ການເຈລະຈາສໍາລັບການບໍລິການອິນເຕີ ເນັດທີ່ມີລາຄາຖືກກວ່າ ສໍາລັບໂຮງຮຽນ, ການເຂົ້າເຖິງເນື້ອຫາການສຶກສາແບບບໍ່ເສຍຄ່າ, ການຮ່ວມມືທີ່ມີທ່າແຮງໃນ ໂຄງການສ້າງຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ການຮ່ວມມືໃນການພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ແຟລັດຟອມການຮຽນຮູ້ ດິຈິຕອນ.

ການມີສ່ວນຮ່ວມອື່ນໆ ກັບບັນດາບໍລິສັດລັດວິສາຫະກິດ ກໍ່ອາດເປັນປະໂຫຍດໃນການເສີມສ້າງຂົງເຂດການສຶກສາດິຈິ ຕອນ. ຕົວຢ່າງ, ການຮ່ວມມືກັບ ລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ ອາດປະກອບສ່ວນຊ່ວຍໃນການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານການສະໜອງໄຟຟ້າທີ່ຈໍາເປັນ ໃຫ້ແກ່ການນໍາໃຊ້ອຸປະກອນໄອຊີທີ ໃນໂຮງຮຽນ. ການຮ່ວມມືນີ້ອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງເຖິງ ການສໍາຫຼວດທາງເລືອກຕ່າງໆ ໃນການສະໜອງພະລັງງານໄຟຟ້າທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ກວ່າ ແລະ ໃນບ່ອນທີ່ເໝາະສົມ, ເຊັ່ນ: ພະລັງງານໄຟຟ້າແສງຕາເວັນ ໃນໂຮງຮຽນທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເຊິ່ງຈະເປັນການຮັບປະກັນວ່າ ການບໍລິການດ້ານ ການສຶກສາດິຈິຕອນຈະບໍ່ມີສິ່ງກົດຂວາງ.

ນອກຈາກນີ້, ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານໄອຊີທີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຄຸ້ມຄອງການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງພາກລັດ-ພາກເອກະຊົນ, ເຊິ່ງທີມງານນີ້ຈະຮັບຜິດຊອບໃນການກຳນົດຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີທ່າແຮງ, ການເຈລະຈາ ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມມື, ການປະສານງານກິດຈະກຳການຮ່ວມມື ແລະ ການຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບຂອງຄູ່ຮ່ວມງານ.

ສຸດທ້າຍ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຄວນຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກການຮ່ວມມື ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ຍຶດໝັ້ນຕໍ່ຫຼັກການຄວາມໂປ່ງໃສ, ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ, ເຊິ່ງໃນນີ້ລວມມີການກຳ ນົດຄວາມມັ່ງຫວັງທີ່ຊັດເຈນ, ກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການສ້າງກົນໄກສໍາລັບການຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.

5.1 ວິທີການຂອງພວກເຮົາ

ຄວາມເປັນຜູ້ນຳພາທີ່ເຂັ້ມແຂງ

ຜົນສຳເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແມ່ນມາຈາກການນຳພາທີ່ເຂັ້ມແຂງຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງມີວິໄສທັດທີ່ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຜົນໄດ້ຮັບທີ່ຕ້ອງການ, ສາມາດສື່ສານວິໄສທັດນີ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຮັກສາຄຳໝັ້ນສັນຍາຢ່າງແນ່ນອນ ຕໍ່ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ.

ການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງທີ່ສຳຄັນ ໃນວິທີການເຮັດວຽກຂອງຂະແໜງການສຶກສາ. ສິ່ງທີ່ສຳຄັນ ແມ່ນຈະຕ້ອງຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ຮັບປະກັນວ່າຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທັງໝົດ ເຂົ້າໃຈເຫດຜົນທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງຂອງການປ່ຽນແປງ, ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ບົດບາດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນຂະບວນການ.

ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບພະນັກງານວິຊາການ ທັງໃນ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນໂຮງຮຽນ. ພະນັກງານເຫຼົ່ານີ້ ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດ ສຳລັບການຕິດຕັ້ງ, ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນ ແລະ ລະບົບດິຈິຕອນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຮັບປະກັນ ການຈັດສັນພະນັກງານ ທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ

ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນຍຸດທະສາດບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ ຫາກບໍ່ມີໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານໄອຊີທີ ທີ່ຈຳເປັນ. ເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປະກອບດ້ວຍໂຄງລ່າງພື້ນຖານທາງດ້ານກາຍະພາບ ເຊັ່ນ: ຄອມພິວເຕີ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ, ແຕ່ຍັງມີລະບົບຊອບແວສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການສະໜອງເນື້ອໃນທາງດ້ານການສຶກສາ.

ການຮ່ວມມື

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດພຽງຜູ້ດຽວໄດ້, ຕ້ອງມີການຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນໆຂອງລັດຖະບານ, ບໍລິສັດພາກເອກະຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນຈາກສາກົນ. ຄູ່ຮ່ວມງານເຫຼົ່ານີ້ສາມາດສະໜອງຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນ, ຄວາມຊຳນານດ້ານວິຊາການ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃນຮູບແບບອື່ນໆ.

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ແຜນຍຸດທະສາດໄດ້ບັນລຸຜົນໄດ້ຮັບຕາມທີ່ຕ້ອງການ, ຈະຕ້ອງຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ. ເຊິ່ງຈະປະກອບມີການເກັບກຳ ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຜົນງານຂອງນັກຮຽນ, ທັກສະຂອງຄູອາຈານ, ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງລະບົບ.

ການຈັດຫາແຫຼ່ງທຶນ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

06

ການຈັດຫາແຫຼ່ງທຶນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຮ່ວມມືກັບກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂໍ້ລິເລີ່ມຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນສໍາລັບການສຶກສາ. ເຖິງແມ່ນວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບາງສ່ວນໄດ້ຖືກລວມເຂົ້າໃນງົບປະມານຂອງຂະແໜງການສຶກສາແລ້ວ, ແຕ່ ການເຊື່ອມສານ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຂະແໜງການອື່ນໆ ຂອງລັດຖະບານ ໃນການລະດົມທຶນ ກໍ່ຍັງເປັນສິ່ງທີ່ສໍາຄັນຫຼາຍ.

ແຫຼ່ງທຶນຕົ້ນຕໍ

ແຫຼ່ງທຶນຕົ້ນຕໍສໍາລັບຍຸດທະສາດນີ້ແມ່ນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໂດຍຜ່ານງົບປະມານບໍລິຫານປົກກະຕິ ແລະ ງົບປະມານໃນການພັດທະນາຂອງລັດຖະບານ. ງົບປະມານບໍລິຫານປົກກະຕິ ຈະກວມເອົາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປົກກະຕິ ເຊັ່ນ: ເງິນເດືອນຂອງຄູ, ຊັບພະຍາກອນຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ການບໍາລຸງຮັກສາ, ໂດຍມີສ່ວນແບ່ງຈໍານວນໜຶ່ງທີ່ຖືກຈັດສັນສໍາລັບການລົງທຶນດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ສໍາລັບໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃໝ່, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຊອກຫາທຶນເພີ່ມເຕີມ ໂດຍຜ່ານງົບປະມານການພັດທະນາ, ລວມທັງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ.

ການຈັດຫາແຫຼ່ງທຶນ ສໍາລັບແຜນແມ່ບົດລັດຖະບານດິຈິຕອນ

ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງໂຄງການລິເລີ່ມຂອງລັດຖະບານດິຈິຕອນ ແມ່ນຈະໄດ້ນໍາໃຊ້ຫຼັກການການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ແລະ ກົນໄກການສະໜອງທຶນ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ແຜນແມ່ບົດຂອງລັດຖະບານດິຈິຕອນ, 2024):

- **ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງການເງິນ:** ຮັບປະກັນການຈັດສັນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງເໝາະສົມ.
- **ງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ:** ຈັດສັນງົບປະມານສະເພາະ ໃນສາລະບານງົບປະມານແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບບັນດາໂຄງການທັນເປັນດິຈິຕອນ, ລວມທັງ ໄອຊີທີໃນການສຶກສາ.
- **ກອງທຶນລັດຖະບານດິຈິຕອນ:** ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນສະເພາະ ທີ່ຄຸ້ມຄອງໂດຍອົງການທັນເປັນລັດຖະບານດິຈິຕອນ (DGT) ເພື່ອລວບລວມຊັບພະຍາກອນສໍາລັບໂຄງການລິເລີ່ມຂອງຍຸດທະສາດ.
- **ການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPPs):** ຊຸກຍູ້ການຮ່ວມມືກັບພາກເອກະຊົນເພື່ອລະດົມທຶນ ແລະ ຄວາມຊ່ຽວຊານເພີ່ມເຕີມ.
- **ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ:** ການປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ເຊັ່ນ: ການບໍລິຫານທີ່ໃຊ້ຮ່ວມກັນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ລະບົບຄລາວ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ດ້ານໄອຊີທີ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບໍາລຸງຮັກສາ.
- **ການແບ່ງປັນຊັບພະຍາກອນ:** ສົ່ງເສີມການແບ່ງປັນຊັບພະຍາກອນພາຍໃນກະຊວງ ແລະ ອົງກອນຕ່າງໆ ຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການຊໍ້າຊ້ອນ ແລະ ຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ.

ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ໂດຍຮັບຮູ້ເຖິງແຮງກົດດັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພາຍຫຼັງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໃນທົ່ວໂລກນັ້ນ, ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຈະໄດ້ຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳ ທີ່ລັດຖະບານບໍ່ສາມາດສະໜອງຕົນໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ ໂດຍມີອົງການຢູນີເຊັບ ເປັນຜູ້ປະກອບສ່ວນທີ່ສຳຄັນ ໃນບັນດາກິດຈະກຳ ທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີເພື່ອການຮຽນຮູ້. ອົງການຢູນີເຊັບ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ແລະ ຫ້ອງການພາກພື້ນ ຂອງອົງການຢູນີເຊັບປະຈຳພາກພື້ນ ທີ່ບາງກອກ ມີບົດບາດສຳຄັນ ໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດດິຈິຕອນດັ່ງກ່າວນີ້. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະສືບຕໍ່ປຶກສາຫາລືກັບອົງການ ຢູນີເຊັບ, ຢູເນສໂກ, ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອື່ນໆ ລວມທັງທະນາຄານໂລກ ແລະ ອົງການຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ, ເພື່ອເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍຂອງການລົງທຶນໃນໄອຊີທີ ສຳລັບການສຶກສາ.

ການຮ່ວມທຶນ

ຂະແໜງການສຶກສາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຄູ່ຮ່ວມມື ສອງຝ່າຍ ລວມມີ ອົດສະຕາລີ, ຍີ່ປຸ່ນ, ສະຫະພາບເອີຣົບ, ສ.ເກົາຫຼີ, ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ສປ ຈີນ ແລະ ອື່ນໆ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະສືບຕໍ່ຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມມືເຫຼົ່ານີ້ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນທີ່ມີທ່າແຮງອື່ນໆ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນສຳລັບການສຶກສາ. ແນວທາງດ້ານຍຸດທະສາດ ຈະໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ບູລິມະສິດ, ຂົງເຂດຄວາມສົນໃຈ ແລະ ວິທີການຕິດຕໍ່ພົວພັນ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະໃຫ້ການຕອບສະໜອງທີ່ວ່ອງໄວຕໍ່ຄູ່ຮ່ວມມືທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ.

ສໍາລັບໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃໝ່ ຫຼື ການປັບປຸງຫ້ອງຮຽນຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຊອກຫາທຶນຮອນເພີ່ມເຕີມໂດຍຜ່ານງົບປະມານການພັດທະນາ. ໃນນີ້ລວມມີການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານການເງິນຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຄວາມສົນໃຈຮ່ວມກັນ ໃນການສົ່ງເສີມໂຄງການທາງດ້ານການສຶກສາ.

ນອກຈາກນີ້, ພາກເອກະຊົນຍັງຈະມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການສະໜອງທຶນຮອນໃຫ້ແກ່ຍຸດທະສາດ. ນອກຈາກການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເງິນໂດຍກົງແລ້ວ, ບໍລິສັດເອກະຊົນຍັງສາມາດບໍລິຈາກໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຄວາມຊຳນິຊຳນານທາງດ້ານວິຊາການ, ອຸປະກອນ, ແລະ ການບໍລິການ ເຊັ່ນຕົວຢ່າງ: ບໍລິສັດເຕັກໂນໂລຊີຕ່າງໆ ສາມາດສະໜອງອຸປະກອນດິຈິຕອນແບບຫຼຸດລາຄາ ຫຼື ແບບບໍລິຈາກ ໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນ ໃນຂະນະທີ່ ບັນດາບໍລິສັດໂທລະຄົມມະນາຄົມ ກໍ່ສາມາດໃຫ້ບໍລິການອິນເຕີເນັດທີ່ມີລາຄາຖືກ.

ສຸດທ້າຍ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຄົ້ນຄວ້າໂອກາດຕ່າງໆ ໃນການແບ່ງປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ການຮ່ວມກັນສະໜອງທຶນ ກັບບັນດາອົງການຂອງລັດຖະບານ, ອົງການທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ເຊິ່ງຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການລວມເອົາອົງປະກອບ ໄອຊີທີ ເຂົ້າໃນແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການພັດທະນາອື່ນໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ສະໜອງງົບປະມານ ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ.

ຫຼັງຈາກນີ້, ເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ທີ່ຈະຕ້ອງສ້າງແຜນລາຍຈ່າຍ ແລະ ການສະໜອງງົບປະມານລະອຽດ ເຊິ່ງກໍານົດຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານການເງິນທີ່ມີຢູ່, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການກໍານົດຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານການເງິນຂອງບັນດາກິດຈະກຳສະເພາະ. ໃນຂັ້ນຕອນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຍຸດທະສາດການວິເຄາະທາງດ້ານການເງິນແບບລະອຽດ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຊ່ອງຫວ່າງທາງດ້ານການເງິນ, ໃນຂະນະດຽວກັນ ກໍ່ນໍາໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນເພີ່ມເຕີມ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ (ສສກ) ຈະສ້າງຂໍ້ຕົກລົງການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານງານ ກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດ. ຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມມືເຫຼົ່ານີ້ ຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຫຼາຍພາກສ່ວນ, ລວມທັງຜູ້ໃຫ້ບໍລິການດ້ານໂທລະຄົມມະນາຄົມ, ພາກເອກະຊົນ, ສະຖາບັນຝຶກອົບຮົມ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

1

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໂທລະຄົມມະນາຄົມ

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໂທລະຄົມມະນາຄົມ ຈະເປັນຄູ່ຮ່ວມມືທີ່ສໍາຄັນໃນຄວາມພະຍາຍາມນີ້. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະເຈລະຈາຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມມື ກັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ລາຄາບໍ່ແພງ ແລະ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນທີ່ດີສໍາລັບໂຮງຮຽນ. ພິເສດ, ກະຊວງຈະນໍາໃຊ້ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການເຮັດສັນຍາໄລຍະຍາວ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດເຈລະຈາບັນດາເງື່ອນໄຂທີ່ເອື້ອອໍານວຍຫຼາຍຂຶ້ນ.

2

ອົງການຈັດຕັ້ງພາກເອກະຊົນ

ອົງການຈັດຕັ້ງພາກເອກະຊົນ ຍັງຈະມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ. ອົງການຈັດຕັ້ງເຫຼົ່ານີ້ຈຳນວນຫຼາຍ ເຊັ່ນ ບໍລິສັດພະລັງງານແສງຕາເວັນ ແລະ ຮ້ານຂາຍຍ່ອຍຄອມພິວເຕີ, ຈະສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ການບໍລິການທີ່ຈຳເປັນ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີຈຸດປະສົງທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງຂໍ້ຕົກລົງການຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງເຫຼົ່ານີ້, ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ທັງສອງຝ່າຍເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ເພື່ອກໍານົດວິທີການທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະໂຮງຮຽນ.

3

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເນື້ອຫາ

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເນື້ອຫາ ອາດຈະເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ສໍາຄັນເຊັ່ນກັນ ໃນຂະບວນການສ້າງ ແລະ ແຈກຢາຍເນື້ອຫາດິຈິຕອນ. ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເຫຼົ່ານີ້ສາມາດປະກອບດ້ວຍ ຜູ້ຈັດພິມດ້ານການສຶກສາ, ບໍລິສັດສະໜອງ ລະບົບການຮຽນອອນລາຍ, ແລະ ແພລັດຟອມຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາແບບເປີດ (OER) ທີ່ສາມາດດຶງເຂົ້າມານໍາໃຊ້ ໃນການປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນສໍາລັບການສຶກສາ.

4

ສະຖາບັນການຝຶກອົບຮົມ

ສະຖາບັນການຝຶກອົບຮົມ ຈະເປັນຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ສໍາຄັນອີກອັນໜຶ່ງໃນການປະຕິບັດຍຸດທະສາດ. ສະຖາບັນເຫຼົ່ານີ້ຈະສະໜອງການຝຶກອົບຮົມທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບຄູອາຈານ ແລະ ພະນັກງານອື່ນໆ, ຮັບປະກັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີທັກສະທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ໄອຊີທີໃໝ່ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

5

ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະມີບົດບາດສໍາຄັນ ໃນການສະໜອງທຶນຮອນສັບລັບຫຼາຍໆໂຄງການ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນຍຸດທະສາດ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມງານເຫຼົ່ານີ້ ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ເພື່ອກໍານົດໂຄງການ ທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສະໜັບສະໜູນ, ເລີ່ມແຕ່ປີທໍາອິດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ

ຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະຖານ

ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ (PPPs) ແມ່ນຢູ່ບົນພື້ນຖານຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ. ການຮ່ວມມືຕ້ອງເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍໃຫ້ຄຸນຄ່າທັງພາກເອກະຊົນ ແລະ ລະບົບການສຶກສາພາກລັດ. ຄູ່ຮ່ວມງານພາກເອກະຊົນ ຄວນປະຕິບັດຕາມຂໍ້ແນະນຳດ້ານຈັນຍາບັນ, ມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ບັງຄັບໃຊ້. ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງດ້ານຍຸດທະສາດ ຂອງແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.

ພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນການຄຸ້ມຄອງການຮ່ວມມືເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ການສະໜັບສະໜູນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ແລະ ການຕິດຕາມຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເຊິ່ງລວມທັງການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ. ການຮ່ວມມືຄວນຈະເນັ້ນໜັກໃສ່ ຄວາມຍືນຍົງ, ໂດຍຊຸກຍູ້ຄູ່ຮ່ວມງານພາກເອກະຊົນ ໃຫ້ສະໜັບສະໜູນການລິເລີ່ມໄລຍະຍາວ ໂດຍຜ່ານການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ທາງດ້ານວິຊາການ, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຫຼື ການສະໜອງຊັບພະຍາກອນ.

ຂອບການຄຸ້ມຄອງ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະສ້າງຂອບການຄຸ້ມຄອງສຳລັບ ການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ລວມທັງກົນໄກການຄັດເລືອກຄູ່ຮ່ວມງານ, ການຄຸ້ມຄອງສັນຍາ, ການຕິດຕາມຜົນການຈັດຕັ້ງການປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ. ຈະສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄຳແນະນຳ ໃນການປະຕິບັດ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຮ່ວມມືເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ການພົວພັນກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຮ່ວມມືກັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ, ລວມທັງນັກພັດທະນາຊອບແວ, ຜູ້ຜະລິດຮາດແວ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເນື້ອຫາດິຈິຕອນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາ ແພລັດຟອມ ຄັງປັນຍາລາວ ແລະ ເຄື່ອງມືການຮຽນຮູ້ດິຈິຕອນອື່ນໆ. ນອກຈາກນີ້, ຍັງຈະໄດ້ຊອກຫາ ການຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກຳໄລ ແລະ ມູນນິທິ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການສຶກສາ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອຄວາມຊຳນານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານທຶນຮອນ.

ການຮ່ວມມືສະເພາະ

- **ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໂທລະຄົມມະນາຄົມ:** ການຮ່ວມມືເພື່ອປັບປຸງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດໃນໂຮງຮຽນ, ລວມທັງການເຈລະຈາ ສຳລັບການບໍລິການອິນເຕີເນັດທີ່ລາຄາບໍ່ແພງ, ການເຂົ້າເຖິງເນື້ອຫາດ້ານການສຶກສາແບບບໍ່ຄິດຄ່າ, ແລະ ແຜນງານດ້ານຄວາມຮູ້ດິຈິຕອນ
- **ລັດວິສາຫະກິດໄຟຟ້າລາວ:** ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການສະໜອງພະລັງງານ ໃຫ້ແກ່ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນໄອຊີທີ ຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ, ສຳຫຼວດການສະໜອງໄຟຟ້າທີ່ສະຖຽນ ແລະ ພະລັງງານໄຟຟ້າແສງຕາເວັນ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປະສານງານ

ຄະນະຮັບຜິດຊອບການຫັນເປັນດິຈິຕອນ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຄຸ້ມຄອງການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ໃນການກຳນົດຄູ່ຮ່ວມມືທີ່ມີທ່າແຮງ, ເຈລະຈາຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມມືຕ່າງໆ, ປະສານງານດ້ານກິດຈະກຳ ແລະ ການຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບ. ການຮ່ວມມືທັງໝົດຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ ແລະ ຍຶດໜັ້ນຫຼັກການຄວາມໂປ່ງໃສ, ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ໂດຍມີຄາດໝາຍທີ່ຈະແຈ້ງ, ກຳນົດບົດບາດ ແລະ ກົນໄກຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ.

ລັດຖະບານດິຈິຕອນ

ໂຄງສ້າງ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ

ໜ່ວຍງານສະເພາະ ພາຍໃນອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບ ການຫັນເປັນລັດຖະບານດິຈິຕອນ (DGTA) ຈະເຮັດໜ້າທີ່ກຳກັບ ຄວບຄຸມ ບັນດາໂຄງການ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍດິຈິຕອນແຫ່ງຊາດ. ໂຄງສ້າງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງທີ່ຈະແຈ້ງ ຈະຊ່ວຍຄຸ້ມຄອງຈັດການ ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມມືຕ່າງໆ ຢ່າງໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

ການແບ່ງປັນ ແລະ ການຈັດການຄວາມສ່ຽງ

ຂອບການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ລວມມີຂໍ້ກຳນົດໃນການແບ່ງປັນຄວາມສ່ຽງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ມີການລົງທຶນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ, ໂດຍມີຍຸດທະສາດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງທ້າທາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

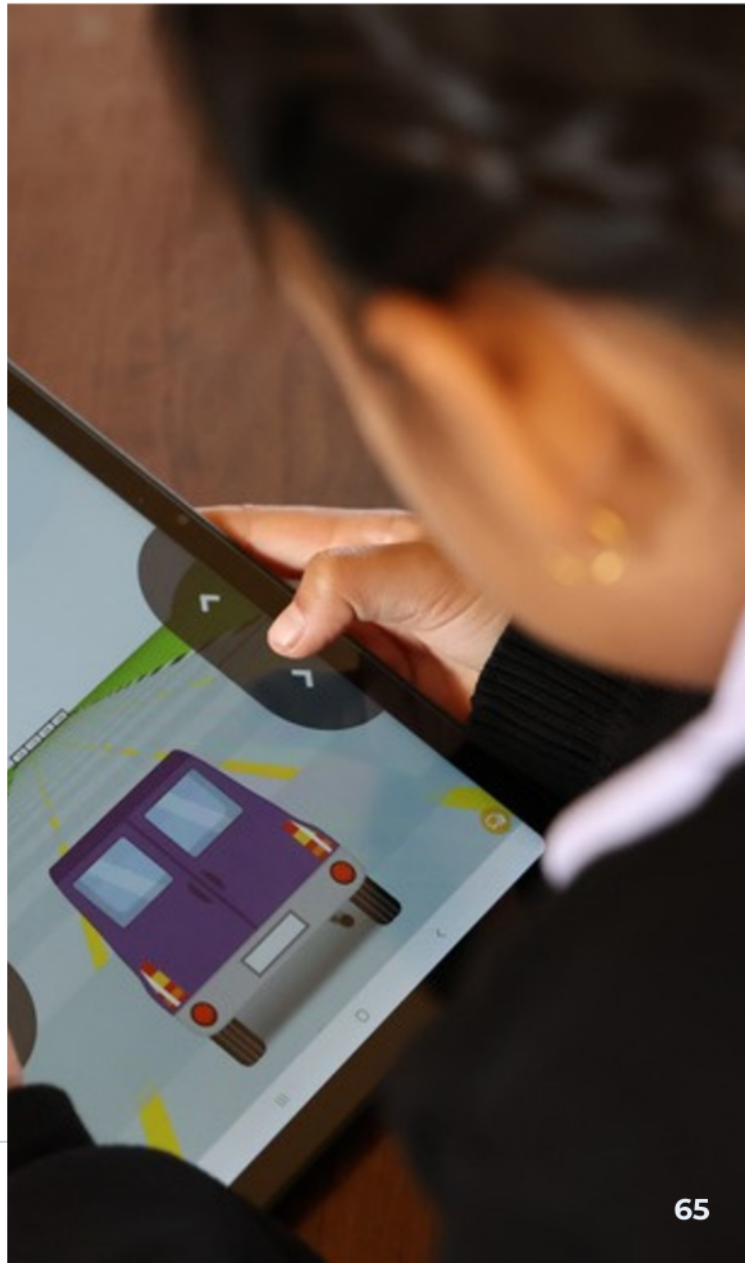
ການຮ່ວມມື ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດ

ສ້າງການຮ່ວມມືຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ພາກປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ. ເຊິ່ງລວມເຖິງໂຄງການຝຶກອົບຮົມຮ່ວມກັນ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ພາຍໃນອົງການຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສະຖານການສຶກສາ, ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ລະຫວ່າງຄູ່ຮ່ວມງານພາກເອກະຊົນ ແລະ ສະຖາບັນພາກລັດ.

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຄງການ ການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນທາງດ້ານປະສິດທິຜົນ. ມີການຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ໂດຍສົມທຽບກັບຕົວຊີ້ວັດປະສິດທິພາບ ພ້ອມກັບການດັດປັບທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບ.

ໂດຍການປະສານງານກັບ ອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບການຫັນເປັນລັດຖະບານດິຈິຕອນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະສາມາດ ນຳໃຊ້ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງຮ່ວມມື ກັບພາກສ່ວນເອກະຊົນ ທີ່ກວ້າງຂວາງກວ່າ ແລະ ເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງໃນການສ້າງ ແລະ ຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ.

07

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະສ້າງລະບົບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ (M&E) ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ປະເມີນປະສິດທິຜົນ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ. ລະບົບ M&E ຈະໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳ ໂດຍຫຼັກການຂອງຄວາມໂປ່ງໃສ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ລະບົບ M&E ຈະໄດ້ຖືກກຳນົດໃນຊຸດຂອງຕົວຊີ້ວັດປະສິດທິພາບຫຼັກ (KPIs) ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທາງດ້ານຍຸດທະສາດຂອງຍຸດທະສາດ. KPIs ເຫຼົ່ານີ້ຈະປະກອບມີມາດຕະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານໄອຊີທີ, ຈຳນວນຄູສອນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໃນການນຳໃຊ້ໄອຊີທີ, ການເຊື່ອມສານໄອຊີທີເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງ ໄອຊີທີ ຕໍ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງນັກຮຽນ.

ລະບົບ M&E ຈະອີງໃສ່ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນແບບປະສົມປະສານ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ແບບສຳຫຼວດຈະຖືກນຳໃຊ້ ເພື່ອລວບລວມຄຳຄິດເຫັນຈາກຄູອາຈານ, ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໂຮງຮຽນກ່ຽວກັບປະສົບການຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ກັບເຄື່ອງມື ແລະ ຊັບພະຍາກອນໄອຊີທີໃໝ່. ການລົງຢ້ຽມຢາມ ແລະ ກວດກາສະຖານທີ່ຕົວຈິງ ຈະຖືກດຳເນີນເພື່ອປະເມີນສະພາບ ແລະ ການນຳໃຊ້ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ. ນອກຈາກນີ້, ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຍັງຈະໄດ້ຮັບການນຳໃຊ້ເພື່ອຕິດຕາມຮູບແບບການນຳໃຊ້ ແລະ ການວັດແທກ ຜົນກະທົບຂອງໄອຊີທີ ຕໍ່ກັບການຮຽນ-ການສອນ.

ຂໍ້ມູນ M&E ຈະໄດ້ຮັບການວິເຄາະ ແລະ ລາຍງານເປັນປະຈຳ ເພື່ອແຈ້ງຂໍ້ມູນໃນການການຕັດສິນໃຈ ແລະ ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຈະຖືກແບ່ງປັນໃຫ້ກັບບັນດາພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຳຄັນ, ລວມທັງ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສູນໄອຊີທີ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ.

ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຂະບວນການ M&E, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ອາດຈະພິຈາລະນາ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງພາກສ່ວນທີ 3 ທີ່ເປັນອົງກອນອິດສະຫຼະ ເຊັ່ນ ໜ່ວຍງານປະເມີນຜົນລະດັບມືອາຊີບ ຫຼື ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າທີ່ມີຊື່ສຽງ ໃນການດຳເນີນການທົບທວນການສະໄໝ ແລະ ການປະເມີນຜົນໄລຍະສຸດທ້າຍ.

ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ

ຕົວຊີ້ວັດ	ນິຍາມ	ປະເພດ	ຄວາມຖີ່	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
ຈຳນວນຂອງໂຮງຮຽນທີ່ມີໄຟຟ້າໃຊ້	ຈຳນວນໂຮງຮຽນທີ່ມີການເຊື່ອມຕໍ່ກັບຕາຂ່າຍໄຟຟ້າ ຫຼື ແຫຼ່ງໄຟຟ້າທາງເລືອກ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນໂຮງຮຽນປະຈຳປີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ຮູບແບບການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດ (3G, 4G, ອິນເຕີເນັດແບບມີສາຍ, ສັນຍານອິນເຕີເນັດແບບໄຮ້ສາຍ, ສາຍໄຍແກ້ວ)	ການຈັດປະເພດຂອງການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ມີຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນໂຮງຮຽນປະຈຳປີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ຈຳນວນການສະໝັກນຳໃຊ້ໂທລະສັບມືຖື ແລະ ນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ	ຈຳນວນການສະໝັກນຳໃຊ້ໂທລະສັບມືຖື ແລະ ຮູບແບບການນຳໃຊ້ອິນເຕີເນັດ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	GSMA, ບົດລາຍງານ LSIS
ຄວາມສາມາດຈ່າຍ ໃນການຊົມໃຊ້ຂໍ້ມູນ (ລາຄາທຽບໃສ່ລວມຍອດລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດຕໍ່ຫົວຄົນ)	ການສົມທຽບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂໍ້ມູນ ຕໍ່ກັບລວມຍອດລາຍຮັບແຫ່ງຊາດຕໍ່ຫົວຄົນ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການວິເຄາະດ້ານການເງິນ
ຈຳນວນຂອງມາດຕະຖານໄອຊີທີ ທີ່ຖືກພັດທະນາ ແລະ ຖືກຮັບຮອງ	ຈຳນວນມາດຕະຖານທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ຖືກຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ໃນຂະແໜງ ໄອຊີທີ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ບັນທຶກຂອງກະຊວງ
ມູນຄ່າຂອງການຈັດຊື້ໃນວຽກງານໄອຊີທີ	ລວມມູນຄ່າຈັດຊື້ຊັບພະຍາກອນທາງໄອຊີທີ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ລະບົບການເງິນ
ຈຳນວນຊັບສິນທາງໄອຊີທີທີ່ບັນທຶກໄວ້	ຈຳນວນຊັບສິນດ້ານໄອຊີທີ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ທະບຽນຊັບສິນດ້ານໄອຊີທີ
ຈຳນວນແລັບທັອບ ແລະ ຄອມພິວເຕີຕັ້ງໂຕໃນລະດັບໂຮງຮຽນ	ຈຳນວນແລັບທັອບ ແລະ ຄອມພິວເຕີຕັ້ງໂຕທີ່ມີໃນໂຮງຮຽນ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນໂຮງຮຽນປະຈຳປີ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ທັກສະດິຈິຕອນ

ຕົວຊີ້ວັດ	ນິຍາມ	ປະເພດ	ຄວາມຖີ່	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
ຈຳນວນ ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຜູ້ຍິງ ທີ່ນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ	ຈຳນວນບຸກຄົນທີ່ນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ, ແຍກຕາມເພດ	ແບບປະລິມານ	ທຸກໆ 5 ປີ	ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດດັດຊະນີໝາຍສັງຄົມລາວ
ລະດັບຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອນຂອງຄູ (ຂັ້ນພື້ນຖານ, ປານກາງ, ຂັ້ນສູງ)	ການປະເມີນຄວາມສາມາດດ້ານດິຈິຕອນຂອງຄູ ໂດຍນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບທາງດ້ານໄອຊີທີ ຂອງຄູ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອບມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບດ້ານໄອຊີທີ ຂອງ ຢູເນສໂກ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບທາງດ້ານໄອຊີທີ ຂອງຄູ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອບມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບດ້ານໄອຊີທີ ຂອງ ຢູເນສໂກ
ທັກສະທາງດິຈິຕອນຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ (ອາຍຸ 15 ຫາ 24 ປີ)	ລະດັບທັກສະດ້ານດິຈິຕອນຂອງນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ອາຍຸ 15-24 ປີ	ແບບປະລິມານ	ທຸກໆ 5 ປີ	ບົດລາຍງານການສຳຫຼວດດັດຊະນີໝາຍສັງຄົມລາວ (LSIS)
ການເຊື່ອມສານໄອຊີທີເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ	ລະດັບຂອງການເຊື່ອມສານໄອຊີທີ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການທົບທວນຫຼັກສູດ
ຈຳນວນມາດຕະຖານ ສຳລັບທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ດ້ານດິຈິຕອນ	ຈຳນວນມາດຕະຖານທີ່ຖືກພັດທະນາ ແລະ ຖືກຮັບຮອງສຳລັບ ທັກສະ ແລະ ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານ ດ້ານດິຈິຕອນ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ບັນທຶກຂອງກະຊວງ
ຈຳນວນພະນັກງານທີ່ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການປະຖົມນິເທດດ້ານດິຈິຕອນກ່ອນການປະຕິບັດໜ້າທີ່	ຈຳນວນພະນັກງານທີ່ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການປະຖົມນິເທດ ດ້ານດິຈິຕອນກ່ອນການປະຕິບັດໜ້າທີ່	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ບັນທຶກຂອງກະຊວງ

ລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້

ຕົວຊີ້ວັດ	ນິຍາມ	ປະເພດ	ຄວາມຖີ່	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
ຈຳນວນຫຼັກສູດ ແລະ ບົດຮຽນ ໃນລະບົບ ຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ (LMS)	ຈຳນວນຫຼັກສູດ ແລະ ບົດຮຽນ ທີ່ມີໃນລະບົບການ ຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ (LMS)	ແບບປະລິມານ	ຕໍ່ເນື່ອງ	ການວິເຄາະ LMS
ຈຳນວນຜູ້ຊົມໃຊ້ ທີ່ ລົງທະບຽນ ແລະ ໃຊ້ງານ ຈິງໃນລະບົບ LMS	ຈຳນວນຜູ້ຊົມໃຊ້ ທີ່ ລົງທະບຽນ ແລະ ໃຊ້ງານຈິງໃນ ລະບົບ LMS	ແບບປະລິມານ	ຕໍ່ເນື່ອງ	ການວິເຄາະ LMS
ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ (ປະເພດ, ຂະໜາດຈໍ, ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດ)	ການວິເຄາະກ່ຽວກັບອຸປະກອນ ທີ່ໃຊ້ໃນການເຂົ້າເຖິງລະບົບ LMS, ລວມເຖິງປະເພດ, ຂະໜາດຈໍ ແລະ ການເຊື່ອມຕໍ່ ອິນເຕີເນັດ	ແບບປະລິມານ	ຕໍ່ເນື່ອງ	ການວິເຄາະ LMS
ກິດຈະກຳ ແລະ ການມີ ສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນ ຮູ້	ການວິເຄາະກິດຈະກຳ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ຊົມ ໃຊ້ LMS, ລວມເຖິງໄລຍະ ເວລາ ແລະ ຮູບແບບຂອງການ ໂຕ້ຕອບ	ແບບປະລິມານ	ຕໍ່ເນື່ອງ	ການວິເຄາະ LMS
ເປີເຊັນໃນການປະຕິບັດ ຕາມ ຂໍ້ແນະນຳໃນການ ພັດທະນາເວັບໄຊ ທີ່ທຸກ ຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ (WCAG)	ລະດັບໃນການປະຕິບັດຕາມ ຂໍ້ ແນະນຳໃນການພັດທະນາເວັບ ໄຊ ທີ່ທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງ ໄດ້ (WCAG)	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການກວດສອບການ ເຂົ້າເຖິງ
ຈຳນວນຂອງ ມາດຕະຖານການນຳໃຊ້, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງ	ຈຳນວນຂອງມາດຕະຖານທີ່ ຖືກພັດທະນາ ແລະ ຖືກ ຮັບຮອງ ສຳລັບການນຳໃຊ້, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການ ເຊື່ອມໂຍງລະບົບ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ບັນທຶກຂອງກະຊວງ

ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດິຈິຕອນ

ຕົວຊີ້ວັດ	ນິຍາມ	ປະເພດ	ຄວາມຖີ່	ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ
ຈຳນວນຂອງເວັບແອັບພລິເຄຊັນ ທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍໄປທີ່ສູນຂໍ້ມູນ	ຈຳນວນຂອງເວັບແອັບພລິເຄຊັນ ທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍໄປທີ່ສູນຂໍ້ມູນຂອງລັດຖະບານ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການບັນທຶກຂອງກະຊວງ
ຈຳນວນມາດຕະຖານ ໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ທີ່ຖືກພັດທະນາ ແລະ ຖືກຮັບຮອງ	ຈຳນວນຂອງມາດຕະຖານໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ທີ່ຖືກພັດທະນາ ແລະ ຖືກຮັບຮອງ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການບັນທຶກຂອງກະຊວງ
ການເຂົ້າເຖິງ ເອກະສານຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ວິດີໂອຝຶກອົບຮົມ	ຄວາມພ້ອມ ແລະ ການນຳໃຊ້ເອກະສານຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ວິດີໂອການຝຶກອົບຮົມ	ແບບປະລິມານ	ຕໍ່ເນື່ອງ	ການວິເຄາະດ້ວຍລະບົບ LESMIS (ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາຂອງ ສປປ ລາວ)
ແພລັດຟອມວິເຄາະ (ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ກິດຈະກຳ, ຄຳຄິດເຫັນ)	ການວິເຄາະ ຂອງການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ, ກິດຈະກຳຂອງຜູ້ໃຊ້ ແລະ ຄຳຄິດເຫັນກ່ຽວກັບແພລັດຟອມ	ແບບປະລິມານ	ຕໍ່ເນື່ອງ	ການວິເຄາະດ້ວຍລະບົບ LESMIS (ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາຂອງ ສປປ ລາວ)
ຈຳນວນຂອງ APIs ທີ່ຖືກພັດທະນາສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງລະບົບ	ຈຳນວນ APIs ທີ່ພັດທະນາເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນການເຊື່ອມໂຍງລະບົບ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ບັນທຶກການພັດທະນາ
ປະລິມານຂອງເອກະສານທີ່ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນ (ຄູ່ມື, ຄຳແນະນຳ, ແຜນວາດ, ວັດຈະນານຸກົມຂໍ້ມູນ)	ຈຳນວນຄູ່ມືຜູ້ໃຊ້, ຄຳແນະນຳສຳລັບນັກພັດທະນາ, ໂຄງຮ່າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ວັດຈະນານຸກົມ ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ບັນທຶກການພັດທະນາ
ຈຳນວນແພລັດຟອມທີ່ນຳໃຊ້ຊອບແວແບບເປີດ (open source software)	ຈຳນວນແພລັດຟອມທີ່ນຳໃຊ້ຊອບແວແບບເປີດ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ບັນທຶກການພັດທະນາ
ການປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳໃນການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ	ລະດັບຂອງການປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ	ແບບປະລິມານ	ປະຈຳປີ	ການກວດສອບການປົກປ້ອງຂໍ້ມູນ

ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດໃດໆກໍ່ຕາມ ຍ່ອມມີຄວາມສ່ຽງ, ແລະ ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາກໍ່ບໍ່ມີຂໍ້ຍົກເວັ້ນ. ການກຳນົດຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ທໍາອິດ ແລະ ການພັດທະນາແນວທາງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອຮັບປະກັນຜົນສໍາເລັດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງຍຸດທະສາດ. ພາກນີ້ຈະເວົ້າເຖິງຄວາມສ່ຽງສໍາຄັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຍຸດທະສາດ ແລະ ມາດຕະການທີ່ຈະຖືກປະຕິບັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນັ້ນ. ໂດຍການແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ຢ່າງເອົາໃຈໃສ່, ພວກເຮົາຕັ້ງເປົ້າໝາຍໃນການເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຍືດຍຸ່ນ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຂອງຄວາມພະຍາຍາມຂອງພວກເຮົາ ໃນການຫັນປ່ຽນການສຶກສາ ໂດຍຜ່ານບັນດາການລິເລີ່ມທາງດ້ານດິຈິຕອນ.

ການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ

ຄວາມສ່ຽງ	ລາຍລະອຽດ	ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ
ການສະໜອງໄຟຟ້າທີ່ບໍ່ພຽງພໍ	ການຂາດໄຟຟ້າທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ເພື່ອຮອງຮັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງໄອຊີທີ	ສົມທົບກັບກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ໂຮງຮຽນມີໄຟຟ້າທີ່ພຽງພໍ. ຕິດຕັ້ງແຫຼ່ງພະລັງງານທາງເລືອກເຊັ່ນ: ພະລັງງານແສງຕາເວັນ ແລະ ອື່ນໆ.
ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບ	ການເຊື່ອມຕໍ່ອິນເຕີເນັດທີ່ບໍ່ພຽງພໍ, ໂດຍສະເພາະໃນເຂດຊົນນະບົດ	ຮ່ວມມືກັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການໂທລະຄົມເພື່ອປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ສໍາຫຼວດວິທີທາງ ສະໜອງອິນເຕີເນັດຜ່ານດາວທຽມ, ຜ່ານມືຖື ແລະ ອື່ນໆ.
ການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດມີລາຄາແພງ	ອິນເຕີເນັດທີ່ມີລາຄາສູງ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດໃນການຊົມໃຊ້ຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນ	ເຈລະຈາກັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການເຄືອຂ່າຍ ສໍາລັບສ່ວນຫຼຸດເພື່ອການສຶກສາ. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເຂົ້າເຖິງເນື້ອຫາທາງດ້ານການສຶກສາແບບບໍ່ເສຍຄ່າ.
ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພື້ນທີ່ໃນການເຂົ້າເຖິງດິຈິຕອນ	ການເຂົ້າເຖິງຊັບພະຍາກອນໄອຊີທີ ບໍ່ເທົ່າທຽມກັນໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່	ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນໃຫ້ແກ່ເຂດທີ່ດ້ອຍໂອກາດ. ຕິດຕາມ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພື້ນທີ່ຕ່າງໆ.

ທັກສະດິຈິຕອນ

ຄວາມສ່ຽງ	ລາຍລະອຽດ	ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ
ຂາດຄວາມຊຳນານດ້ານວິຊາການ	ໂຄງການຕ້ອງການຄວາມຊຳນານດ້ານວິຊາການໄອຊີທີ	ລົງທຶນໃສ່ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານໃນຂັ້ນຕ່ຳຖິ້ມ. ຊອກຫາຊ່ຽວຊານຈາກພາຍນອກຖ້າຫາກຈຳເປັນ. ຮ່ວມມືກັບບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະຖາບັນການສຶກສາ ທີ່ມີທ່າແຮງເພື່ອການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
ຄວາມຮູ້ດ້ານດິຈິຕອນທີ່ຈຳກັດໃນບັນດາຄູສອນ	ຄູສອນອາດຂາດທັກສະທີ່ຈຳເປັນເພື່ອນຳໃຊ້ໄອຊີທີ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ	ສະໜອງແຜນງານພັດທະນາວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ນຳໃຊ້ມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບທາງດ້ານໄອຊີທີ ຂອງຄູໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ຂອບມາດຕະຖານສະມັດຕະພາບດ້ານໄອຊີທີຂອງ ຢູເນສໂກ.
ຄວາມຕໍ່ຕ້ານຕໍ່ການປ່ຽນແປງ	ຄວາມຕໍ່ຕ້ານຈາກ ຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານທີ່ຈະຮັບຮອງເອົາເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່	ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນຂະບວນການວາງແຜນ, ສື່ສານຜົນປະໂຫຍດຢ່າງຊັດເຈນ, ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມການຈັດການກັບການປ່ຽນແປງ.
ການຝຶກອົບຮົມທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງ	ການປ່ຽນແປງໃນຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຖີ່ຂອງການຝຶກອົບຮົມໃນທົ່ວຊຸມເຂດ	ກຳນົດມາດຕະຖານໂຄງການຝຶກອົບຮົມ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຝຶກອົບຮົມ.
ການຂາດຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ທີ່ຈະຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນ ໃນວຽກງານໄອຊີທີ	ບໍ່ມີຕຳແໜ່ງງານຢູ່ໃນຂັ້ນເມືອງ, ບ້ານ ແລະ ໂຮງຮຽນສຳລັບຜູ້ຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານໄອຊີທີ	ສ້າງຕຳແໜ່ງງານ ສຳລັບຜູ້ສະໜັບສະໜູນວຽກງານດ້ານໄອຊີທີ ທີ່ມີການກຳນົດພາລະບົດບາດຢ່າງຊັດເຈນ. ພັດທະນາທີມງານຈາກວິທະຍາໄລ ແລະ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ, ສຸມໃສ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດແບບຍືນຍົງ.

ລະບົບຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້

ຄວາມສ່ຽງ	ລາຍລະອຽດ	ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ
ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ໃຊ້ງານຍັງບໍ່ສູງ	ຄູ ແລະ ນັກຮຽນອາດຈະບໍ່ໃຊ້ລະບົບ LMS ຢ່າງຈິງຈັງ	ດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ໃຊ້. ສະຫນອງການສະໜັບ ສະໜູນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
ບັນຫາດ້ານວິຊາການກັບລະບົບ LMS	ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການຂັດຂ້ອງຂອງລະບົບສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການນໍາໃຊ້	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສະຫນັບສະຫນູນດ້ານວິຊາການ ແລະ ບໍາລຸງຮັກສາທີ່ເຂັ້ມແຂງ. ຮັບປະກັນການອັບເດດລະບົບ ແລະ ການສໍາຮອງຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
ອຸປະສັກການໃນເຂົ້າເຖິງ	ລະບົບ LMS ອາດບໍ່ສາມາດເຂົ້າ ເຖິງໂດຍຜູ້ໃຊ້ທີ່ມີຄວາມພິການໄດ້	ຮັບປະກັນໃຫ້ LMS ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຂໍ້ແນະນໍາໃນການເຂົ້າເຖິງເນື້ອຫາທາງເວັບໄຊ (WCAG). ປັບປຸງຄຸນລັກສະນະຂອງການເຂົ້າເຖິງ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
ຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນບໍ່ພຽງພໍ	ຂາດເນື້ອຫາດິຈິຕອນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ	ພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຫຼັກສູດທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ, ສອດຄ່ອງກັບຊັບພະຍາກອນດິຈິຕອນ ໂດຍຊຸກຍູ້ໃຫ້ຄູສ້າງເນື້ອຫາການຮຽນການສອນ.
ການເພີ່ງພາ ພາກສ່ວນພາຍນອກ	ການເພີ່ງພາຜູ້ສະໜອງ ຫຼື ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການ ສໍາລັບການປະຕິບັດລະບົບ LMS	ສ້າງສັນຍາທີ່ເຂັ້ມແຂງ ໂດຍກຳນົດຄາດໝາຍຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ການປັບໃໝ ທີ່ຊັດເຈນ ຫາກບໍ່ສົ່ງມອບໜ້າວຽກຕາມຂໍ້ກຳນົດ. ກວດກາຄືນການປະຕິບັດງານ ຂອງພາກສ່ວນພາຍນອກເປັນປະຈຳ. ມີແຜນການສຸກເສີນສໍາລັບການບໍລິການທີ່ສໍາຄັນ. ຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີຂໍ້ຕົກລົງທີ່ຫຼີກລ່ຽງເງື່ອນໄຂຜູກຂາດ. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເອກະສານທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດພາຍໃນ ພ້ອມທັງໃຫ້ໄດ້ຮັບລະຫັດຕົ້ນສະບັບ (Source code) ແລະ ເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງ ຈາກພາກສ່ວນຜູ້ສະໜອງພາຍນອກ.

ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດິຈິຕອນ

ຄວາມສ່ຽງ	ລາຍລະອຽດ	ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ
ການລະເມີດຄວາມປອດໄພຂອງຂໍ້ມູນ	ຄວາມສ່ຽງຂອງການເຂົ້າເຖິງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ການລະເມີດຂໍ້ມູນ	ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ກຳນົດມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ກວດສອບເປັນປະຈຳ. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບບົດຮຽນທີ່ດີເລີດ ດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງຂໍ້ມູນ
ຂໍ້ມູນບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບ	ຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ບໍ່ຄົບຖ້ວນມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຕັດສິນໃຈ	ສ້າງມາດຕະຖານຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການກວດສອບເປັນປະຈຳ. ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ
ສິ່ງທ້າທາຍຂອງການເຊື່ອມໂຍງ	ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຊື່ອມໂຍງລະບົບຂໍ້ມູນຕ່າງໆ	ພັດທະນາ ແລະ ປະຕິບັດຕາມ APIs ທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຫຼັກການໃນການເຊື່ອມໂຍງ. ຮັບປະກັນການທົດສອບການເຊື່ອມໂຍງຢ່າງລະອຽດ
ຂາດການຝຶກອົບຮົມຜູ້ໃຊ້	ການຝຶກອົບຮົມບໍ່ພຽງພໍສໍາລັບພະນັກງານກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານດິຈິຕອນ	ສະເໜີ ການຝຶກອົບຮົມຢ່າງຄົບຊຸດ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ມາຮັບຕໍາແໜ່ງງານໃໝ່ ຫຼື ຫນ້າທີ່ໃໝ່ ໂດຍມີການສະໜອງເອກະສານ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍຕໍ່ຜູ້ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ
ອຸປະສັກທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ	ບັນຫາຕ່າງໆກ່ຽວກັບລະບຽບການ ອາດຂັດຂວາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດດິຈິຕອນ	ສົມທົບກັບຜູ້ກຳນົດນະໂຍບາຍ ເພື່ອຈັດວາງຍຸດທະສາດດິຈິຕອນໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຂອບນິຕິກຳ. ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ນຳມາສະໜັບສະໜູນ.
ການປະສານງານຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ	ມີຄວາມທ້າທາຍໃນການປະສານງານລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ	ສ້າງຊ່ອງທາງການສື່ສານ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານທີ່ຈະແຈ້ງ. ຈັດກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເປັນປະຈຳ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ

ຄວາມສ່ຽງທົ່ວໄປ

ຄວາມສ່ຽງ	ລາຍລະອຽດ	ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ
ກົນໄກການປະສານງານ	ຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານງານ ທີ່ດີຂຶ້ນ ພາຍໃນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ຮ່ວມກັບບັນດາພາກສ່ວນ ຕ່າງໆຂອງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ	ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານສູນກາງ ເພື່ອປະສານງານການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອນ. ຮັບປະກັນຂະບວນການທີ່ຈະແຈ້ງ ສໍາລັບການວາງຂອບເຂດ, ການສ້າງຕັ້ງ, ການຮັບຮອງ, ການຈັດການ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການລິເລີ່ມດ້ານດິຈິຕອນ. ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການຮ່ວມມື ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງບັນດາການລິເລີ່ມຕ່າງໆ ພ້ອມທັງ ຕິດຕາມການສະໜອງທຶນຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ
ທຶນບໍ່ພຽງພໍ	ມີຄວາມຕ້ອງການງົບປະມານສູງ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ	ສົມທົບກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຜູ້ສະໜັບສະໜູນທີ່ມີທ່າແຮງຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນ. ກໍານົດຍຸດທະສາດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທາງດ້ານຍຸດທະສາດ ຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ. ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງຍຸດທະສາດການສະໜອງທຶນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ພະຍາຍາມຊອກຫາຫຼາກຫຼາຍແຫຼ່ງທຶນ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ເງິນທຶນທີ່ມີຢູ່ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
ຂາດທຶນຮອນສະເພາະສໍາລັບວຽກງານໄອຊີທີ ແລະ ການລົງທຶນດິຈິຕອນ ພາຍໃນຂະແໜງການ	ບໍ່ມີທຶນສະເພາະສໍາລັບວຽກງານໄອຊີທີ ແລະ ການລົງທຶນດິຈິຕອນ ພາຍໃນຂະແໜງການ	ປິແບ່ງ ຫຼື ຮັບປະກັນການຈັດສັນ 5% ຂອງເງິນທຶນທີ່ໄດ້ຮັບ ເພື່ອຈັດສັນສໍາລັບ ວຽກງານໄອຊີທີໃນສະຖານການສຶກສາ. ຮັບປະກັນເງິນທຶນທີ່ພຽງພໍ ສໍາລັບສະຖານການສຶກສາເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການລົງທຶນດ້ານໄອຊີທີ
ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳທີ່ສູງ	ມີເງິນທຶນທີ່ຈຳກັດ ສໍາລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການລົງທຶນດ້ານດິຈິຕອນ	ຈັດການຄ່າໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສາມາດຊື້ໄດ້. ໃຊ້ຈ່າຍລ່ວງໜ້າຫຼາຍຂຶ້ນເພື່ອຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນໄລຍະຍາວ
ການເພີ່ງພາພາກສ່ວນພາຍນອກ	ຂາດຄວາມຊ່ຽວຊານພາຍໃນ, ມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ອາໄສພາກສ່ວນພາຍນອກ ສໍາລັບການຊຸກຍູ້ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ	ສ້າງສັນຍາທີ່ເຂັ້ມແຂງເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການຜູກຂາດ. ຮັບປະກັນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເອກະສານຄູ່ມືທີ່ພຽງພໍ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດພາຍໃນ. ທັບຮັກສາລະຫັດຊອບແວຕົ້ນສະບັບ (Source code) ແລະ ເອກະສານທີ່ສໍາຄັນອື່ນໆ. ສ້າງແຜນສໍາລັບການມອບໂອນ ບັນດາການພັດທະນາຕ່າງໆ ໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຢ່າງທັນເວລາ

ສະຫຼຸບ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

09

ພາກສະຫຼຸບ

ຍຸດທະສາດ 10 ປີ ດ້ານດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ ຂອງ ສປປ ລາວ ນີ້ ໄດ້ລວມເອົາຂົງເຂດຈຸດສຸມທີ່ເປັນພື້ນຖານ ກ່ຽວກັບ ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານດິຈິຕອນ, ທັກສະດ້ານດິຈິຕອນ ແລະ ການພັດທະນາລະບົບການ ຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການຮຽນຮູ້. ພ້ອມນັ້ນ ກໍໄດ້ເນັ້ນຫນັກເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພໍ່ແມ່, ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ການຮ່ວມມືຂອງພາກເອກະຊົນ.

ຍຸດທະສາດນີ້ຮັບຮູ້ວ່າ ການຈະນໍາໃຊ້ໄອຊີທີ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ເຂົ້າໃນການສຶກສາ ໃຫ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດນັ້ນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມສະຖຽນໝັ້ນຄົງ ເຊິ່ງລວມເຖິງການຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖານການ ສຶກສາມີໄຟຟ້າໃຊ້, ມີການເຂົ້າເຖິງອິນເຕີເນັດທີ່ສະຖຽນ, ແລະ ອຸປະກອນໄອຊີທີທີ່ແຂງແຮງທົນທານ. ໂດຍການໃຫ້ບູລິ ມະສິດ ໃນການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບໃນຂົງເຂດຕ່າງໆນັ້ນ, ຈຸດປະສົງຂອງ ພວກເຮົາແມ່ນ ເພື່ອສະໜອງການເຂົ້າເຖິງ ການບໍລິການດິຈິຕອນສໍາລັບນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ, ຄູສອນ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ ຢ່າງມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ.

ການພັດທະນາທັກສະດ້ານດິຈິຕອນ ຖືເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບທັງຄູ ແລະ ນັກຮຽນ. ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວໄດ້ໃຫ້ບູລິມະສິດ ກັບບັນດາໂຄງການຝຶກອົບຮົມທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄາດໝາຍ ແລະ ໂອກາດໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານດິຈິຕອນ. ໂດຍອີງໃສ່ຂອບວຽກເຊັ່ນ: ຂອບມາດຕະຖານສະມັດຖະພາບດ້ານໄອຊີທີຂອງຄູ ຈະຊ່ວຍຮັບປະກັນວ່າ ຄູສອນຈະມີຄວາມພ້ອມ ໃນການປະສົມປະສານເຕັກໂນໂລຊີເຂົ້າໃນການສິດສອນຂອງພວກເຂົາ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ການສະສະໜັບສະໜູນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງສໍາລັບການພັດທະນາ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ (LMS) ແລະ ການປັບປຸງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພື່ອການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ (EMIS) ແມ່ນອົງປະກອບທີ່ສໍາຄັນຂອງຍຸດທະສາດນີ້. ລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຮຽນຮູ້ ຈະສະໜອງການເຂົ້າເຖິງ ເນື້ອຫາການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຢ່າງເທົ່າທຽມ ກັນ, ໃນຂະນະທີ່ EMIS ຈະຊ່ວຍປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ ເພື່ອຊ່ວຍເຂົ້າໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຈັດສັນ ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ການແກ້ໄຂສິ່ງທ້າທາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສະໜອງທຶນ, ຄວາມຊໍານານດ້ານວິຊາການ, ແລະ ການ ປະສານງານຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ຈຸດປະສົງຂອງພວກເຮົາ ແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຮັບປະກັນການ ປະຕິບັດຍຸດທະສາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ໃນຂະນະທີ່ການຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ກໍຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີ ຄວາມເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງຂຶ້ນ ຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາສາມາດປັບປ່ຽນ ແລະ ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໂດຍອີງໃສ່ຂໍ້ມູນ.

ສະຫຼຸບແລ້ວ, ວິໄສທັດຍຸດທະສາດນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ ສປປ ລາວ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ ໄອຊີທີ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ສະໜັບສະໜູນລະບົບການສຶກສາທີ່ທົ່ວເຖິງ, ສະເໝີພາບ ແລະ ສ້າງສັນ ດ້ວຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ຜູ້ຮຽນ, ຄູສອນ ແລະ ຊຸມຊົນ, ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ ແລະ ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ພວກເຮົາ ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍການຫັນປ່ຽນການສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ ຜ່ານການນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີດິຈິຕອນ ຢ່າງມີ ປະສິດທິພາບ.

ບັນນານຸກົມ

ຍຸດທະສາດ ດິຈິຕອນ ສໍາລັບການສຶກສາ

10

ASEAN. (2020). Final review of ASEAN ICT Masterplan 2020. Retrieved from <https://asean.org/book/final-review-of-asean-ict-masterplan-2020/>

ASEAN. (2021). ASEAN Digital Masterplan 2025. Retrieved from <https://asean.org/wp-content/uploads/2021/08/ASEAN-DigitalMasterplan-2025.pdf>

Asian Development Bank. (2019). Lao People's Democratic Republic: Energy Sector Assessment, Strategy, and Road Map. Retrieved from <https://www.adb.org/sites/default/files/institutionaldocument/547396/lao-pdr-energy-assessment-2019.pdf>

Bates, A. W. (2000). Managing Technological Change: Strategies for College and University Leaders. San Francisco, CA: Jossey-Bass.

Digital Policy Alert. (2020). Adopted ASEAN ICT Masterplan 2020. Retrieved from <https://digitalpolicyalert.org/event/7534-adopted-asean-ict-masterplan-2020>

Global Partnership for Education. (2021). Lao PDR: The Ministry of Education and Sports officially launches a national digital teaching and learning platform to support children's learning during the COVID-19 pandemic. Retrieved from <https://www.globalpartnership.org/where-we-work/laos>

GSMA. (2023). Accelerating mobile internet adoption. Retrieved from <https://www.gsma.com/mobilefordevelopment/wpcontent/uploads/2023/03/Accelerating-Mobile-Internet-Adoption.pdf>

OECD. (2020). Shaping Digital Education: Enabling Factors for Quality, Equity and Efficiency. Retrieved from https://www.oecd-ilibrary.org/education/shaping-digital-education_5f07c754-en

Phommasand, S. (2023). Development of the ICT infrastructure in Lao PDR. United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific. Retrieved from https://www.unescap.org/sites/default/d8files/eventdocuments/Session%203-1_Development%20of%20the%20ICT%20Infrastructure%20in%20Lao%20PDR_Mr.%20Soulisack%20Phommasand_0.pdf

UNICEF Lao PDR. (2021). In Lao PDR, a digital transformation of education has begun. Retrieved from <https://www.unicef.org/laos/stories/laos-digital-transformation-education>

UNESCO. (2021). Enabling policy for digital transformation in education. Retrieved from <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000387741>

UNESCO. (2022). Policy guidelines for mobile learning. Retrieved from <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000219641>

GSMA. (2023). Accelerating mobile internet adoption. Retrieved from <https://www.gsma.com/mobilefordevelopment/wpcontent/uploads/2023/03/Accelerating-Mobile-Internet-Adoption.pdf>

OECD. (2020). Shaping Digital Education: Enabling Factors for Quality, Equity and Efficiency. Retrieved from https://www.oecd-ilibrary.org/education/shaping-digital-education_5f07c754-en

Phommasand, S. (2023). Development of the ICT infrastructure in Lao PDR. United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific. Retrieved from https://www.unescap.org/sites/default/d8files/eventdocuments/Session%203-1_Development%20of%20the%20ICT%20Infrastructure%20in%20Lao%20PDR_Mr.%20Soulisack%20Phommasand_0.pdf

UNICEF Lao PDR. (2021). In Lao PDR, a digital transformation of education has begun. Retrieved from <https://www.unicef.org/laos/stories/laos-digital-transformation-education>

UNESCO. (2021). Enabling policy for digital transformation in education. Retrieved from <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000387741>

UNESCO. (2022). Policy guidelines for mobile learning. Retrieved from <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000219641>

ຮ່ວມໃຫ້ທຶນໂດຍ
ສະຫະພາບ ເອີຣົບ

